

Beavatás a misztikába

Kozma Szilárd: Asztrológusi szemmel a misztikus tanok és a metafizikai gondolkozás különbségéről Motto: 1. "Vak vezet világtalant", 2. "Gyümölcséről ismeritek meg a fát" (Názáreti Jézus)Kozma Szilárd:

Attila Nagy Puli – Profétával való találkozásom következményei és következtetései. 7

Az anarchista proféta, mint a diktátor-buktató hős: Tóásó Előd jó barátja és „pártfogója”.

Ha már annyit írka - firkálsz (Persze, hiteltelenül) a szellemi világról és a szellemi erőkről és a Hamvas Öt Géniuszából átnyalt ősi spirituális archetipusok mintáiról, amiket szerinted is, akárcsak Hamvas Béla szerint (Akit máshol velem együtt becsmérelsz egyébként...), meg kellene ismernünk és át kellene vennünk, illetve amelyekkel azonosulnunk kellene az életünk során, kérem én tőled, drágalátos Nagy Attila proféta, hogy hol van benned, hova lett belőled az apa, illetve az ATYA - archetipusa? Hova lett belőled a legnagyobb és a legfőbb Archetipus mintája, a Nemző és a Megváltó Istené? Nem, hogy magadba fogadnád és azonosulnál vele, de még csak kívülről sem tiszteled, sőt: a gyakorlatban gyalázod és megbecsteleníted! – Mert, azzal, és amiatt kezdted a sötét és gyalázatos Skorpiói bosszúvágyadból ellenem indított internetes hadjáratodat, hogy magasan tojtál a frissen (otthon) szülő felesége és a néhány órája a világra jött újszülöttje nyugalmáért aggódó családapáé érzéseire és gyalázatos módon, tovább is, azon erősködtél, hogy adjak nektek minden áron, legalább a Gyergyóba való utazásotokhoz szükséges pénzt! És amiért az adott körülmények miatt (újszülött gyermek érkezése a családba) nem tudtam és nem is akartam adni, te éveken át gyaláztad és meg próbáltad tönkre tenni, de legalább is, gazdaságilag el lehetetleníteni a bennem levő, kizárólag a családjáért élő – dolgozó http://kozmaszilard.com/category/koszon337_levelek/ édesapát! (Még csak üdítő ital fogyasztását sem engedem meg magamnak, nem, hogy cigarettára, kávéra, alkoholos italra, vagy más érzéki élvezetet okozó anyagra költeném a pénzt és a munkámon – hivatásomon kívül semmiféle un. hobbinak, egyéni élvezetnek nem hódolok, a karatézáson kívül, de azt is egészségi célból első sorban és persze: hogy ott is együtt lehessenek a gyermekekkel.) Sőt: te egyenesen gyermekcsinálási komplexusban szenvedő férfinek neveztél, amiért nem ellenkeztem - mint te ugyebár egy egész életen át az isteni teremtési törvényekkel szemben, és alázattal fogadtam a gyermek áldást és azt állítottad, hogy ezt is a szerinted „beteg” férfiaságom miatt tettem. (Mármint azt, hogy a feleséggel, majd az élettársammal együtt elhárítottuk az isten áldása elleni orvos-technikai védekezési módszereket.

Mivel a sok gyalázatért, amit igazi ok nélkül, sunyi skorpiói bosszúvágyad kielégítési céljából velem éveken át elműveltél, „a népét védelmező”, fölöttébb igényes, sőt: egyenesen finnyás lelkű, spirituális erkölcs-csösznek adván ki magadat, éveken át mocskoltál, rá kényszerítettél arra, hogy alaposan ki tanulmányozzam a tudattalan reflexeidet mozgató karmádat (a horoszkópodat), hát én igen is, meg tudom mondani azt, hogy hova lett a benned levő potenciális apai archetipus, besúgó Nagy-pulika: lenyelte a sorsképleted II. horoszkóp házában álló teljesen, de teljesen(!!!!) negatív Szaturnuszod (Többek között az atya és a törvény őseréjét - mert hát a felelősség őseréjét megtestesítő bolygó!) által jelzett, minden nemű felelősségtől való iszonyatra, és minden nemű lelki és szellemi (normális emberi!) elköteleződéstől való félelemre, attól és azoktól való menekülésre és persze: az ingyenélésre, a természetlen anarchiára, a rendtelenségre és lustaságra való mély karmikus ösztönöd!

Hol van tehát az apa archetipusának a akárcsak a külső, személytelen tisztelete is belőled, nem, hogy az azzal való azonosulási vágy, késztetés és akarat, amiről az interneten, mint nemzetmentő proféta prédikálsz? - Lenyelte a bohém alkoholista züllési vágy, majd a steril közösségi feltűnési viselkedés, a könnyű és a könnyelmű életre való beteges sóvárgásod (Mérlegben a Lilithed!), aminek engedtetél, nem csak fiatal korodban és nem csak meglelt férfi korodban, hanem egy egész életen át!

Az természettudományos kutatások aktuális eredményeinek világába, nem csak a felsőfokú természettudományos ("reál") végzettsége, hanem egész életében frissen tartott és fiatalosan megőrzött kereső-kutató felfedező természete folytán otthonos, de ugyanakkor a modern kultúra sikamlós területén is a tisztességgel és magas értelmiségi színvonalon gyakorolt újságírói mestersége és hivatása folytán magabiztosan mozgó, távoli ismerősöm véleménye szerint, nehéz meghúzni a határt, az általam több mint egy évtizede választott szakterület mezsgyéjén jelentkező, valóság és káprázat kérdésében.

Még te pofázól Trianonról és a „ruszkik” meg a románok jogos bosszújáról! Hát persze, mert miközben kiemelkedő szellemi bölcsnek képzeled magad, képtelen vagy belátni, hogy Trianon a Nagy Puli féle, munka- és apaság-kerülő kényelem-lesők, vagyis a felelősség-hárítók és a közösségi feltűnési viselkedésük által hajtott nemzet-árulók, valamint az eszüket a mások családja tönkre tevési lehetőségén jártató irigyek és a kimondottan gyermek-ellenes liberális eszméket hirdető, „civilizálódó” gonoszok miatt következett be! Azért következett be, mert a szüleik életviteli hagyományát megtagadó, hirtelen polgáriásodó magyarok, merő primitív önzésből, kényelem és élvezet-szeretettől nem akartak több gyermeket nemzeni és gondozni, akárcsak te is, nihilista-proféta, aki fiatalos kalandvágyból, akár az emberölést is vállaló Tóásó Elődöt védelmezel, azok imédszének a humánus retusálását és szelfidítését vállalod, sőt: az ő megsegítése érdekében „teológusi” video-clippekkel még agitálsz is. (Addig semmi bajom nem volt a fiatalemberrel, azon kívül, hogy sajnáltam, amiért nem adhatok neki tanácsot abban, hogy miként

fogadja és használja fel az élete helyre hozása érdekében ezt a kemény sors-figyelmeztetését, de amiért éppen te vetted a védelmedben, illetve, amiért azt állítod, hogy baráti viszonyban vagy vele, hát most már meg van a véleményem arról is, hogy miért is kell még mindig ott ülnie abban a pokolian egzotikus börtönben.). És eközben, és ugyanakkor, te, a nagy erkölcs csősz, nyilvánosan is üdvözlésben törzs ki, amint arról értesülsz, hogy a gonosz terved végül meg hozta valamelyest az eredményét és én, a helytálló, abszolút magyar nevű gyermekeket gondozó családapa anyagi csődbe került!

Ez aztán az erkölcsi következetesség! Ez a tízparancsolat teo-logiája!

Ugu-muku,lugu, puku, kutyuka! Hogy oda ne rohanjak! Hogy mennyire meg hatódott tőled Tóásó Előd, amikor meghallotta, hogy teológiát végeztél! És te mennyire meghatódtál attól, hogy a fiatal kalandor Tóásó Előd, akit úgy-e, a veled való beszélgetés után, tarkójához, sőt még a szívéhez is, szegezett pisztollyal kellett Rózse Floresnek Szovátáról, vagy Szakadáról egyenesen egy délemerikai diktátor megdöntésére cipelni, vagyis, ki tudja milyen pénzen elnököt buktatni! Tényleg meg győztél profétá: ha másnak nem, neked aztán egészen biztos, hogy elhiszem: a szerencsétlen szovátai (szakadati?) fiatalember, tényleg teljesen önhibáján kívül került a birtokába azoknak a fegyvereknek, amelyekkel elfogták és persze, angyali-ártatlanul került abba a perui a szállodába is, ahol éppen rajtuk ütöttek a reggeltől estig coca-t rágó inka - spanyol államvédelmisk. Ő tehát teljesen ártatlanul került oda szerinted, én viszont, ugyancsak szerinted - mivel éppen négy gyermekes családapaként éppen unatkoztam és jobb dolgom nem akadt úgy-e? -, gonosz módon támadtam rá az elkeseredett éhségstrájkossal, az öt autótulajdonos, de amúgy szegény és ártatlan Hajdú Gábor RMDSZ-vezért, meg a csikszeredai városháza hivatalnokait, és persze, jogtalanul kértem a gyermekekért alanyi jogon járó családi pótlékot, hiszen az szerinted nagy szegény, mert „potya-kunyerálás”! – Hogy micsoda vaslogikát van neked, Kökösi Szent Pulil! Mert az még hagyján, hogy „teológusként” ebbe, a velem szembeni, mocskos judási hadjáratodban a tízparancsolat minimum hét pontja ellen súlyosan vétkezel, de hogy ennyire tongyó legyél, hogy ne végy észre ilyen égbe kiáltó ellentmondásokat a velem szemben, meg a Tóásó Előddel szemben tanúsított „erkölcs-ítései” és persze: „teo-logusi” viszonyulásodban, az már egyenesen szélső bal oldali politikussá, de inkább útszéli hülyévé tesz téged, minden alkoholmentes absztinenciád ellenére!

Kontemplációra serkentő, idillikus Kertekről beszélsz, de persze, a mások által és semmiképpen nem az általad meg-művelt kertről, hiszen képtelen vagy még a feleséged által örökölt viskónak a néhány tenyérnyi udvarát is, akár csak meggereblyézni, nem, hogy azt meg művelni!

És hol van, hova lett az anya archetípusa belőled (Hiszen te is jól tudod, és erről írsz is több helyen, hogy spirituális szempontból a szellemünk nem csak jang – maszkulin jellegű, hanem ugyanannyira jin – feminin jellegű is!)? Hiszen végül is, sötét és aljas- élődi számításból egy gyermekszülésre képtelen, agykáros nőt vettél feleségül csak azért, hogy annak a betegnyugdíjából, munka és személyi felelősség nélkül élhess?! Hol van akár az anya, akár az apa archetípusa a te sokat hangoztatott Cserefa alatti spirituális képzeletedben? Mire is akarsz rábízni az egész magyarság jövőjét (Sicc!) a szent prófétai hülyeségedben, amikor abszolút alacsonyrendű, sőt: állatiasan primitív bosszúszomjad kielégítése céljából, hazug rágalmasaiddal - hiteltelenítésemmel, rászoritod a négy gyermekes családot, hogy hónapokig margarinos kenyeret együnk egy - egy kicsi vajos kenyér helyett és télen ne tudjunk miattad zöldséget és gyümölcsöt vásárolni?

Paradicsomi Kertekről nosztalgizálod te, aki inkább le tépi a szomszéd kerítését és eltüzezi, mintsem, hogy néhány napig is dolgozzon legalább csak azért, hogy az agybeteg feleségével, télen ne fagyjanak meg? Jellegzetes skorpiói cinizmusodban, adván a nagy fölényest (Persze, a teljesen negatív Oroszlán-Marsnak megfelelően a sors-képletedben!) képes vagy engem „főorvosurazni”, miközben te is nagyon jól tudod, hogy az egyetlen „beteg” ember akit én „kezeltem”, az a te feleséged volt, aki akkor egyáltalán nem nézett ki hülyének – és egyébként is egy éjszakai családi buliról jöttetek – hanem széles és hangos jókedvűen másnapos kábultnak, akár csak te. És persze, ez a „kezelés” akkor abból állt, hogy megpróbáltam őt veled együtt civilizáltan kitologatni abból a lakásból, ahol mindenre volt szükség csak két másnaposan hangos kölcsön-kéregetőre nem!

Nosztalgia a gyermekkori paradicsomi kertbe Pulinál! Hát persze! Visszavágyódás a felelőtlenkedésbe és a tettek következmény-nélküliségébe! Mit képzelsz, ki veszi komolyan még az idillikus misztikus nyálazásaidat, akár most, akár a jövőben, amikor megtudja, hogy gyakorlatilag ki is vagy te valójában? - A falu - közössége utálatának az alánya és tárgya! Te aljas, elemi hibabelátásra képtelen, a családom rombolásában örömét lelő, bosszúja beteljesedésére sóvárgó senkiházi! A magad fajta két kulacos, fél-magyarok – fél-székelyek miatt volt Trianon, akik nem elég, hogy gyűlölték a gyermeket és a gyermekek gondozását, mert azért dolgozni kellett volna, de még nemzetáruló besúgóknak is be álltak az elnyomó hatalom gerinctelen lakájaként, akár csak te, besúgónak, majd harkov-diverzánssnak, te magasztosan hamisprófétá!

Gyermekkori idillikus paradicsomkert utáni infantilis vágyakozás és a feleséged viskója körüli néhány árnyalás teljes gondozatlansága, rendetlensége! A velem szembeni, vagyis a nagycsaládos, helytálló székely apával szembeni vitéz erkölcsi ítékezés és aljasan lejárató diverziózás, meg a Tóásó Előd féle infamtilis kalandorok pártolása... – Hogy is volt az, az Előd gyerek számára végzetesnek bizonyuló, délamerikai út előtti levélváltásokat? Ő hívott magával a kalandori útra, te meg nagy erkölcs csősz és nagy jellem ugyebár, mit is

válaszoltál neki? Hogy miért nem mész? – „Mert nős ember vagyok”! Mert hát egyébként mentél volna, nemde? – Dehogyan mentél volna, a feleséged biztos havi jövedelme (betegnyugdíja) mellől, te gyáva munkakerülő, élősdí! Csupán mentális szinten nyalogattad te a kaland lehetőségét a negatív Oroszlán-Marsoddal, és Előddel is csak azért barátkoztál, mert irigyelted a vakmerőségét. Gyávaság és vakmerőség ugyanis egy töről: a rejtett agresszivitás spirituális (karmikus) hajszáleréről sarjad! Hát ez a magyarázat arra, hogy miért nem kísérelted meg lebeszélni a fiatal barátodat arról, hogy fogjon bele egy olyan zsoldosi kalandba, amelynek a során, könnyen, akár embereket is ölhetett volna! Mert titokban te is sóvárogsz a kalandori kegyetlenkedésre, miközben vágod a nyájasan szelíd „teológusi” pófákat. Egy határozott erkölcsi világgéppel rendelkező személy ugyanis – kiváltképpen, ha teológus – aki két éve, hogy folyamatos erkölcsi felháborodását fejt ki internet-szerte az én állítólagos „sarlatánkodásom” miatt, mindent meg kellett volna tennie annak érdekében, hogy beszélje la a „barátját” az ember öléses kalandorozásról! Te meg ahelyett, hogy akkor erkölcsileg felháborodtál volna azon, hogy mire készül a „barátod”, és mindent meg tettél volna annak érdekében, hogy arról le beszélj, inkább meg töltötted az internetet azzal, hogy én, aki többek között családokat mentek meg és orvosok által meddőnek ítélt nőknek és sterileknek bélyegzett férfiaknak adom meg a szülői élményben való részesülési lehetőségét és boldogságát, és ebből a tisztességes munkámból szerzett vékony jövedelemmel tartom el a négy gyermekes családomat, járatom tisztességesen iskolába a gyermekeimet (Mind jó tanulók!), szerinted, a „szakértő” szerint ugyebár...., mennyire elítélendő „székhámos” vagyok? – Te minden hájjal meg kent, utolsó, aljas gazember! Ezerszer is megérdemled a nájlón ablakú viskókban folytatott, nyomorult sorsodat, amelynél még a délamerikai börtönben szenvedő Előd barátod sorsa is jobb és egészségesebb!

Az olvasókhhoz:

Itt, asztrológusi pálya-választásom szövege végén, amit a Puli rágalmozásai miatt kényszerültem le írni, található négy autentikus, tehát a tárgyi valóságot egy az egyben bemutató fénykép a híres Puli-putriról. Ezeket e magaslatos fellegvárnak a görbe – düledező és repedt sarkú falai mellett, a nájlón ablakú „világossága” is az olvasó szemébe világlik. Nem hiába, a székelly vallásos anarchista (hamis) próféta is azt vallja magától titok(Tóniban), hogy ő, a Nagy Kökösi Zen-Buddhista mester, világosságot hoz az anarchista munkakerülésével és más jó példával való előjárásával, a „birka”-székellyek számára, mivel „Amíg a világon vagyok, a világ világossága vagyok.”:

<http://www.scribd.com/szilardk/d/62752670-Kozma-Szilard-Nagy-Puli-Attila-sarlatanozasa-hatekony-kovetkezmenyei>

<http://www.scribd.com/szilardk/d/62752670-Kozma-Szilard-Nagy-Puli-Attila-sarlatanozasa-hatekony-kovetkezmenyei>

És itt kottyantotta el magát a senkiházi besúgó gazember arról, hogy ő notórius munkakerülő élősdiként él hosszú évek óta az agykáros felesége betegnyugdijából, 48 éves, életerős férfiként! Ez olvasható a bejegyzés bevezetőjében: „... azt agyaltad ki, nem tudván, hogy a Feleségem betegnyugdijából élünk - kérjed te is, mert biztos megkapod - hogy máshonnan nem lehet jövedelmünk csak besúgásból.” Nagy Attila Puli Jicigh anarchista prófétának az élősdiskedéséről szóló „vallomása” alábbi link alatt található:

http://spiritualitas.blogter.hu/478806/reflexiok_-_kozma_szilard_csikszeredai_asztrologus_ehsegsztrajkja__a_potya

A szellemi realitást a misztikus fantazmagóriáktól elválasztó határvonal kérdésében. Szerintem viszont, ez a határkérdés nem is annyira bonyolult, mint amennyire első látásra látszik és ahhoz, hogy mi is a reális a szellemi világ, illetve a szellemtudományok területén a nagy magyar metafizikus író és gondolkozó: Hamvas Béla életművének egyik kulcsszava vizsgálata és következetes alkalmazása által találhatjuk meg az iránymutató válaszokat. Ez a kulcsszó pedig ne más, mint a "realizáció", vagyis a személyes megvalósítás. Ugyancsak a Hamvas Béla helyes megállapítása, hogy a szellemtudományok nem érték- semlegesek. A fenntartott hagyományos szellemi igazságok és a

meghirdetett spirituális elméletek nem választhatóak el a kutató-gyakorló (a kutatások és a felfedezések eredményét alkalmazó és meghirdető - esetleg azokat tanító) személynek a hétköznapi életben elért eredményeitől. A szellemtudományok szintjén, az igazság bizonyítéka, nem a felfedezett igazságnak a minél nagyobb számarányú és minél objektívebb körülmények között létrehozható ismétlési lehetősége. Elsősorban az, hogy a szellemi igazságot - igazságokat hirdető személy hiteles-e? Hogy van-e kapcsolat az általa hirdetett pozitív eszmék és a hétköznapi életvitele, a mentalitása, az egész élete eredményei és hosszú távú következményei között? Hogy az ő esetében, az általa (is!) hirdetett szellemi - spirituális igazságoknak a saját személyére vonatkozó alkalmazása, jól látható és érzékelhető pozitív eredményeket (pozitív változásokat) hozott-e a hétköznapi életében, az egészsége és életerejének megőrzésében, vagy annak legalább a részleges visszaszerzésében? Esetleg az életerejének és egészsége, valamint a környezete harmóniája növelésében, a felvállalt köznapi életfeladatainak a tisztességes végrehajtásában, egész élete és környezete (családja és baráti környezete) harmonikussá tételében?

A Hamvas Béla által egyetemes morál szerinti, szellemi alapállásnak nevezett koncepció szerint, nyugodtan kijelenthetjük, hogy végülis csak az lehet reális a szellem-világban, ami realizálható a hétköznapi (természeti és pszichikai) valóságban is. Ezt nevezzük személyes hitelességnek, a realizáció hitelének.

Mivel személyességről van szó, mindehhez egy plasztikus példával is szolgálhatok: Tessék elképzelni, mennyire visszas és hiteltelen lenne, a különféle sors-nehézségeknek a megfelelő feloldási lehetősége ecsetelése közben, valamint a betegségek szellemi alapjainak és gyökereinek a feltárása és a személyi sorsprogramnak megfelelő pozitív magatartások segítségével történő meghaladási - megszüntetési lehetőségének az ecsetelése közben sípolna a tüdőm, hörögne a légcsövem, folyton köhögnék, és mindegyre ki kellene mennem a vécére. Vagy az, ha éppenséggel gyógyszersedési, esetleg kávé-fogyasztási és cigaretta-szívási szüneteket kellene tartanom, vagy idegesen ki kellene rohagnom, hogy lecsitítsam az ordibáló (esetleg szintén beteg), síró - visítózó apró gyermekeimet (három van belőlük), vagy, hogy lenyugtassam a hisztériás feleségemet, akinek "idegére megy a három gyermek". (Egy, még az előadásai szüneteiben is, a hallgatóság előtt cigarettázó, magyarországi misztikus családterapeuta szájából hangzott el az a feleségem és közöttem vicces szállóigeként használt kifejezés, hogy "egy is örület". - Mármint, hogy egy gyermekkel is nehéz a szegény szülőnek, hát még hárommal. Nos, amint ezt a későbbiekben fogjuk látni, ez a terapeuta, a realizáció szempontjából teljesen hiteltelen, ami azt jelenti, hogy mindaz, amit tanít, az vagy teljesen hamis, de legalábbis figyelmes és részletes kritikai szűrésre szorul.)

Az őskori civilizációknak, a mai közforgalomban levő elképzeléseinkhez képest rendkívülien fejlett szellemi-spirituális kultúráját és kultuszait ismertető és feldolgozó monumentális művében, a Scientia Sacra-ban, de más, az emberiség szellemi kultúráját ismertető műveiben is, Hamvas Béla többször is kitér arra, hogy az őskori kultuszok egyike számára sem volt központi kérdés az Istennek a léte, vagy a nem léte, hiszen az Isten léte magától értődő, természetes és racionális realitásnak, kiinduló alapnak számított. Az őskori szellemi kultuszok és filozófiák központi kérdése tehát nem az isten-kérdés, hanem a valóságnak (a realitásnak) a káprázattól való megkülönböztetésének a szükségessége, illetve a káprázat és a valóság megkülönböztetésének a lehetősége, a megkülönböztetés a nehézségének a leküzdése volt. És itt álljunk meg egy szusszanásra. Hiszen, azonnal felmerül a kérdés, hogy amennyiben az Isten létét - és ezáltal a szellemi világ létét - eleve adott tényként kezelték az őskori beavatottak, akkor a fizikai - természeti világot, vagyis az érzékelhető: megfogható és felfogható realitást tekintették volna káprázatnak? - Bár egyes misztikusok és az indiai őskultuszok (metafizikai rendszerek) értelmezői ezt állítják, ez egyáltalán nem így van! Az őshagyomány beavatott ismerői (mesterei) nem tekintették káprázatnak (nem valónak) sem az érzékelhető és észlelhető (megfogható és felfogható) természeti világot, de a természet feletti - a természet előtti (meta ta psykika) világot sem.

A klasszikus természettudományos gondolkodásnak az anyagról és a fizikai létről alkotott, a XX század elején még örökérvényűnek hitt, képzetait alapjaiban megrengető, és jól csengő, szilárd formuláit érvénytelenítették a század első felében tett fizikai felfedezések. Ezek tükrében olyan létforma, mint a szilárd anyag a valóságban nem létezik. A kvantumfizika szerint az, amit az érzékszerveink és a laboratóriumi műszereik érzékelnek, nem más mint, egy - egy, egyedi és sajátos térszerkezet szerint strukturált (üres!) erőközpontok (tér-pontok) körül, nagy fokú sebességgel keringő energianyalábok (kvantumok) halmaza. De ennek a fizikai ténynek a tükrében is ostobaságnak és metafizikailag érvénytelen állításnak számít az a misztikus gyógyászok (különféle egzotikus és magasztos című terapeuták) és a náluk is misztikusabb keleti-nyugati spirituális tanítómesterek (guruk és szektavezérek) által előszeretettel használt divatos kijelentés, hogy az anyagi világ és a belőle létrejött természeti létformák merő kényszerképzet és illúzió (mindössze érzéki csalódás) és ennél fogva számba sem kell venni. A modern fizikának (a XX századi fizikusoknak) az eddig szilárd anyagnak képzelt energetikai alakzatoknak a természetére vonatkozó, az egész tudományos világban drámai, sőt néhol tragikus változásokat előidéző felfedezése, egyáltalán nem semlegesítette az örökérvényű Hermész Triszmegisztoszi megállapítást, miszerint "Ami lent van, megfelel annak ami fent van, és ami fent van megfelel annak, ami lent van...(Tabula Smaragdina). Hat éves lányommal megtoldottuk a Hermészi arany tételt (És így mondjuk versként a Tabula Smaragdina mondatait-), hogy "És ami kint van, az megfelel annak, ami bent van, és ami bent van, az megfelel annak, ami kint van."

A teremtésnek azok, a határállapotba került, energia-tömörülései ugyanis, amit az érzékszerveink (és a tudományos laboratóriumi műszerek!) szilárd anyagi állapotokként érzékelnek, nem véletlenül léteznek így, ezekben, az egymás által majdhogynem áthatolhatatlan állapotokban (és formájukban). Azért létezik a fizikai határállapot, mert a

teremtésnek ez az állapota, valamely teremtési szükségszerűségéből (a teremtés logikája szerinti racionális okból!) kifolyólag, amit ennek a tanulmánynak mindjárt az elején ki is fogok fejteni, úgy is lehet mondhatni, hogy: szakrálisan fontosak! A szakrális kifejezés itt azt jelenti tehát, hogy a különböző fizikai erőterekben és mezőkben jól meghatározott struktúráként elhelyezkedő fizikai-energetikai forma-tömörülések tehát, amelyeket mi szilárd anyagként érzékelünk (és nevezünk), a Teremtés rendeltetése és oka szerinti lényegiséggel és fontossággal bírnak. Az anyagnak nevezet energetikai tömörülések ugyanis olyan "szilárd" állapotú formákat tudnak képezni, amelyekben a teremtési ősprincípiumok, illetve azok vegyületei, egészen határozottan - és ezért egymás számára is könnyen érzékelhetően, felismerhetően - megjelenhetnek. Gondolom, II. János Pál Pápa is ennek tudatában, ennek az általa igen fontosnak tartott emlékeztető szimbólumaként csókolja meg a földet, valahányszor egy-egy repülővel tett utazása után, és nem a repülővel tett utazás veszélyének az elémülése fölött érzett örömeiben. Talán őszentsége úgy gondolja, hogy ennyi áldozat a részéről is kijár, amellet, hogy az egyesek által a főnökének is titulált Jézus ugyanez okból kifolyólag, ugyanezen teológiai ténynek a nyomatékositása érdekében, tudatosan a földet szimbolizáló keresztre feszítette magát.

Tizenkét éve hivatásként és hétköznapi szakmaként gyakorolt asztrológusi tapasztalatom nyomán meg vagyok győződve arról, hogy az, ami szellemi káprázatnak és lelki kábulatra (értelmi - érzelmi tévelygésre) való hajlamnak nevezhető a metafizikai megismerésben és a hétköznapi viselkedésben (mentalitásban), az a Lilith gyűjtőnéven ismert lét-jelenségben tartja gyökereit. Úgy is mondhatnánk, hogy a Lilith - jelenség a szülőanyja a szellemi káprázatnak és a lelki kábulatra való hajlamnak, a kábulathoz való vonzódásnak, sóvárgásnak, kísértésnek. A modern európai asztrológiában és a héber hagyományban megjelenik egy Lilith nevű negatív őserő, amely az ördögi kábulatnak és a csábításnak a megtestesítője és amiből vissza lehet következtetni, hogy végső soron kimozdítja abszolút állapotából az Abszolútumot. És mivel az abszolút kimozdulás, az abszolút állapotból való kilépés, az abszolút módosulás, a drámai változás eredményeként, elsőként létrejön az őskáosz, amely új lét-állapotnak az általánossá válása magát az abszolút létet is veszélyezteti, ennek ellensúlyozása és az abszolút állapot helyreállítása érdekében az Abszolútum rákényszerül a teremtésre.

A Lilith tehát a teremtés előtti állapotból fennmaradó negatív abszolút erő, és mint ilyen, fennmarad a teremtésben is, és ott találjuk a teremtés minden mozzanatában - állapotában és ezért egyetemes szinten érezhető a hatása (összezavarja, és egymásnak feszíti a kiegyenlítődni igyekvő erőket és erőtereket). Ennél fogva a Lilith hatása megtalálható nem csak az un. bűnös vágyakban (kísértésekben, sóvárgásokban), hanem elsősorban az emberi képzeletben és gondolkodásban, vagyis a Lilith által keltett tévképzetek és hamis gondolatok szerinti, rejtett, vagy nyílt tévelygésekben, zavaros magatartásokban is. Felsorolni és bemutatni azt, hogy az asztrológiában Lilith néven ismert, szellemi - spirituális, és értelmi-racionális kábulatot okozó káprázat-forrásnak, az örök sóvárgásnak, a mindig valami másra való vágyódásnak, mint ami éppen létezik, milyen különböző neveket adtak a különböző civilizációk nagy beavatási rendszereiben (kultuszaiban), nem célja e tanulmánynak. A Lilithnek (eredetének, természetének és hatásainak) a részletes és kimerítő ismertetését és az emberi természetre gyakorolt hatásait, konstellációk és horoszkópházák szerint is ismertettem a 2003-ban a Neptun kiadónál megjelent, Utódok, szülők és szeretők az asztrológia tükrében c. könyvemben.

Bárminek nevezték a Lilithet a különböző kultuszok beavatottjai, tény, hogy káprázatnak kimondottan az anyagi állapot határa által egymástól elválasztott két világ : a szellemi és a természeti világ őselemeinek, az embernek a vágyai - sóvárgásai által megzavart téves gondolkozása (tévképzetei) által történő összezavarását, összetévesztését tekintették. Pontosabban az összetévesztések szerinti gondolkozást és a zavaros gondolkodáson alapuló, a zavaros gondolkodás szerinti életvezetési módot (erkölcsöt) nevezték káprázatnak. Ez világosan kiderül mind a kínai, mind a hindu, mind a tibeti és az egyiptomi őshagyományok (szanszkrit) irodalmából.

Mivel a föld lakossága számarányához viszonyítva, ma is épp oly kevés a valóság helyes értelmezésére képes, úgymond beavatott személy, mind amilyen kevés volt 2600 évvel (Buddha, Lao-Ce, Konfucius és Herakleitosz kora), illetve 4000 (Mózes), 5000 vagy éppenséggel 10 000 évvel ezelőtt, az emberiség nagy többsége, ma épp úgy nem tud a valóság és a káprázat megkülönböztetésének a szükségéről, mint az őskorban. Ezért "ma is úgy mint régen" egyesek a szellemi világot (többnyire a nyugati civilizációban élő tömegek és azok vallásos-kulturális irányítói, illetve a politikai vezérei), mások a természeti - anyagi világot (a keleti misztikusok) tekintik még mindig káprázatnak (nem valóságosnak), holott, az egyik épp annyira a valóság egy része mint a másik. Ez a két féle, téves és szélsőséges szellemi mentalitás (a két féle káprázat szerinti, tudományos és vallásos - misztikus életvezetés), az egyik oldalon az anyagi javak (többnyire az embert a természetes létezésétől, a természeti elemektől és jelenségektől megóvó és attól elválasztó kényelmi berendezések és élvezeti cikkek) termelése és megszerzése érdekében létrejött és egyre fokozódó örült, nyugati típusú gazdasági hajszát eredményezi. A másik oldalon a tudományos megismeréssel és a gazdasági tevékenységgel szembeni közöny és érdektelenséget eredményezi, aminek a szegénységgel és a nyomorral szembeni közönyös viselkedés a látványos következménye. (Mivel szerintük az anyag és a test illúzió, következésképpen a természeti világ és az emberi élet is illúzió, hát miért akkora fontosságot tulajdonítani neki?)

A nyugati érték koncepcióra és társadalmi berendezkedésre alapuló életstílus és mentalitás tehát azt, a tévképzet szerinti életvezetést eredményezi, hogy boldogságot (mindenféle és fajta élvezetet), egészséget, és általában az életben mindent elérhetünk, megszerezhetünk és megoldhatunk a gazdaság és a tudomány (technika) segítségével. És ugyanakkor eredményezi az élvezethajszát, illetve az élvezet-szerzési és biztosítási lehetőségeket nyújtó pénz utáni hajszát (sorozattermelés és biznisz) által gerjesztett stresszes életvitelt. Eredményezi a sűrű közúti baleseteket és az

ennek megfelelő "misztikus" betegségeket (az általános immunrendszeri gyengeség következtében fellépő vírusos fertőzésekkel szembeni kiszolgáltatottságot), az elhízást, cukor-betegségeket és a rák egyre szaporodó változatainak az egyre nagyobb számú előfordulását, a nemzési képtelenséget, illetve a magzat-foganási, magzat-kihordási és a gyermekek természetes megszületésére való képtelenséget, az alkoholizmust, a növekvő kábítószer-függőségeket és az AITSZ terjedését).

A szellemi világ egyedüli és kizárólagos realitását valló keleti misztikus koncepciók és az egyes keresztény szekták dogma-rendszere szerint élő népek és nép-csoportok körében viszont, ott találjuk a hétköznapi gazdasági törekvésekkel (munkával) és a testi szenvedéssel, valamint az egészségi problémákkal szembeni érdektelenséget, a közönyt, valamint a korlátozott tudományos tájékozottságot, el egészen a tudomány értelmének a teljes elvetéséig. Ennek viszont a ködös miszticizmussal és misztikus vallásossággal keveredő szegénység és a szegénységgel járó nyomorúság (pl. járványos betegségeket okozó kórokozó vírusok és baktériumok szaporodása és terjedése) a következménye. Nem véletlenül nyert demokratikus választások útján, az Indiai Kommunista párt koalíciós kormányzati lehetőségét 2004 nyarán. Durvább sarkítással azt is mondhatnánk, hogy az indiai választók egy része (az indiai szellemi tradícióktól és életkonceptióktól valami, talán a kelet-majmoló nyugatiak által is megfontolandó okból, radikálisan eltérően gondolkodó része) rádöbrent, hogy Jogával és vallásos-misztikus gyakorlatokkal nem lehet Karmát: sorsot oldani és nem lehet Szvadarmát: életfeladatot teljesíteni.

Az írott sajtó és az audiovizuális információt közvetítő média-rendszerek és hálózatok térnyerésének köszönhetően ma, jól ismerjük ezeket, a szélsőséges magatartási formák által létrehozott következményeket. Ismerjük a modern, ún. természettudománynak és a gazdagságnak a vívmányait, de ismerjük a természeti környezetre gyakorolt katasztrofális hatásait is. És ismerjük a nyugati materiális tudománynak és technikának, illetve a tudomány és a technika civilizációs vívmányait megvédeni hivatott, és az annak érvényt szerezni hivatott (a tudományos és gazdasági akarathoz érvényt szerezni hivatott) politikának a teljes tehetetlenségét, a spirituális gyökerű problémák (pl. a szellemi és a lelki betegségek, az egyre veszélyesebbé váló ökológiai katasztrófa-helyzet, szociális és szociológiai vetületű és az egyéni sorskérdések) megoldásában. De ismerjük a keresztény vallás és a többi vallásoknak az emberiség öntudatának a pozitív befolyásolására irányuló törekvésének a teljes hiábavalóságát is. Továbbá, ismerjük a keresztény vallásos erkölcs tévesztését és a technológizált "modern kor" kihívásaira való, eredményes válaszadási képtelenségét, illetve ezeknek az ünnepélyes, humánusan hangzó válaszoknak a modern és a posztmodern társadalomban élő ember hétköznapijában való alkalmazhatatlanságát és teljes eredménytelenségét. Ennek következtében ma majdnem mindenki egy, láthatatlan ellenségektől hemzsegő, "agresszív világról" beszélhet az analfabetizmus felszámolása és a tudományos pedagógia eredményei, illetve a pedagógusok áldozatos munkája ellenére.

Ilyen korban és ilyen körülmények között, természetes, hogy azok a személyek, akik észreveszik, hogy a tudomány és a gazdaság nem fedheti le a teljes valóságot - hiszen egyrészt mindig felmerül egy küszöb, amelyen túl például az akadémikus orvostudomány nem tud konkrét eredményt felmutatni, és egyre szaporodik az olyan személyeknek a száma is, akiknek a betegségének még csak az okát sem képes megfejteni. Másrészt, hosszú távú és a végső eredményei szintjén a tudományos gazdasági hajsza, mind az emberi civilizáció, mind a természet számára, végső tragédia-lehetőségeket és általános (globális) katasztrófa-lehetőséget eredményezett - valami más életmegoldást keresnek.

Nevezzük kiábrándultaknak azokat, akik a fentiekre ráébrednek, akik valami más, nem tudományos, nem gazdasági és nem politikai választ és megoldást keresnek az életük döntő problémáira. De a különböző vallások dogmaiban sem bíznak, mert észre vették, hogy a vallások esetleg nagyon kis számú (valós, vagy valótlan!) csoda-események szintjén hozhatnak ugyan pozitív eredményeket, de az egész emberiség még sem élhet meg csodákból és csodatételekből (Erre Jézus is többször figyelmeztetett!). És keresni kezdik azt, a szellemi valóságot, amelyről sejtik, hogy létrehozta, és szüntelenül létrehozza a természeti (anyagi) valóságot, és amely egyetemes szellemi (és spirituális) valóságnak az idő és tér fölött álló alap-igazságait és törvényeit írták le a különböző vallásos dogma-rendszerekben, a különböző népek és civilizációk térben és időben meghatározott (konjunkturális) elképzelései és szükségéi (érdekei) szerint.

A vallásos mítoszokban, a látszólag időben és térben élő misztikus hősök által megszemélyesített, de valójában mindig tér és idő határai és függvényei fölött álló, időtől és tértől: történelmi korszaktól és földrajzi helytől függetlenül, de folyamatosan és közvetlenül (személyesen) ható, egyetemes szellemi erőknél (teremtő-erőknél) és a törvényeknek a jellegzetes természetét külső tanulmányok és folyamatos befelé figyelés útján meg lehet ismerni. De tévedés azt képzelni, hogy ebben a megismerésben akár az időben változó értelmű tudományos eredmények, akár a dogmatikus vallásos tételek segítségünkre lehetnek. Ehhez a megismeréshez spirituális beavatásra van szükségünk. Az őskori szellemi tanítók és mesterek különböző beavatási rendszereket hoztak létre és különböző tudományokat oktattak (aritmológia, asztrológia, alkimia, stb.). Az utóbbiak bizonyos részei a középkor folyamán egyre határozottabban leváltak az eredeti szellemi alapjukról és részben, vagy teljesen megtagadván azt, a pragmatikus újkorban átalakultak gyakorlati életnyerési technikává: "tisztán" materiális tudománnyá (Fizika a metafizikából, aritmetika az aritmológiából, matematika a matézisből, kémia az alkimióból, asztronómia az asztrológiából, akadémikus szerv-gyógyítás és pszichológia a szellemi gyógyításból.)

Az őskori beavatási rendszerek másik részét, amelyek egy-egy, az eredeti tanítási-beavatási rendet (iskolát,

vallást) elhagyó, abból kiemelkedő, reformista szellemű tanító-mester nevéhez, illetve annak egyéni tanításaihoz és tetteihez kapcsolódik, a tanítványok utódai, a korábban a Lilith gyűjtőnév alatt ismertett negatív abszolút erő által befolyásolt (működtetett) misztikus képzeteik, illetve vallásos fantáziájuk szerint, jól - rosszul leírták, de inkább átírták. Pontosabban, ezeket, a kiemelkedő, inkább egy - egy reformista személyiségnek tanításait, mint egy-egy iskola, vagy vallásos rend által őrzött és tovább adott tanításokat, a tanítványok és követők utódainak a politikai urai és vezetői igényére és parancsára vallásos dogmarendszerre és intézményes ideológiává alakították. Mint például a Jézus tanításait a Nagy Constantinus parancsára. Tulajdonképpen Mohamed volt az egyedüli (és kései!) tanító, aki tudatosan egy gyakorlati tanácsokkal ellátott, egységes "vallást írt" a különböző mágikus hiedelmeket valló, nomád arab törzsek számára.

Ma már senki sem beszél arról, hogy sem a Buddha ranggal megilletett Sindharta Gautama - Buddha, sem a Krisztusi ranggal illetett Názáreti Jézus nem hozott létre és nem tanított vallásos dogmarendszert. A buddhizmust, és a kereszténységet is, a Gautama és Jézus tanításait hallgató, és azokat, ki - ki a saját egyéni felfogása szerint tovább adó "apostolok" unokáinak az unokái hozták létre és szedték dogmarendszerre a haláluk időszakát követő századokban. Ezek a "megváltás-tanok" eredetileg az ember (az egyén) és a természet, az ember (az egyén) és a világegyetem harmonikus egyesülési - egységbe hozási lehetőségét, az egészséget és boldogságot eredményező harmonikus élet eléréséhez szükséges szellemi és lelki (erkölcsi) alapállás felvételéhez: a megfelelő magatartási formák elsajátításához adtak máig használható útmutatást. (- Azok számára használható persze, akik a vallás misztikus burkát képesek a tanításokról lebontani és ezáltal a halott dogmákat személyessé: élővé tenni.) De nem csak Jézus Krisztus és Gautama - Buddha tanított megváltás-tant, hanem erről szóltak tulajdonképpen e két jelentősen kiemelkedő megvilágosodott személy történelmi fellépését megelőző ókorban az összes beavatási rendszerek, amelyekből a későbbi vallások és misztikus tanok keletkeztek. A valóság- és igazságkeresők számára tehát, ezeknek a misztikus-vallásos burkoknak a lefejtéséhez, a szokásrendi, etikai és vallásos buroknak a lehántásához (a vallásos mítoszok helyes és személyes értelmezéshez), és a használható szellemi tudás felszabadításához szükséges a szellemi beavatás.

A beavatott állapot, olyan tudatos erőfeszítések és szellemi hangolódási törekvések következtében elérhető személyes képességek együttese, amelyek által a beavatódott személy számára lehetővé válik a szellemi, a pszichikai és a természeti világot létrehozó és működtető teremtő-erőkkel és egyetemes törvényekkel való közvetlen (belső, személyes) kapcsolat és együttműködés. Ezek az őserők és egyetemes törvények a mindennapi életben érzékelhető és észlelhető anyagi és pszichikai valóságnak az alapját képezik, más szóval a természeti valóságban megjelenő anyagi és pszichikai jelenségeket és folyamatokat hozzák létre, indítják el és irányítják. Ezért a beavatott személy bárki által érzékelhető módon harmonikus, nyílt, boldog és egészséges személyiség. A jelen tanulmányban tehát, az olvasó számára egyfajta betekintést igyekszek nyújtani az asztrológia tükrében a manapság egyre népszerűbbé váló, a felszínen könnyű, de valójában mély figyelmet, önfegyelmet, kitartást és sok - sok belső koncentrációt igénylő, divatos néven ezoterikusnak nevezett szellemtudományba.

II. A legnagyobb magyar metafizikus gondolkozó, Hamvas Béla, egy, az emberiség huszadik századi krízisét elemző tanulmányában figyelmeztet arra, hogy az életről és az emberről való klasszikus gondolkozást alapjaiban megrengető XIX. század nagy megbotránkoztatói: Darwin Károly, Marx Károly és Freud Sigmund, ha csak félig érvényesen is, de olyan fontos metafizikai igazságokat fedeztek fel és hoztak a nyugati civilizáció tudomására, amelyekhez fogható igazságokat csak a keleti szent könyvek leírásaiban találhatunk. A baj mindössze az, hogy a féligazságok gyakorlati alkalmazása: azok általánosan érvényesnek képzelt filozófiai koncepcióvá, majd általánosan elfogadott élet- és létszemléletté válása, és ezen koncepciók szerinti egyéni életrendek építése és társadalmi berendezkedések alkotása, ha nem is veszélyesebb, de sok esetben tragikusabb következményeket eredményezett a teljes igazság nem tudásánál. Ezért vált, az emberiség történelmében soha nem ismert fokú tömeges tragédiákkal terhelt a huszadik század. Hamvas Béla szavai szerint, a fent nevezett tudósok, hatalmas formátumú személyiségek voltak, csak éppen - felületességéből, vagy kényelemből? - nem jártak egészen a végére annak, amit felfedeztek és, az általuk félig (mindössze materiális - természeti szinten) feltárt igazságokra - ahogy az Európában és nyugaton máig divatos - önkényes elméleteket építettek ők, vagy a tanítványaik.

Freudnak igaza volt abban, hogy a tudattalan lelki és szellemi folyamatok, a tudattalan pszichikus meghatározódások erősebbek a racionális (tudatos) gondolati és akarati tevékenységünkénél, és, hogy voltaképpen a tudattalan ösztöneink és késztetéseink, valamint a képi-képzeti világunk és e képzetekhez kapcsolódó tudattalan ambícióink, gátlásaink és rejtett sóvárgásaink, irracionális szorongásaink, félelmeink és feszültségeink vezérik a cselekedeteinket. Sőt: többnyire az éber tudatos gondolkodásunkat is a különböző okú és gyökerű, tudattalan és irracionális késztetések irányítják (manipulálják). Csak épp abban nem volt Freudnak igaza, hogy ezek gyökerét egyszerűen az "állati ösztönökben" valamint a gyermekkori élményekben, pozitív, vagy negatív lelki benyomásokban (a tudat által elnyomott emlékekben) és példaképekben mind meg lehet találni, és abban sem volt igaza, hogy e tudattalan pszichés tartalmak negatív hatása a pszichoanalízis segítségével egytől egyig feloldható és megszüntethető. Voltaképpen az utóbbi tévedés az előbbin alapszik. Ugyanis a keleti szanszkrit irodalomban, a keresztény misztikus irodalomban, valamint az inkvizíció által üldözött, majd az újkori természet-tudományok által érvénytelennek kikiáltott európai metafizikai rendszerekben is egyértelműen ki van fejtve, hogy nem csupán állati ösztönökből, kémiai-biológiai folyamatokból és az anyagi és lelki szükségleteink - érdekeink racionális gondolkodásnak alárendelt akaratból áll az emberi személyiség, hanem a lelkünk és a szellemünk, amelynek csak igen kicsiny részét képezik az ösztönök és a tudat, isteni eredetű és lényege szerint

istenti. (Lásd a Védikus irodalmat, az Upaniszádokat, valamint a Kabbala és a Biblia, az alkímia és az asztrológia ide vonatkozó leírásait.)

Nem véletlenül, a Freud leghíresebbé vált tanítványa, Jung Gusztáv Károly szembefordult mesterével és olyan, a modern tudomány által szentségtelennek kikiáltott doméniummal is komolyan foglalkozott, mint az alkímia (Lásd C. G. Jung: Az alkímiai konjunkció c. művét). Arról, hogy az ember spirituális - metafizikai gyökereiről és alapjairól tudni nem akaró pszichoanalízis, illetve annak a "gyakorlati - pragmatikus alkalmazásai", milyen Frankenstein-i eredményekkel jártak és járnak, rengeteg, különösen az USA-ban szárnyat kapó, személyiség-változtatással, személyi-tudat manipulálással kísérletező pszichiáterekkel és pszichológusokkal kapcsolatos botrány-történet regél. Mindez viszont nem csorbítja Freud azon érdemét, hogy a tudattalan világunk fontosságát a nyugati ember homlokterébe hozta és természetesen azt, hogy feltárta: vallásos dogmákkal és imádságos ráolvasásokkal (pszichikai ráhatással, szuggesztióval vagy önszuggesztióval: mágiával) a beteg lélek - és a beteg emberiség! - problémáit nem lehet megoldani.

Ma, a modern tudomány és a technika által lehetővé tett genetikai - antropológiai kutatásoknak és felfedezéseknek (ösemeri csontvázak, csontmaradványok feltárásának), egészen pontosan: az antropológiai felfedezések - csontleletek genetikai elemzésének köszönhetően, világos számunkra, hogy Darwin Károly tévedése nem abban áll, hogy az embert a majomtól, illetve a kettőt egy közös őstől származtatta. És még csak nem is abban, hogy a kutatásai és zseniális megfigyelései alapján, felállította a természeti evolúció elméletét. Hanem abban, hogy ezt az evolúciós folyamatot pusztán természetinek és véletlenszerűnek (objektív körülményektől függőnek, e körülmények - szükségszerűségek által kiprovoáltnak) írta le, és nem mint a spirituális és a kauzális (Isteni - egyetemes) evolúciónak a kozmoszban és a földi természetben történő megjelenési formáját. Ezáltal sajnos, Darwin és követői máig fenn maradó és be nem tömött támadási felületet (lehetőséget) nyújtottak a kreacionista teológusok számára és lovat (vessző paripát) adtak az egzotikus fantazmagóriákat gyártó misztikusok feneke alá. Mert az egyetemes (spirituális) evolúció, amely folyamatban maga a Teremtő is fejlődik, igenis létezik, az archaikus keleti kultuszok statikus kozmogóniája és a buddhizmusnak a teremtői kábulatnak és a teremtői káprázatok sorozatának a hatása alól való megszabadulás-tana ellenére. Az utóbbiaknak, valamint a Zen Buddhizmusnak a teremtő abszolútum ürességéről ("a létező nem létezéséről") szóló és a teremtésnek a káprázat-minőségéről (minőségtelenségéről!) szóló kábaság- és káprázatelmélete metafizikailag hamis és falcs. De metafizikailag falcs és érvénytelen a materiális - természeti evoluzionizmusnak a lényegi változásokat véletlenszerű (objektív) események által kiváltott genetikai mutációkkal magyarázó, a lényekből evolúciós folyamatokat kiváltó, objektív adaptációkra - a "nagy véletlenszerű eseményekre"! - alapozott tana is.

Darwin Károly evolúció elmélete is megtartandó tehát, csupán ki kell azt terjeszteni a spirituális és a kauzális (metafizikai) dimenziókra is, mivel a természeti evolúció mindössze a spirituális evolúciónak a következménye és a része, a maga fejlődési - és látszólagos hanyatlási dialektikája szerint. A kozmikus (fizikai) világegyetem folyamatos tágulása mindössze következménye az egyetemes spirituális fejlődésnek és tágulásnak. Sajnálatos, hogy a természettudományban máig érvényben maradt Marxi "dialektikus materialista" létszemlélet miatt, az asztrológusok máig úgy képzelik (és semmiféle más elméletük és elképzelésük nincs erre), hogy a kozmikus világegyetem addig fog tágulni, amíg olyan ritkává nem válik, hogy minden életlehetőség - és így az emberi értelem is! - teljesen megszűnik. Az asztrológusok következtetése szerint tehát, végső soron - akkor ha fizikailag (természetileg) minden megszűnik létezni - hiábavaló az egész természeti élet, és ugyancsak hiábavalóak az emberi civilizációk.

De a fizikusok szintjén rég óta felmerült az a gyanú is, hogy az anyag és az energia kölcsönös átalakulására és állandó megmaradására(!) vonatkozó, "hétszentségnek" képzelt klasszikus fizikai tétellel is valami baj van, de a hozzánk érkezett tudósításokból nem lehet egyértelműen kihámozni, hogy a tudósok világában milyen válaszok fogalmazódtak meg e szerfelett fontos kérdésre. Mi viszont tudjuk, hogy a teremtés egyetemes teremtés törvénye alapján, az általunk tömör anyagnak érzékelt és képzelt energetikai tömörülések az éteri dimenzióból állandóan átáramlanak a fizikai dimenzióba, vagyis, hogy a kozmikus (anyagi) világegyetem nem csak a valamikor a lineáris idő elején, Nagy Bumm által teremtődött, hanem, talán az örökkévalóság óta, állandóan teremtődik és ennek a "semmitől" való anyag-teremtődésnek soha nincs vége. Az asztrológusok félelme tehát lényeg szerint alaptalan, mivel a galaxisok egymástól való távolodása nem eredményezi az általunk és a műszereink által anyagnak érzékelt energetikai tömörülések ritkulását, hiszen az egymástól távolodó és így "üresedő" csillagterekbe új, általunk szilárd anyagnak érzékelt, gyér energetikai tömörülések szüremlenek be, amelyek viszont valamikor új bolygókká, esetleg csillagokká is sűrűsödhetnek.

Az evolúció egyetemes törvényének (figyelem: nem elméletének!) az első kinyilatkozója és meghirdetője tehát nem Darwin, hanem a Názáreti Jézus volt, aki az evangéliumban (A Jó hírben!) épp a spirituálisan fejlődő emberi individuum és közösség megváltási (boldogulási) lehetőségeit (a mennyek országába való jutási lehetőséget) hirdette és tanította. Ő az egyéni és a kollektív spirituális fejlődéshez szükséges ("keresztényi") alapállást tanította a követői és általuk az egész emberiség számára. Hogy a tanítványainak az unokái és azok ükunokái misztikus mesehőssé (Istennek az egyedüli és kizárólagos fiává!) "emelték" a Jézus személyét és egy birodalmi (kelet-római) ideológiának a szolgálatába állított egyházi intézményt szolgáló vallásos ideológiává és halott dogmákká tették a tanításait - amelyek végülis így maradtak fenn a mai napig, amikor a magukat kereszténynek nevező személyek bárkinél jobban igyekeznek megnyerni az életüket ("Aki meg akarja nyerni életét, elveszti azt."), arról ma már számárság lenne keseregni. Az ökológiai katasztrófa előtt álló emberiség jellegzetesen keresztényi problémája viszont éppen az, hogy aki

mindezt jóvá lehetett volna tenni a kizsákmányolás tényének a felfedezésével. De sajnos a Marx Károly kizsákmányoláshoz szóló felfedezése és elmélet-rendszere is csak sikerorientált európai mű: vagyis jellegzetesen pragmatikus felületi elemzés - és szellemi szempontból végülis csak fölösleges társadalmi bajkeverésre használható képes fércmunka - volt.

Marx Károlynak tökéletesen igaza volt abban - és ma, az ügyben politikailag a legkevésbé érdeket Pentagon által is beismert ökológiai katasztrófa küszöbén, ez világosan látható és érzékelhető -, hogy nagyon is létezik kizsákmányolás! De a legnagyobb botorság volt a Marx és a követői részéről, ennek a globális kizsákmányolásnak osztályjelleggel adni, hiszen a természettől elidegenedett, természet-ellenes munkát (gépi és szalag gyártást, vagy a legjobb esetben sablon-tevékenységet) végző, és a munka kultikus jellegéről és eredeti szellemi rendeltetéséről még csak soha nem is halló (a munkának mindössze gazdasági célt tulajdonító) termelő munkás, farmer, vagy munkavezető is épp olyan gátlástalan módon (felelőtlenül) zsákmányolja ki a természetet (és ráadásul nem csak a külső természet, hanem a saját belső természetét, az un. munka-képességét is!), mint a munkások természeti és intellektuális munkaerejéből és természet-romboló tevékenységéből hasznot húzó "gonosz tőkés"! A kizsákmányolás tényéről szóló gondolat-rendszereket is meg kell tartani tehát, de azokat nem társadalmi osztály jelleggel értelmezni - alkalmazni, hanem ki kell azt terjeszteni a föld minden lakójára, aki természeti és evolúciós szükségletein felül (az öncélú élvezethajszolás és kényelem-szerzés céljából, a luxus céljából tehát) von ki anyagot a természetből és természet-idegen, tehát természet-szennyező és ezért természetellenes: a természet önszabályozó működési mechanizmusait (ökoszisztémáit) zavaró, gátló, vagy azokat egyenesen felkavaró és a visszájára fordító, mesterséges anyagi struktúrává alakítja - termékké változtatja.

Marx Károly talán jól ismerte a Hegel és a görög filozófusok dialektikáját, csupán azt nem tudta, amit Jung tudott, ti., hogy a munkásoknak és a parasztoknak is, akár csak a közbizalmasoknak, a mezőgazdászoknak, a szintén kizsákmányolt értelmiségieknek, de a tudósoknak és a művészeknek és az államhivatalnokoknak is, adott esetben, éppen olyan veszélyesen homályos és zavaros (az egyetemes törvényekről mit sem tudó és nagy többségében azokat megismerni nem is akaró!) tudattalan lelki és szellemi: képzeleti és érzelmi alvilága (tudattalanja) lehet és van, mint a spekuláns és gátlástalan tőkésnek: mai szóhasználattal a vállalkozónak. És nem tudta, vagy nem akarta tudni, hogy, egy bizonyos "természeti" határon túl, a gazdasági termelés végülis, bárki is lett legyen a megtermelt haszon nagyobbik részének az élvezője, nem lehet más mint a természet kizsákmányolása. (Hamvas Béla szerint: a természet kirablása.)

És, amit az említett tudósok közül egyikük sem tudott (Freud, Marx és Darwin) és úgy néz ki, hogy a világ tudósai és vezetői máig nem tudják az az, hogy a hatás visszahatás egyetemes törvénye alapján: "Aki kizsákmányol, azt előbb vagy utóbb, ha más szinten is, de valahol és valahogyan - talán egészen másképp, mint ahogy köznapian azt gondolnánk - szintén "kizsákmányolja!" Ezért is mondja a spirituális evolúció törvényét tanító Jézus, többek között azt, hogy "Hamarabb jut át a teve a tű fokán, mint hogy a (fölségesen) gazdag bejusson a mennyek országába." És a világ tudósai, papjai (Lám a derék II. János Pál pápánk is állandóan a fogyasztói erkölcs ellen emeli fel hangját és eszébe nem jutna az egyszerű tény, hogy a fogyasztás lehetőségét mindenképp az öncélú és szükségtelen - természet-ellenes! - termelésnek kell megelőznie! Hogy szarvas logikai hibát követ el, mert végül is nem a fogyasztás, hanem a fogyasztás mentalitásának a kialakulását lehetővé tevő termelés ellen kellene prédikálnia.), valamint a gazdasági és politikai vezetői nem tudják, hogy a kiegyenlítődés (kompenzáció) egyetemes törvénye szerint, senkinek és semmit nem lehet sehonnán elvenni és azt "haszonélvezni" anélkül, hogy valamit ne kellene oda adnunk (akarva, vagy akaratlanul: ha nem pénzt, akkor egészséget, vagy boldogságot) cserébe annak ellenében.

Ha pénzt, vagyont, vagy más anyagi javat nem kell oda adnunk tehát cserébe azért, amit megszereztünk és birtokunk fölségesen (fölségesen: mivel általa spirituálisan nem fejlődünk, hanem éppenséggel hanyatlunk), akkor a természeti szabadságunkat, a lelkiismeretünket, vagy éppenséggel az egészségünket (amint meg fogjuk látni a későbbiekben: a gyermekeink egészségét!) veszi el tőlünk a kiegyenlítődés (csere) törvénye. A tíz parancsolat ide vonatkozó mondatani (Ne lopj, Ne hazudj, Más feleségét és vagyonát ne kívánjad) ezen az egyetemesen érvényes logikán alapszanak. Mózes nem írhatott lábjegyzeteket a művéhez amelyben elmagyarázta volna, hogy esetleg megkapod, vagy megszerzed a felebarátod sóvárgott feleségét és vagyonát, vagy azoknak a megfelelőjét, de amennyiben a megszerzésükre való törekvéseid közben nem fejlődött spirituálisan (nem finomodtál szellemileg és lelkileg, nem lettél világosabb: értelmesebb, belátóbb, harmóniára később, vagyis káprázat-mentesebb), valamit előbb-utóbb és menthetetlenül oda kell majd adnod cserébe.

E szemszögből érthető talán az, hogy hiába történt meg, hogy a föld egyes részein (Észak-Amerikában és Európában) a XXI század elejére a háborús konfliktusokat felszámoltuk, de a statisztikák szerint közlekedési balesetek és un. civilizációs betegségek következtében épp annyian halnak meg és válnak testi, vagy lelki - tudati nyomorékká, mint ahányan a lakossági számarány szerint a háborúkban haltak meg és váltak nyomorékká, lelki, vagy testi beteggé a korábbi századokban? Csoda-e az, hogy az akadémikus orvostudomány által kivédhetetlen, teljességgel gyógyíthatatlan, vagy mindössze méreg-drága orvosságok szedésével, folyamatos kezelésekkal valamelyest ellenőrzés alatt tartott, un. civilizációs betegségeket okozó vírusok és baktériumok hadai lesnek ránk? (Sőt: a jóléti államokban ma már a természet legtisztább elemei: az erdők és a mezők élet-fakasztó virágpóra is "ártalmassá" vált a gyermekáldást éveken és generációkon át csökkentettre szabályozó anyaktól származó utódok számára!) Csoda-e, ha elveszítjük a természeti szexuális és nemzési - magzatfogadási képességünket, ha nem

akarunk tudomást szerezni a lelki és a szellemi világunk isteni - természeti mivoltáról, és ennek következtében, reggeltől estig loholunk a, természet- és szellem ellenes gazdasági érdekeink után, és nem hogy a szellemi - lelki szükségleteinkről (és a természettel, valamint az egymással való reális összhangba kerülési: fejlődési szükségleteinkről) feledkezünk meg egészen, hanem a testünk természeti szükségleteiről is, gondolván, hogy kárpótlásként majd valahol és valamikor rendkívüli élményeket biztosító élvezetekben részesíthetjük magunkat (érzéki szinten, vagyis materiális és mesterséges módon boldogok leszünk).

És amikor észbe kapunk, hogy hétről hétre, hónapról hónapra és évről évre elmarad a fene nagy boldogság, azzal vigasztaljuk (ámítjuk) magunkat, hogy nem baj, mi feláldoztuk ugyan magunkat, de majd a gyermekeink egészségesek és boldogok lesznek, miközben kivágjuk az erdőket és mindent mezőgazdasági területté, vagy beépítendő parcellává alakítunk és még több gazdasági, vagy szórakozási létesítményt hozunk létre, úgymond az egyke - kétéke gyermekeink boldog jövője érdekében. És ha a munka és a hajtás sodrából a sors által kikökenve, magunkra ébredünk valamelyik korház intenzív osztályán, azon csodálkozunk, hogy a gyermekeink nem boldogak azzal a rengeteg tanulási, kényelmi és élvezeti lehetőséggel, amit "az áldozatos" munkánkkal biztosítottunk számukra, hanem ahelyett, hogy megbecsülnék az értük történő fáradozásainkat, jobb esetben az életüket és testi épségüket kockáztató rendkívüli élményeket hajhásznak, rosszabb esetben, zsöngé koruk ellenére alkoholt és cigarettát fogyasztanak, vagy éppenséggel kábítószereznek.

Hogy miért? Egyszerűen azért, mert azért, hogy "mindent megadtunk" nekik anyagilag (és nem lelki: figyelmi - affektív, vagy szellemi szinten), ami nekünk nem volt, megfosztottuk őket azokról az elemi tapasztalatokról (a személyi erőfeszítéseket igénylő, fizikai és lelki nehézségeknek a leküzdése közben szereshető élményektől, vagyis akár sikerélményektől, akár kudarcélményektől tehát), amelyek a személyi öntudatuk és egyéni felelősségérzetük kifejlődéséhez szükségesek.

2000 május eleje és 2001 május vége között alkalmam volt a Magyarország legnyugatibb csücskében fekvő gazdag Sopron városában - abban a városban tehát, ahol inkább Bécsben, mint Budapestben gondolkoznak a hozzám és hozzánk képest igen jó anyagi színvonalon élő polgárok -, metafizikus előadóként és gyakorló asztrológusként dolgozni. "Nyugatos" tapasztalataim alapján, nyugodt lelkiismerettel biztosíthatom az Erdélyi olvasóimat, hogy nem csak a kirívó esetekben (Pl. az egyik híres japán autógyártó cég Budapesti leány-gyára igazgatójának a Bécsben élő családjában minden rendben volt, anyagilag semmiben sem szenvedtek hiányt, csak épp a kettőből a nagyobbik lány lett visszafordíthatatlan narkómániás. A család imigyen megmaradt reménységéről: az angol vőlegénnyel rendelkező, három egyetemet végző, stewardessként dolgozó kisebbik lányról viszont kiderült, hogy apró, de növekvő daganata van a hipotalamusz mirigyébe és a köré szövődve. Vagy a város egyik legmenőbb, több, tágas helyiségű személyi irodában, négy ügyvédbojtárral dolgozó, menő ügyvédnőjének az egyetlen kamasz gyermeke olyan kerékpárhajszába fogott, aminek a következménye gerinctörés, vagyis egész életében való toloszékhez kötöttség. És még sorolhatnám a szívderítő jó példákat.), hanem a nagy átlag szintjén, a nálunk jóval gazdagabb nemzet-társainknál, akiknek a jóléti színvonalát az erdélyi sorstársaim nagy igyekezettel utol szeretnék érni, épp úgy "kavar a sors keze" mit nálunk. És amint ékesen illusztrálva látjuk ezt a dél amerikai szappanoperákban: attól, hogy több a pénzük és több gazdasági javakkal rendelkeznek mint mi, egyáltalán nem mondható, hogy boldogabbak és főként nem egészségesebbek mint az itteni átlag.

Hogy miért? - Mindazért, amit mondtam a Darwin, Freud és a Marx felfedezési és elméleti hiányossága kapcsán. Vagyis azért, mert másfél évszázaddal azután, hogy ezek a felforgató felfedezéseket megtevő és annak megfelelő radikális eszméket hirdető vadzszenik éltek és alkottak, mi még mindig a azt képzeljük, hogy a mesterségesen (végső soron a gazdasági termelés útján) megszerzendő boldogság az életünk célja, holott valójában a boldogság csak következménye az egymással, a természettel és az egyetemes törvényekkel, valamint az asztrológia által feltárni képes személyi sors-programunkkal (személyi kozmikus örökségünkkel) való harmóniába kerülési törekvéseinknek.

Hát ez is valóság! - Persze, egy másik valóság, mint amiről a tömegeket a szónoki emelvényekről sugallt érdekeitől fogva rángató politikusok és a közgazdászok, illetve az un. természettudósok és a "reálisan gondolkozó és objektívan ítélő" újságírók beszélnek. De ettől a tudományos ignoranciától és még ez, a szellemi - spirituális valóság létezik és a hétköznapi szintjén letagadhatatlanul érezteti hatását!

III.

Hogy igenis létezik és hogy erősen befolyásolja személyi viselkedésünket, a hétköznapi életünket és az egész emberiség sorsát a spirituális erők összetett hatás-mechanizmusa és az egyetemes törvények valósága? Ezt nem csak több gyermekes, gyakorló asztrológus - családapaként érezhettem és nem csak azért, hogy ezeknek a sors-erőknek és az egyetemes törvényeknek az ismeretében, a személyi horoszkópok értelmezésével, olyan egyéni és családi sorsdrámákat és tragikus létállapotokat okozó élethelyzetek kijavítására - kiigazítására és feloldására (meghaladására) adhatok pozitív következményeket eredményező javaslatokat és tanácsokat, amelyeket nem csak hogy a természettudományok beavatottjai, de a pszichológusok és/vagy a teológusok (papok) sem képesek. De az egyetemes törvények létét és hatásait számomra a tévé-híradókból és más politikai - gazdasági tudósítások és szakértői elemzések szintjén az észlelési körömbé érkező, globális történelmi folyamatokról és politikai eseményekről szóló információk is visszaigazolják.

A legnagyobb tévedés azonban azt hinni, hogy ez, a spirituális valóságismeret abból áll, hogy az Ikrék, vagy az Oroszlán jegyében született személyek ilyen, vagy olyan tulajdonságokkal rendelkeznek, illetve abból, hogy amennyiben emide, vagy amoda, ilyen, vagy amolyan viszonyba kerül egymással az egyik, vagy a másik bolygó, akkor ennek és annak kell történnie. Ahogy mostanában szoktam mondani, csak azok igyekeznek a mások személyére, vagy a jövő eseményeire vonatkozó konkrét következtetéseket levonni abból, hogy milyen jegyek kísérték születésüket a felszínen és csak azok merészelnek jósolgatni, akik nem értenek, illetve akik nagyon alacsony fokon értenek az asztrológiához és a metafizikához. A klasszikus, modern és poszt-modern ismeret-használati szokásoktól és koncepcióktól eltérően, nem az a jó spirituális mester, illetve jó asztrológus, aki minél több és egzotikusabb misztikus (gyógyítói) tudással, vagyis aki sok és részletes asztrológiai ismeretekkel rendelkezik, hanem az, aki megtanult az egyetemes törvények logikája: A Sors logikája szerint gondolkodni. Ez az idő és tér fölötti, egyetemesen érvényes "sors-logika" ugyanis teljesen eltér attól az élet megnyerési lehetőségének a téveszméjére alapozott lineáris indukciós logikától, amit a közéletben és a természettudományban használnak, ugyanúgy mint, ahogy a Jézus által használt egyetemes erkölcsi logika merőben eltért attól a vallásos és pragmatikus etikai logikától, amit a korabeli filozófusok, a mai politikusok, jogászok és közgazdászok és általában a "közgondolkodók" használnak.

Ez viszont koránt sem azt jelenti, hogy ez a majdhogynem teljességgel "anti-pragmatikusnak" és anti-humánusnak is nevezhető logika irracionális (Pl. "Akinek van, annak adatik és akinek nincs attól elvétetik." És: "Az elsőkből lesznek utolsók és az utolsókból első.") és ezért a valóság és az életünk természete abszurd lenne, mint ahogy azt sugallták a huszadik század olyan nagy formátumú írói és drámaírói mint Franz Kafka, Dürhermat, Becket, Ionesco, stb. A nagybetűs sors alaplogikája ugyanis egyáltalán nem irracionális és ennek következtében az élet, illetve a valóság sem abszurd, csak mi érzékeljük és észleljük irracionálisnak és abszurdnak, abból a ferde elképzelésből kifolyólag, aminek Darwin, Marx és Freud is az áldozatai voltak, és amely alapján az élet ara való lenne, hogy mi emberek (" a természet koronái"), holmi mesterséges eszközök és módszerek segítségével - vésősoron természetellenes technikák és módszerek segítségével - öncélú élet- és természetellenes ambícióink, élvezeti és kényelmi vágyaink kielégítése árán, boldogok lehessünk benne.

Irracionálisnak érezzük tehát a sorsot és abszurdnak az életet (a valóságot) annak következtében, amikor a célul tűzött (szerelmi, házastársi, családi, szakmai, hivatásbeli, stb.) boldogság elérése érdekében, vagyis az élet megnyerése érdekében tett erőfeszítéseink, az "értelmes" (racionális), jóhiszemű és jóindulatú törekvéseink és hozzáállásunk ellenére is, azt kell észlelnünk és érzékelnünk, hogy az elvárásainkkal és a "számításainkkal" ellentétben, legtöbb esetben, csalódások és kudarc-élmények (tragédiák és bukások) érnek bennünket. Ezt nevezték a görögök nyomán, a huszadik századi egzisztencialisták sziszifuszi jelenségnek (Lásd Albert Camus: Sziszifosz mítosza c. művét). És nem csak a közember kénytelen észlelni a sorsnak est az abszurd, sziszifuszi jellegét, hanem azt kell látnunk és észlelnünk, hogy sokszor a közélet legkiemelkedőbb és legirigyeltőbb figurái is (és nem csak a gátlástalanságuknak köszönhetően hírtelen meggazdagodott milliárdosok, illetve azok családtagjai, hanem a tudományos- irodalmi- művészeti élet nagy korifeusai is), teljesen irracionális bukások és "abszurd" tragédiák hősei és szereplői lesznek. Első számú példám erre, a gyalázatos tragédiában elhunyt Diana hercegnőé, akinek a születési horoszkópja fényében figyelt, halála előtti tettei - viselkedése és közéleti szereplései nyomán, a tragikus halál-híre egyáltalán nem lepett meg. De nem lepett meg a New Yorki Világ Gazdasági Központ elleni terror-merénylet sem. Sőt: azon csodálkoztam, hogy semmi nem történik, ami az esze-ment "amerikai álom" ideológiája helyességét, még hogyha enyhén is, de globálisan kétségbe vonja. Harmadik példám éppen a Gregorian Bivolaru nevű misztikus romániai joga-guru és mozgalom-vezérnek a sorsa, akinek, az általa hirdetett eszmék alapján legalábbis, a legbékésebb és legboldogabb napjait kellene élnie. A születési horoszkópja, a tettei és a jelen konstelláció tükrében viszont semmiféle furcsaságot nem találok abban, ami vele történik mostanában.

Az asztrológiai vizsgálatok alapján az emberiség nagy többsége azért szenved minden védelmi intézkedés és biztosítási törekvése ellenére, és azért veszekedik - viaskodik egyik a másikkal annyit és a legtöbbször fölöslegesen, mert teljesen más célok elérését tekinti életfeladatának és teljesen más életcélok megvalósítását erőlteti, mint amely életcélok személy szerint kinek-kinek megfelelőek lennének. Ez viszont azért van mert - amint korábban már említettem - Jézusnak az ide vonatkozó figyelmeztetései, erkölcsi tanítása és élet-áldozata ellenére, legfőképpen a keresztény kultúra táptalaján felnőtt és abból kifejllett, "tudományosan" gondolkodó nyugati civilizációnak a tagjai, máig úgy képzelik, hogy a közvetlenül tapintható és látható természeti (anyagi) világ valóságosabb a szellemi világnál és, hogy következésképpen az értelem nem a szellemnek, hanem az anyagnak a terméke. Vagyis, azt képzelik, hogy az élet az anyagi eszközök gyártása és használata árán megnyerhető. Azért szenvednek tehát fölöslegesen, mert a rengeteg tragikus eredmény ellenére, máig úgy képzelik, hogy szenvedés- és erőfeszítés-mentesítő eszközök (mesterséges : természet-ellenes eszközök!), védekező rendszerek és gyógyítói eljárások, illetve öncélú élvezeteket okozó és kényelmet biztosító eszközök sorozat-gyártása és tömeges használata árán, e célok elérése eredményeként és annak következtében, boldogok és egészségesek lehetnek. Azért szenvednek, mert a civilizáció Babel-tornyában képtelenek felébredni és még mindig azt képzelik, hogy a természeti elemek kizsákmányolása és egymás személyének a boldogsági-eszközként való "használata" következtében (a barátok, az élettársak e téveszmének megfelelő kezelése következtében), boldogok lehetnek.

A legtöbb személyi horoszkóp elemzése közben kiderül például, hogy az idősebb, család nélküli személyek, akik egész életükben a társadalmi élet szinterein vélték megtalálni a boldogságát és ott hajszolták a sikereket (boldogságot),

inkább családot kellett volna alapítaniuk, vagy a meglévő, de kicsi (egy gyermekes) családjukat bővíteniük és az élettársuk igazi személyiségét megtalálniuk. Vagyis, hogy a harmonikus családi élet körülményeinek a megteremtése érdekében kellett volna tevékenykedniük, jobban odafigyelniük a szeretetüket és otthoni jelenlétüket igénylő családtagjaikra. Az aggodalmaskodó, anyai szerepükről még egészen idősen is lemondani képtelen hölgyekről viszont az, hogy emiatt kihagytak legalább még öt, számukra igen fontos szerepkört és életfeladatot az életük folyamán, amelynek a betöltése az igazi boldogsághoz, az idős korban is fenntartható életerőhöz és nem a beteges és elgyengült öreg állapothoz vezethette volna őket. Az otthon nyugalmas légkörét és langymelegét feladni nem képes családapáról viszont az, hogy éppenséggel a társadalmi - közösségi élet bonyolult és viharos játszmáiban kellene kamatoztatnia és kifejlesztenie a szülei és a felesége által biztosított kényelmes családi légkörben csak szunyókáló képességeit. És kiderül az is, hogy annak a pedagógusnak, aki miközben másokat nevelget és tudományos könyveket ír a modern pedagógiáról, elsősorban önmagát kellene megnevelnie és fegyelmeztetnie, vagyis tudatos erőfeszítések árán lelki fegyelmre szoktatnia magát annak érdekében, hogy ne gázoljon mindenféle modern pszichológiai módszerrel a tehetetlen fiatalok személyiségébe. És viszont: az a személy, aki saját zsenialitását hajszolja és hallani sem akar arról, hogy nebulókkal fáradozzon, akkor tudná kibontakoztatni saját személyiségét, akkor találná meg igazi helyét az életben, ha képes lenne feladni fantasztikusnál fantasztikusabb ötletgyártó mániáit és képessé tenné magát arra, hogy emberiség-boldogító meglátásait az ötodikések színvonalán is ki tudja fejteni és azoknak átadni türelmesen.

A misztikus csoportok és a vallásos szekták vezéreiről és egzotikus guruiról, a horoszkóp elemzéskor ki szokott derülni, hogy építőipari telepeken, gépgyártásban, fémkohászatban, vagy földművelésben kellene szert tenniük egy kis realitásérzetre és felelősségtudatra, vagy éppenséggel a materialista tudományok kutatási területén, esetleg nagybani kereskedelmi tevékenységet kellene folytatniuk annak érdekében, hogy a racionális gondolkozásukat fejleszthessék. Másrészt a világtól elvonuló és a család alapítást, valamilyen spirituálisnak hazudott, fennölt cél nevében megtagadó személyek horoszkópjának vizsgálatánál rendszerint ki szokott derülni, hogy éppenséggel a komoly szexuális-szerelmi kapcsolatok pszichikai nehézségei elől menekülnek a különféle szerzetes rendek nemi biztonságot, vagyis nemtelenséget nyújtó semleges életformák árnyékába. Az egykézű modern anyákról viszont -és általában a mellcsomókkal és méhdaganatokkal küszködő nőkről- ki szokott derülni, hogy minimum három gyermeket kellene (vagy kellett volna...) szülniük és nevelniük ahhoz, hogy az anyaság átéléséhez kötött nőiségüket teljes egészében kiismerjék és azzal harmóniába kerülhessenek. Az anyagi gyarapodás és a gazdasági sikerek elérése érdekében magukat impotenssé hajszoló férfiakról viszont ki szokott derülni, hogy az önmagukkal való szembenézés, vagyis lelkiismeretük hangja elől menekülnek újabb és újabb nehéz vállalkozásokba, mint ahogy a magányosokról, az érzelmösen színészkedő személyekről és az alkoholos-kábítószeres káprázatba-menekülőkről, hogy tulajdonképpen a helyes értékítéletre alapozott szeretetadás és az életről való pragmatikus gondoskodás nehéz feladataitól óvakodnak.

Érthető talán, hogy a fogyasztói ideológia szellemében tévesen választott élettársakkal megélt diszharmonikus szerelmi-szexuális kapcsolatok (élettársi viszonyok) mellett, a felnőttkori (szerzett) betegségek nagy része a tévesen választott életút, illetve a rosszul választott hivatás és a vele járó munkafeladatok végzése és a téves felelősségek viselése miatt, illetve a téves életút folytatása melletti huzamos kintartás miatt jönnek létre! És az is, hogy ezek a betegségek végső soron, az egyéni szellemi struktúrákkal nem egyező élettárral való civakodás, illetve a rossz életpályán felmerülő feladatoknak az erőltetett végrehajtása alatt keletkező lelki feszültségek és szorongások következményei. A rosszul (tévesen) választott élettárral való együttélés, akár a rosszul választott hivatás és téves életút követése, nem csak a szó szoros értelmében, hanem szellemi - lelki szempontból is tévutakon való bolyongáshoz: labirintus járáshoz vezet az élet többi területein is, nem csak a személyi struktúráddal ellenkező munkakörök betöltésében, hanem a párkapcsolat, házasság, családi élet területein is. A lelki és szellemi tévutakon és évhelyzetekben (téves életpályákon, rossz házasságban) való huzamos munkálkodás és viaskodás, illetve az így keletkezett ellenséges helyzetekben és feszültségekkel terhelt állapotokban való kintartás, valamint az ennek megfelelő önámítások olyan téveszmék keletkezéséhez vezetnek, amelyeknek tudattalan szorongásos állapot kifejlődése lesz a következménye.

Következésképpen a szerzett betegségeink tulajdonképpen az elfojtott és a tudattalanunkba süllyedő lelki zavaraink, vagyis a rendeltetésünkhöz nem illő életcélok, munkacélok erőltetett megvalósítása és a diszharmonikus élettársi - házastársi viszonyok hosszas fenntartása miatt válnak krónikussá.

A betegségek gyógyszeres elfojtásának, terápiás elkezeltetésének, csakúgy mint a konfliktusok elkenésének, elfojtásának hosszú távon nincs értelme, mert a betegségeink, lelki problémáink és válságaink valóságos, szellemi alapjai minden terápia ellenére feloldatlanok maradnak, mivel a szerzett betegségek az elfojtott és a tudattalanba süllyedő lelki zavarok, vagyis az egyéni életprogramunkhoz nem illő életcélok és párkapcsolatok erőltetett megvalósítása és fenntartása miatt váltak krónikussá. De még van egy tisztázatlan kérdés: "És akkor hogy állunk az ártatlan gyermekek rendkívüli betegségeivel?" - A holisztikus gyógyászatnak és a nem jóslásra, hanem sorselemzésre használt asztrológiának egyértelműek az e kérdésre adott válaszai: a gyermekek (nem szokványos!) megbetegedése tökéletes tükrö a szülők, a gondozók, az ápolók, a nevelők és a családi környezet szellemi-lelki zaklatottságának, zavaros (természetellenes) életvitelének. És amennyiben természetgyógyászati magazinok cikkeibe is beleolvassunk, arról is tudomást szerezhetünk, hogy a gyermek, szellemi antennáival, valósággal " hozzá van kötve " az anya tudattalanjához és annak a közvetlen befolyása alatt áll. Ezért a gyermek valósággal leképezi egészségi állapotával az anya rejtett (személyi tudatában zártnak gondolt), feszült, zavaros szorongó és negatív töltetű lelkiállapotait, annak a diszharmonikus lelki-szellemi folyamatait (például a virágpor vagy a szőr allergia esetében: az

anya rendetlen, zavaros szerelmi - szexuális életét), a fel nem oldott félelmeit, a tudattalanjába lefojtott agresszivitását és a nehéznek érzett léthelyzetéből eredő szorongásait.

Az NAGY a kérdést tehát, ami jogosan felmerül azokban az olvasókban, akik ezt, a beavatási tanulmányomat olvassák és egyetértenek velem abban, hogy nem az élet és a valóság abszurd, hanem - ahogy a magyar kifejezésünk is utal erre - a legtöbb ember azért "jár rosszul", az életben (a sorsában), mert nem a saját személyi sorsprogramja szerint éli az életét, hanem ezzel a sorsprogrammal ellentétes célokat követ, fel kell tennünk. Ez A DÖNTŐ KÉRDÉS viszont egybevág annak a "sors-logikának" a megértésével és elsajátításával, amiről a jelen írás bevezetőjében említettem: Miért van az, hogy a legtöbb személy a spirituális struktúrájával ellentétes, illetve hogy ennek a struktúrának megfelelő életfeladatokról távol eső, vagy éppenséggel azokról idegen, és sok esetben ezekkel az életfeladatokkal homlokegyenest ellentétes "boldogulási" célokat tűz ki maga elé? Miért van tehát az, hogy az ember az ő lényegi spirituális struktúrájával (szellemi egyéniségével) ellentétes célokat és utakat követ?

IV.

Miért van az, hogy a legtöbb esetben az ember a saját spirituális struktúrájával, illetve ennek a struktúrának megfelelő életfeladatokról idegen, és sok esetben ezekkel az életfeladatokkal homlokegyenest ellentétes "boldogulási" célokat tűz ki maga elé, ilyen, az ő lényegi spirituális struktúrájával (szellemi egyéniségével) ellentétes célokat és utakat követ?

A BEAVATOTT asztrológus számára a válasz egyszerű, de a hétköznapi gondok vég nélküli labirintusában a boldogság mesterséges elérését, majd később az egyre csonkuló testi (vagy lelki) egészségét és később már a pusztta fennmaradását célzó drámai küzdelmeit vívó ember számára koránt sem elegendő: "Azért mert az élet és a lét rendeltetése teljesen más, mint az, hogy az ember mesterséges boldogság-keltő eljárások és eszközök használata, kényelmi, védelmi és biztonsági - biztosítási eszközök és berendezések - berendezkedések segítségével történő öncélúan boldogság-keresése." Ezért első sorban arra a kérdésre kell válaszolnom, hogy tulajdonképpen mi is az életnek és a létnek az eredeti célja és rendeltetése, ha nem a boldogsági állapot, a boldog élethelyzet elérése és fenntartása? - A kérdés viszont így nem helyes, mivel az élet és a lét célja csakugyan a boldogsági állapot, vagyis a teljes kiegyenlített állapot elérése, mind egyetemes (univerzális), mind egyéni és természeti szinteken. - De ez nem a mesterségesen elért és nem az öncélúan hajszolt boldogság, hanem a nehézségekkel (fájdalommal, erőfeszítéssel, feszült figyelem útján elérhető szellemi éberséggel) járó egyéni és globális életfeladatok vállalásának a következménye!

Ez az egyetemes kiegyenlítetttségbe ágyazott egyéni boldogság tehát az életünk célja és egyben ez az a bizonyos megváltás is, illetve a mennyek országába való bejutás amiről Jézus annyit beszélt. A baj (a bökkenő!) és a tévedés csupán ott van, hogy az emberi (humánus!) civilizációs törekvésekkel ellentétben, ezt a boldogságot nem természet-ellenes (mesterséges) állapotban, környezetben és élethelyzetekben kell elérni. Ez éppen, hogy fordítva van: a természeti törvényekkel és elemekkel közvetlen kapcsolatban és összhangban kell elérni. A természeti törvényeket és elemeket, valamint a természeti folyamatokat és jelenségeket létrehozó egyetemes törvényekkel és egyetemes (kauzális és ideális) teremtőerőkkel közvetlen (személyes) kapcsolatban és összhangban kell elérni. És a tragédiánk éppen abban áll, hogy ezt kötelező elérni, nem csak az embernek, hanem az összes lényeknek (az állatok csupán a mi természet-ellenes törekvéseink miatt szenvednek).

Az egyetemes Teremtés rendeltetése ugyanis annak az abszolút (spirituális: idea világ szintű) öskáosznak a megszüntetése, amit a Lilith gyűjtőnéven ismert negatív öserő hatására önmagából kilépő abszolútum hoz létre. Amint láttuk már, Lilith arra készíti az Abszolútumot, hogy elhagyja az abszolút állapotot, hogy kilépjen önmagából. Ez az idő feletti (időtlen), folytonos kilépés (a keletiek szerint: káprázat) az abszolút öskáosz (szintén a keletiek szerint: öskábulat) állapotát eredményezi, amely viszont veszélyezteti magát az abszolút létezését, az abszolút létállapotot is. Ennek a teljes lét-megszűnési (kábulási) veszélynek a megakadályozása, ennek az elkerülése és az ellensúlyozása érdekében, illetve a megbomlott egyetemes egyensúly (harmónia) helyreállításának (az egymást kaotikusan befolyásoló, egymást kizárni igyekvő, antagonisztikussá vált létezők rendezése) az érdekében (ennek a céljából!) hozza létre tehát az Abszolút tudat a Teremtést. Az Abszolútum akkor válik Teremtővé (Istenné), amikor a belőle kikelt, kaotikussá (zavarossá) és ellentétesé - antagonisztikussá (sátánivá!) vált létezők újrendezése és kiegyenlítése (harmonikus egyesítése, egységesülése) szükségessé lesz, különben a teljes káosz, magát az Abszolút létnek a fennmaradását is veszélyezteti. Ezért a Teremtővé (Istenné) váló Abszolútum, a tíz (mint a naprendszer tíz bolygója, amelyek leképezik ezeket az erőket) teremtői és visszatérési - egybeolvadási létmozgásban és teremtői erőben különíti el egymástól a tíz abszolút erőt. Ezek segítségével, ezek által hozza létre az erőket rendező és azokat egymással kiegyenlítő tíz egyetemes törvényt is. Ezek a törvények éppen az abszolút létállapot harmonikus helyreállítását (egészen pontosan: egy új abszolút létállapot létrehozását), a teremtő erőknél a megfelelő irányításával hivatottak szolgálni.

Az ember, mint a teremtési (az abszolút állapotnak a mentési) ősideának a biológiai leképeződése a teremtési, teremtés-megismerési és kiegyenlítődései (harmonizálódási) lét-folyamatokat, a természeti világnak adekvát

érzékelési és észlelési rendszerével, kellemességi és boldogsági érzések által éli át (érzékel). És ezt azért, mert az ember életének - akárcsak az egész teremtés és kiegyenlítődé (megváltás) folyamatának az értelme (őseredeti célja és rendeltetése) az, hogy az élete folyamán, a különböző élet-fázisaiban, a tudatossága segítségével kapcsolatba és harmóniába kerüljön azokkal a teremtői őserőkkel és egyetemes törvényekkel, amelyeknek az emberi faj is, de az emberi individuum is, az egyik jellegzetes és egyedi megtestesülése. Az embernek tehát az lenne az életében a dolga - és ez hozná meg a boldogságát és ez tartósítaná a fiatalkori erejét és egészségét! -, hogy a tíz ősi teremőerővel - amelyeknek ő is az egyik kiemelt megtestesítője, és amelyeket az asztrológia nem véletlenül a naprendszer tíz bolygója spirituális természetében vél megtestesülni és kifejeződni (Erre vonatkozóan lásd az "Utódok szülők és szeretők az asztrológia tükrében" c. könyvemben megjelent Az asztrológia mint szellemtudomány, valamint a Számok metafizikai értelme c. tanulmányaimat) - egyre szorosabb kapcsolatba és egyre nagyobb harmóniába kerüljön. Az, hogy ezeket az erőket a személyében és a környezetében harmonikus egységbe fogja, hogy ezeket minél harmonikusabb egységként testesítse meg a személyében és az egész életében.

Ehhez viszont az ősi (metafizikai: természet előtti, természet fölötti) teremő erőket és az ősi elemeket megtestesítő természeti elemekkel és erőkkel kellene folytonos és intenzív és a szó szoros értelmében testi kapcsolatban lennie. Ennek, az életünket és a sorsunkat kormányozó szellemi erőkkel és egyetemes (isteni) törvényekkel, illetve az őket megtestesítő természeti elemekkel - az őstermészeti jelenségekkel és folyamatokkal: "a természet szellemeivel" - való, kultikus életvezetéssel történő kapcsolatba- és harmóniába kerülésnek a szükségességéről szóltak a görög mítoszok és a harmóniába kerülés elhárításának a következményeiről szólt a beavatási célokat szolgáló görög dráma. Ezzel szemben ma, az egyre nagyobb mennyiségben és méretekben, az egyre "fejlettebb szinten" gyártott mesterséges élvezet-okozó eszközeivel és szereivel, a kényelmi és biztonsági - védelmi berendezéseivel (amelyek többek között az élvezet-okozó szereinek és eszközeinek a biztonságát: az eltulajdoníthatatlanságát hivatottak szolgálni), az un. civilizációs eszközeivel (az un. infrastruktúráival) tehát, az ember egyre inkább elválasztja magát a természet elemeitől és a természeti jelenségektől, a természeti erőket nyersen és zavartalanul megtestesítő vadállatoktól. Így, ahelyett, hogy igyekezne harmóniába kerülni azokkal, pusztítja, szennyezi a természetet és az állatokat kiszorítja a természetes életterükről.

Sőt, öncélú, kényelmes, vagy szélsőséges élvezetet okozó eszközként és elemekként használja a természetet: egy kevés része száraz, vagy hóborította sziklákra mászik, más része onnan, repülőgépekről, vagy magas hidakról a mélybe veti magát, cápákkal és krokodilusokkal - aligátorokkal találkozik a víz fenekén, és megint más része kényelmes cirkuszi látótkról, állatkertek kerítései, golyóálló üvegfalai, korlátai és sáncai mögöl, akváriumok üvegfala mögöl szemléli a természeti életterükből egyre inkább kiszorított, vagy teljesen megfosztott állatokat.

Az ember nagy tévedése ugyanis - és egyben ez az igazi bűnbeesés ontológiai motívuma is! - az, hogy a fejlődése során megszerzett szerszám- és eszköz készítői képessége és az ezzel egy időben természet-ellenessé fejlődött intellektusa (technikája és tudománya: ipari és gazdasági technológiája) segítségével, minduntalanul mesterséges úton (természet-ellenesen), akarja elérni a tőle egyéni erőfeszítéseket igénylő, vagyis fáradsággal- és fájdalommal járó, és néha feszített figyelmet - spirituális koncentrációt - is igénylő, teremő (például gyermekszülési!), feladatait. Így szeretné és akarja a saját esze (agya!) által elbutított civilizált ember - az egyéni tapasztalási és megismerési, majd a megismerést követő egyéni és közös harmóniába kerülési törekvések kihagyásával és kikerülésével (kicselezésével) - a boldogsági állapotát és a harmonikus léthelyzetét elérni. Nos ez a jellegzetesen humanista téveszme szerinti alapállás az abszurd és nem "az objektíven eleve ellenséges élet"!

Ebben a sors-kicselezési törekvésében (A bűnbe-esett logikája szerinti életvitelében. Hamvas Béla szerint: a létrontási törekvéseinek a teljes és végső végrehajtásában), viszont éppen a benne is létező és az általa is megnyilvánuló egyetemes törvények, és ezek közül is éppen és leginkább a (spirituális!) fejlődés törvénye, igyekszik őt meggátolni, vagy megállítani, el egészen a biológiai struktúrájának a természetes élet-ciklus lejárta előtti meggyengítése által, vagyis a betegség, vagy baleset útján történő legyengítése által. És, amennyiben az egyénben felhalmozott negatív spirituális erők egy bizonyos mértéket meghaladnak, a személy teljes és végleges szétzúzása által (korai halála által).

Abban, hogy tragédiákhoz és esetleg világméretű katasztrófához vezethet az ember természet-ellenes és szellem-ellenes (Isten ellenes) viselkedése (általános mentalitása, hibás életszemléletéből eredő életvezetése), éppen a Názáreti Jézus próbálta megállítani az embert, élete feláldozásával hívván fel annak a figyelmét az egyetemes erkölcsi törvények szerinti élet fontosságára, illetve a teremő szellemi erőkkel (isten akaratával) és az egyetemes (isteni) törvényekkel való harmóniába-kerülés fontosságára, vagyis a korrupció-mentes (kizsákmányolás-mentes: természetrablás-mentes) létezés és életvitel fontosságára. Olyannyira fontosnak érezte mindezt, hogy amikor látta, hogy még a tanítványai sem értik meg ennek az áldozati logikának (a természet-ellenes és így a törvény - ellenes ambíciók feladása logikájának, az élet megnyerésének a lehetőségébe vetett hit feladása logikájának) a fontosságát, a világi és a vallási hatóságokat provokálva, saját magát feszítette keresztre, az eredeti rendeltetés szerinti sors-elfogadás szükségének az örök szimbólumaként. Sajnos nem láthatta előre, hogy az áldozata nem hogy hiába valóvá válik, hanem egyenesen az ellentétébe fog fordulni, mivel a tanításait meghamisító vallásos dogmákra alapozott új vallás (a kereszténység) ideológusai, részben a vallásos miszticizmusra való erős hajlamaiknak engedve (tehát jóhiszeműen), részben az egyéni és intézményi érdekeik által vezérelten, a történelem legnagyobb spirituális hamisítását követték el. Tették ezt az által, hogy a megváltás (a természeti és a szellemi erőkkel való harmóniába

kerülés) egyéni - személyes(!) felelősségét és erőfeszítéseit teljesen "átutalták" (rákenték) Jézusra, vallásos dogmarendszerbe foglalván azt a képtelenséget, hogy a szenvedés-teli kereszt-halál vállalásával Jézus, varázsütés szerűen megváltott minket és nekünk már semmi dolgunk nincs mint ezért őt imádni, hozzá imádkozni és tőle világi előnyöket (vállalkozási, üzleti, tanulmányi, szerelmi és más sikereket) és bűnbocsánatot kérni.

E világméretű spirituális és teológiai csalás (e botrányos szélhámoság!) után, amely megfosztotta a magukat kereszténynek valló személyeket az elemi (természeti) felelősségtudatuktól is, nem csoda, ha a magukat kereszténynek nevező királyok és császárok hadai, Jézus nevében gyilkolták le a más vallású népek ezreit és százezreit majd a kereszténység politikai rendőrsége: a "szent"(!) inkvizíció, a primitív mágia valamelyik formáját gyakorló szélhámosok és boszorkányok mellett, meghurcolta és nyíltan máglyára küldte vagy alattomban meggyilkolta azokat a felvilágosult elméket, amelyek a szellemi erőkkel való harmóniába kerülés szükségét és lehetőségeit hirdették.

E világméretű spirituális (vallásos) csalás nyomán - amit csak a felvilágosodás folyamán fedeztek fel és lepleztek le, de aminek a racionalisták által történt részleges (felületes) leleplezésével, sajnos a Jézus tanításit és Jézusnak a végső, önfeláldozó gesztusának a lényegi értelmét (radikális figyelmeztetésének a emberiség-méretű jelentőségét!) a Descartes hívő Voltaire-ék még jobban elfődték. Nem csoda ha a "hivatalos" kereszténység majdnem teljességgel megsemmisítette az észak-amerikai és a dél amerikai kontinensek őslakossága spirituális kultúrájának a dokumentumait, amelyek lényegében az ember által is megtestesített teremtoi erőkkel és a természeti elemekkel való harmóniába kerülés kultuszairól (is) szóltak. Erre, a keresztényinek nevezett hibás spirituális (vallásos - civilizációs) mentalitásra, korona-dísznek került fel a szekularizált kereszténység táptalaján létrejött "természettudományos" civilizációnak az a szellemi felületességre és értelmi ostobaságra alapuló nagyképűsége, amely még ma is ab ovo "tudománytalan", vagyis irreálisnak: nem létezőnek, habókos fantazmagóriának minősíti a metafizika különböző ágait.

Ez a "megbízhatóan tudományos mentalitás" minden élet jelenséget és természeti igazságot az "objektíven mérhető" anyagi világra vezetett vissza, mindaddig, amíg maga az objektivitás szentségét hirdető fizika vált azzá a tudománnyá, amely bebizonyította, hogy a korábban egyetlen biztos alapnak képzelt, "objektív anyagi világ" nem is létezik tulajdonképpen. Persze, mint ahogy az várható volt, ezzel az újabb illúzió-romboló felfedezéssel és a valóságnak az újabb tudományos elméleti értelmezésével, nem oldott meg semmit a fizika sem, mert akárcsak a keresztény ideológusok Jézusra, most a fizikusok kentek rá mindent a szilárd anyag látszatát keltő energia-kvantumokat és hálókat létrehozó, azokat működtető, ugyancsak objektívnek képzelt energetikai mezőkre és terekre. Ennek viszont az eredménye az, hogy ma nem csak a technikai-tudományos ipari civilizáció vadászik egyre megszállottabban az újabb és újabb energia-nyerési lehetőségek után, hanem az összes tévesen beavatott misztikus guru, joga mester és bioenergiás csoda-gyógyító is, különböző egzotikus (élet)energia adási-nyerési lehetőségek tanításával és közvetlen árusásával kufárkodik.

Zárójelben: megnyugtattok mindenkit, aki ezektől a tudományos és misztikus energia-nyerési lehetőségektől (az energia-vadászat eredményeitől) várja az emberiség, vagy a személyes problémáinak - családja problémáinak a megoldását, hogy ezzel az új, tudományos alapú energia-vallással sem fogunk többet elérni mint akármelyik történelmi misztikus vallással. Az érzékeink és a valóság-érzékelő tudományos műszereink számára a szilárd anyagi világ látszatát keltő, azt fenntartó és annak alapot adó, éteri tér- és mező-energia ugyanis még mindig csak az egész létezés valóságának egy parányi része, akárcsak a kozmikus (anyagi - energetikai) világegyetem. Az is igaz viszont, hogy komoly ignoranciára és szellemi elvakultságra utal ennek a számunkra érzékelhető, általunk konkrét valóságnak a létezését letagadni, illetve a fontosságát megtagadni és nem figyelembe venni. Az ugyanis, ami számunkra konkrét anyagi világként (tömör energia-formaként) jelentkezik, nem más, mint a teremtés különböző határhelyzeteinek, határállapotainak a formavilága, a teremtoerők és a teremtési folyamatok végső megjelenési formája. Olyan, végső stádiumba került, durva megjelenési formák (forma-világok), amelyek pontosan annak érdekében nem vegyülnek, vagy nagyon nehezen vegyülnek a természetben egymással, hogy ebben a durva határ-létezési stádiumban, a teremtés határállapotban, határhelyzetében, a kiegyenlítődség szükségessége elkerülhetetlen legyen. És így, anyagi formában, ezek a teremtési idea-kövételek, inkább vegyületlenül maradnak (maradnának, az ember felelőtlen és szentségtelen tevékenysége nélkül) rengeteg ideig, mintsem, hogy hamisan (korruptan) kiegyenlítődjének.

V.

A mi valóság-látási, valóság-értelmezési problémánk és a teremtésnek a földi életre vonatkozó problémája tehát nem csak abban áll, hogy az élet megnyerési lehetőségének a téveszméjére alapozó, öncélú és a szemellenzős tudományunk és a technikánk (technológiánk) segítségével az anyagi-természeti határállapotot összezavarjuk és zavart formában (szenny formában) visszaüritjük a természetbe (és "kidobáljuk" a kozmikus úrbe), hanem az is, hogy az így összezavart természet elemeiben már nem vagyunk képesek meglátni, az összezavart természeti elemekből, jelenségekből és folyamatokból már nem vagyunk képesek visszakövetkeztetni azokra az őserőkre, amelyeknek a természeti (anyagi, energetika és lelki) elemek és jelenségek mindössze a határállapotba került megnyilvánulási formái.

És ennél a valóság-értelmezési mozzanatnál, egészen pontosan a valóság téves értelmezésének az ontológiai okának a kifejtésénél, érthetővé válik minden világi - vagyis közhivatali, gazdasági és politikai - korrupció kiirtására tett összes kísérletnek a hiábavalósága is. Annak a teljességgel kereszténytelen alapállásnak (mentalitásnak)

ugyanis, ami szerint és aminek a szellemében bizonyos hátrányos és nehéz élethelyzetekben szabad, illetve bizonyos gátlástalan és un. lelkiismeretlen személyek számára lehetséges (megengedett) a törvénytelen előnyszerzés (a lekenyerezés) alkalmazása, illetve annak az elfogadása - megengedése, és amiről a huszonegyedik század elején, globális szinten kezdik felfedezni, hogy nem csak káros, de veszélyes is (a bűnnek és a bűnpártolásnak, és így a családi, a gazdasági és a politikai diktatúra kialakulásának a melegágya), szóval ennek a mentalitásnak a gyökerei nem ott keresendők, ahol ma leginkább alkalmazzák, vagyis nem a közhivatalokban és nem a politikában keresendő. A közéletben ugyanis csak a sápadt végkövetkezményét találjuk meg annak az ókorból és a középkorból átmentett újkori és modern kori (és posztmodern kori!) koncepciónak, miszerint az élet az ember számára, akár mágiával, akár égi protekcióval, akár tudománnyal és technikával megnyerhető lenne. Az ókorban és a középkorban a királyok és a főurak, illetve a hivatalnokok lefizetése mellett, mágia és a misztika segítségével próbálták megnyerni az életet, ma viszont a természettudományos megismerés, illetve a tudománynak az alkalmazása segítségével (Lásd: a tudás hatalom szállóigét.).

A korrupció mai gyökere és szellemi alapja abban a globális koncepcióban keresendő, amelyre az önmagukat, illetve pártjaikat reklámozó politikusok és a termékeiket reklámozató tőkések nagy része alapozza a sikerét, és ami szerint az ember boldog és egészséges lehet a tudomány és a technika által létrehozott eszközök és módszerek (ezeknek az eszközöknek és módszereknek a néphez való juttatása és megfelelő társadalmi használata - alkalmazása, a hasznos javak igazságos "elosztása", vagy megszerzési lehetőségének az elősegítése) segítségével.

Tévedés ne essék: Abban, hogy a magas intellektusú, a szerszám- és eszközkészítő ember "javakat" hoz létre és azokat használja is a boldogulása érdekében, nincsen baj, de az már veszélyes téveszméket és nem utolsó sorban betegségek végeláthatatlan láncolatát elindító tévképzeteket hoz létre az ember imaginációjában (a szellemi valóságról és az élete értelméről alkotott képi és gondolati rendszerében), hogy a biológiai fennmaradásához és a szellemi-spirituális fejlődési szükségéhez képest aránytalanul nagy mértékben termeli ezeket a javakat: a természet elemeinek a természeti helyéből való elmozdítása - a természetből való kivonása és a természetben nem létező és ezért a természet által integrálhatatlan anyagi struktúrákkal rendelkező tárgyakat, amely tárgyak összerakásából és üzemeltetésével egy olyan természet-ellenes életteret és életformát hoz létre, amely őt teljesen elszakítja a természeti valóságtól. Ezáltal lehetetlenné válik számára a szellemi-spirituális valóságnak a megismerése (a természeti törvények és ezáltal az egyetemes törvények hatásainak a felismerése).

Így szüli ma sokkal inkább mint régen, a szellemi korrupció a világi korrupciót. Így szüli a természet kizsákmányolásának a létjogosultságába vetett vallásos félremagyarázás és tudományos tévhit a korrupciót ("Menjetek és hajtsátok az uralmatok alá a föld összes állatait" mondta állítólag a Kerub, vagy talán maga is kreacionista eszméket valló, objektív és irracionális - szeszélyes úristen Ádámnak és Évának a Paradicsomból való kiűzetéskor.), és az ember nem lesz képes létrehozni azt a rendőrséget, illetve azt a hadsereget, amely ennek a korrupciónak valaha is véget vethet a közéletben, még akkor sem, ha az egész világ egyetlen nagy globális államba egyesül valamikor, mivel a korrupció gyökere nem a közéletben rejtőzik, de nem is a szegénységben, vagy a gazdagságban, hanem az embernek a teremtés értelméről és az ő élete értelméről és ezáltal a saját létstátuszáról alkotott tévképzeteiben. A korrupció oka tehát nem az értéktöbblet igazságtalan elosztásából adódik, ahogy Marx állította, és nem a fogyasztói mentalitásban rejlik, ahogy II János Pál pápa állítja, hanem abban az élet-koncepcióban amely, az értéktöbblet fölösleges megtermelését igényli.

Mindez pedig spirituális értéktudat kérdése, vagyis Jupiteri probléma, mondja a helyesen tájékozott asztrológus. Amire viszont a közvéleményt formáló kerberusok a kinyújtott mutató újuknak a halántékuk előtti finom köröztetésével jelzik, hogy az illető személynek nem működik, vagy nem jól működik az agyában valamelyik kereke. Az értelem ugyanis a tudomány szerint, az agy jó, vagy rossz, helyes, vagy helytelen működésének, illetve az agy biológiai mechanizmusának (elemeinek és funkcióinak) terméke mindössze. Ezért szerintük az agy gazdája akkor normális, ha annak a mechanizmusa jól működik. Vagyis, az, aki a tudósok szerint normalitásnak ítélt koncepciók szerint vélekedik, annak bizonyára az agya is ép és ezért helyesen - normálisan működnek a kerekei. Aki viszont ilyen "tudománytalan kifejezéseket" használ, hogy aszondja Jupiteri probléma, és tudománytalan tényeket állít, az tudományosan nem tekinthető normálisnak, tehát ítéletet hirdetnek fölötté az által, hogy a mutató újukkal a halántékuk előtt körözve, jelzik, hogy nem jól működnek az agya kerekei. De most is, mint a tudományos szocializmus alapjainak a kidolgozásakor, lényegesen tévednek.

Egy igen fontos tétele az asztrológiának az, hogy a Teremtés Könyvének az a mondata, miszerint az Isten a maga képére és hasonlatosságára teremtette az embert, úgy (is!) értendő, hogy az ember nem csak a képzeletével (idea-világával), a gondolkodásával és az érzelmeivel, képezi le a teremtő őserőket, spirituális idea-struktúrákat és az egyetemes törvényeket, hanem a testével is. Egészen pontosan, a különböző testrészeivel és a szerveivel is. Nem csak a (mágikus) teremtői képzeletünk és a technikai-tudományos gondolkodásunk, a szenvedélyeink, hanem a testrészeink és a szerveink is, valamint az összes testi - biológiai funkcióink is a teremtő tulajdonságait és a teremtés egy-egy mozzanatát, princípiumát, őseréjét testesítik meg. Ezért ezek a testrészek és szervek, valamint a hozzájuk tartozó biológiai funkciók, analogikus szellemi kapcsolatban állnak azokkal a konstellációkkal és bolygókkal, amelyek az illető ősideát, őserőt, illetve egyetemes törvényt testesítik meg az asztrológia törvényei szerint.

Az asztrológia rendszerében a Jupiter az értéktudat, az értékítélet kritika), a helyzetértékelési képesség és végső soron a spirituális fontossági sorrend-tudatnak (hierarchia) a princípiumát testesíti meg. Sem a tradicionális, sem a

modern metafizikában a Jupiteri elv (öserő) metafizikai hatásainak nem tulajdonítottak kellő figyelmet, és a kollektív tudatból eredő társadalmi-közösségi szentimentalizmus hatására nagyon gyakran félreértelmezték. Amennyiben a Jupiter által megtestesített princípiumot az üdvösségi értékudatra alapozott értékítélettel, igazságérzővel és így az egyetemes törvények által meghatározott mérték- és léptékudattal kötjük össze, akkor a Jupiter egyáltalán nem az a "szerencsehozó" bolygó, nem a korrump nagyvonalúság, az érdemtelen bőség és a szentimentális barátság bolygója, aminek a klasszikus Asztrológia beállítja, hanem a korrupció-mentes (életnehézség- és életfeladat vállalás szerinti) minőségi megkülönböztetési képességé, valamint a teremtés eredeti rendeltetése szerinti helyes magatartásé. Így a Jupiter a kritikai elfogulatlanság bolygója, amely a metafizikai értelemben vett, szellemi sorrend megállapításának és fenntartásának, az élethelyzet és az életkörülmény ilyen jellegű (metafizikai) megítélési képességnek a princípiumát testesíti meg. Ennek csak annyiban van köze a társadalmi, vagy a földi hatalmi eszközök, a földi hatalmi képviselők hierarchiájához, hogy azok segítik-e, vagy meggátolják, esetleg félrevezetik(!) az embert a megismerési (Teremtés-tágítási) és a kiegyenlítődési életfeladata végrehajtásában? A Jupiter nem az elnéző nagyvonalúság bolygója tehát, hanem a vizsgáló és mérlegelő, de nem öncélú kritikai hadakozásé.

A spirituális értékek megkülönböztetésének és meghatározásának az öserejét megtestesítő bolygó. Vagyis a józan, elfogulatlan ítéletnek és a helyzetkritikának a bolygója. Józan értékítélet és a valósággal való szembenézés nélkül: értelmi és spirituális Fény nélkül és e fényvel való átvilágítás nélkül ugyanis, a Szeretet hamis egységet hoz létre, illetve korrupcióvá, zülléssé, kábulattá és támolygássá és végül rothadássá, bomlássá válik a szeretet hatása. Az értékítélet nélküli értelem (fény) hatásai és következményei viszont steril elméletekké, majd sötét örületté alakulnak. Ezért például szemgyengüléshez és szembetegséghez vezet az "elnéző" nagyvonalúság, az a mentalitás, amelynek segítségével valamit igyekszünk folyamatosan nem meglátni, mivel az, amit meg kellene látnunk, fájdalmas és kényelmetlen tényekkel való szembenézésre kényszerítene bennünket. A Jupiter a Neptun által megtestesített egyetemes egységbe való visszakapcsolódási folyamatok és aktusok megvalósításának a feltétele. Ezért állnak együtt a spirituális éberség erőterét megtestesítő Halak csillagjegyében. A negatív Jupiter ezért hoz létre bennünk "rosszmájú" (a máj, mint információ kiválasztó szerv a Jupiterhez kapcsolódik az asztrológia analógia-rendszerében), azaz igazságtalan kritikusi magatartást. Ezért romboljuk a kifelé irányított kritikánkkal, igazságtalan ítéleteinkkel a környezetünket, mert a kifelé, illetve anyagi világ felé irányított értékítélet helytelen eredményekhez és hamis következtetésekhez vezet. Ezeknek a kifelé, vagyis a mások felé irányított ítéleteknek az személytelensége inkább álcázott egoizmusból fakadó önkényeskedés, mint egyetemes lét-szemléletből fakadó igényesség.

Nem lehet egyetemes értékű és valóság-érvényű az, ami ugyanakkor nem személyes, amibe nem implikálódunk személyesen és nem vizsgáljuk meg, hogy személyesen mit tehetünk az egységbe való visszakapcsolás érdekében, abban a helyzetben, amit éppen megítélünk. Az ember, embercsoport, állat, szociális, vagy természeti jelenség, stb., amelyre én igazságtalanul (hamisan) hatok (még ha csak félelmem által és még ha csak képzeletben is), az a jelenség, vagy személy, előbb-utóbb negatívan és így destruktívan fog visszahatni reám az ok és az okozat, vagyis a hatás és a visszahatás törvénye alapján. Az analógia alapján, azért szenvednek májpanaszokban egyes személyek, mert vagy igazságtalanul és kegyetlenül (gonoszszággal) ítélkeznek, kritizálnak mindent és mindenkit, vagy minden személyes kritikai vizsgálat nélkül elfogadnak bármit, amit mások állítanak, vagy elébük tárnak. Esetleg a káros következmények vizsgálata és belátása nélkül, nem csak másokat, hanem önmagukat is folyamatosan ámtíva, hamisítják és ferdítik a valóságot, vagy, úgymond mindenáron jót akarnak másokkal cselekedni, anélkül, hogy tetteik igazi (hosszú távú) következményeivel számolnának.

A májcirrózisnak pl. csak látszólag az alkoholnak a májra gyakorolt romboló hatása az oka, ez csak a fizikai következménye annak, hogy az alkoholista huzamosan elkábítván magukat, lebénítják és elorvasztják a szellemi értékítéletüket. A testrészeink és belső szerveink károsodása ugyanis, már csak következménye mindannak, amit mentális és ideális szinteken viszünk végbe. Ezért mondja Hamvas Béla, hogy az ember a számot tevő vétkeit elsősorban nem a test és nem a lélek, de még csak nem is a szellem szintjén követi el, hanem az ideák szintjének megfelelő, a személyi mentalitását meghatározó életképzetében - életfelfogásában. A főbenjáró vétkeinket tehát ott követjük el, ahol hagyjuk, hogy az egységtől (Istentől) elszakadt (hamis) életideák mozgassák a vágyainkat, az akarati és az értelmi tevékenységünket.

A Jupiter, mint az egyetemes, a természeti és az embernél az egyéni kiegyenlítődési lehetőségeket, a személy-közi kiegyenlítődési lehetőségeit fűrészni, megtalálni és használni hivatott öserő, a helyes irányba való nyitás és előrelépés, a természeti, valamint az egyetemes tágulás öserejét megtestesítő bolygó. Ezért a szellemi, lelki és fizikai (arányos!) gazdagodás bolygója is. Az emberi szervek közül is az ennek megfelelő testrészek és szervek kapcsolódnak hozzá: a csípőtájék (nőknél a szülés közbeni tágulás testrésze) és a combok (a helyes irányba való haladás, valamint a testi tágulás testrészei), a máj, az epe (a táplálékból szerzett információ kiválogatásának és helyes felhasználásának - adagolásának a szervei) és a tüdő (a tágulás és a levegőből nyert anyagi információ szűrésének és felhasználásának - a szervezet többi részének való átadásának a szervei) áll vele analogikus kapcsolatban. Azok az öncélúan hazudozó - valóságghamisító, valóságferdítő személyek, vagy az öncélúan kritizáló, hamisan ítélkező és kötekedő, másokat és ezáltal magukat is a kiegyenlítődési folyamataiban zavaró (zaklató) személyek, akik a Jupiter által képviselt princípiummal nem képesek huzamosan harmóniába kerülni, idő múltával viselnünk kell a szem, az epe, a máj, a tüdő és a csípő-tájék, különösen a csípőforgók és a combnyak károsodásával és a vércukor szint rendellenességével kapcsolatos betegségek, valamint az alkoholizmus és az elhízás következményeit.

És ha mindezt tudjuk, nézzük meg, hogy melyik az a civilizáció, amelynek a tagjai nagyobb számarányban és a leginkább szenvednek e betegségektől? A gazdaságilag fejlett, de ugyanakkor szellemileg teljesen primitíven maradt, a fától az erdőt: a technikától a tudományt és a tudománytól a valóságot meglátni képtelen, fölöslegesen termelő és költséges, a magukat a természeti valóságtól elzáró, sőt a természeti befolyások ellen magukat bebiztosítani igyekvő - fogyasztó mentalitásban élő nyugati civilizáció tagjai. Hiába na, a fejlett tudomány és technológia, amennyiben csupán a fölösleges és nagy mértékű kényelmet és az öncélú élvezeteket, illetve mindezeknek a szaporítását - növesztését, a megtartását és megvédését szolgálja, vagyis amennyiben a belső és a külső természet kizsákmányolását szolgálja, ellentétbe kerül a Jupiteri őserővel és a következmények maguktól beszélnek. Persze, arra való az "objektív betegségi okokban hívó" orvostudomány és a technológia, hogy újabb és olyan külső gyógyszerészeti - technikai megoldásokkal és terápiákkal szolgáljon a civilizáció által a természettől elszakított ember számára, amely még jobban elfelejti vele, hogy a betegsége oka az, hogy a természeti és a szellemi törvényekkel való szembe fordulása az oka a betegségének és a fizikai nyomorúságának (elhízottak esetében). Sőt: ha számításba vesszük azt is, hogy az orvostudomány (bocsánat, a betegség létrejövésében és fenntartásában érdekelt orvosok) és a különböző egészségügyi intézmények állandóan lelki és szellemi okok és gyökerek nélküli vírusfertőzésekkel és baktérium - fertőzésekkel ijesztgetik - a betegségeket a befolyásuk alatt tartó személyek imaginációjába idézik - az önmagukat ártatlannak és helyes gondolkodásúnak - erkölcsösnek képzelő humán környezetüket, azt kell tapasztalunk, hogy az egészség fenntartására és visszaállítására hivatott tudomány, illetve az azt szolgáló személyek és intézmények azok, akik "rábeszélnek" a pácienseiket, hogy a mágikus erejű képzeletük segítségével - és persze a negatív energiákat létrehozó félelem és a szorongás segítségével, betegekké - közvetlenül, vagy a biztosító társaságokon keresztül, fizető páciensekké váljanak. - Amint 2004 Október végén a Skorpió havába léptünk, a Duna televízió egyik reggeli adásában a műsorvezető nő egy amerikai orvosnő volt, aki egy világhírnévre szert tett könyvet írt Az egészségügyi maffia címmel, amelyben ezt a világ-jelenséget ábrázolja "tudományos pontossággal" és hitelességgel.

Négy - öt évvel ezelőtt (2004-ben írom a jelen tanulmányt) olvastam, hogy a világ grafológusainak képviselői, Kongresszust tartani gyűltek össze Budapesten. Annak érdekében, hogy ne csak elméleti legyen a kongresszusi munka, hanem gyakorlati eszmecserékre is sor kerülhessen, minden képviselő különböző kézírásmintákat hozott arról a vidékről (földrésről, országból) ahonnan érkezett, illetve ahol az grafológusi tevékenységét éppen végezte. A szakmán kívüli közönség érdeklődésére is számító elemzések eredményei közül az ragadta meg a figyelmemet, miszerint az írásmintákból az derült ki, hogy a várakozásokkal ellentétben, többségében a civilizáltabb Nyugat Európai országokból és USA-beli államokból származtak azok, amelyeknek a szerzőiről a grafológusok egyöntetűen megegyeztek abban, hogy a legerősebb készítményt érzik arra, hogy meghamisítsák a valóságot és félre vezessék a környezetüket, magyarul: hogy hazudjanak.

A Jupiter szellemiségének a megértése viszont nem is annyira az ámitás, mint az önámítás veszélyére hívja fel a figyelmünket. Mert annak, hogy másokat szédítünk és félrevezetünk, vagy igyekszünk legalábbis félrevezetni, nem csak egyénileg, hanem csoportosulások, baráti társaságok és kereskedelmi társaságok szintjén is, például a politikai, vagy a reklám kampányok során, nem akkora nagy baj, mint amikor önmagunkat ámitjuk (a lelkiismeretünket és a szellemi felelősségérzetünket: nem a pragmatikus, hanem a természeti és a szellemi józan eszünket hallgattatjuk el) folyamatosan, intenzíven és kitartóan. Az abszolútummal ugyanis nem annyira a külső világ révén, mint a belső élményeinken, lelki és szellemi folyamatainkon, idea-világunkon (képzeletünkön) keresztül tartjuk a kapcsolatot, így kommunikálunk és kollaborálunk a spirituális törvényekkel. Nos, amennyiben folyamatosan és intenzíven álitjuk magunkat és átverve a szellemi lelkiismeretünket és a természeti érzékünket, öntudatlanul és önkéntelenül hamis információkat áramoltatunk a külső valóságról, valamint saját magunkról a spirituális erők és spirituális struktúrái irányába, végső soron nem teszünk mást, mint azt, hogy félre vezetjük a természeti kiegyenlítődési lehetőségek felől a tőlünk helyes információt váró egyetemes elmét: az Abszolútumot. A hatás - visszahatás törvénye alapján viszont, amennyiben mi hamis információt áramoltatunk bármilyen irányba is, logikusan következik, hogy hozzánk is hamis információk érkeznek.

Ezek, az abszolútumból, hozzánk visszaérkező hamis információk hozzák létre bennünk a szellemi világról való hamis ideákat, majd a hamis - helytelen és irreális gondolatokat, a hamis érzelmeket, a zavaros és egymásnak ellentmondó éteri energiákat, majd ezek, az illető princípiumoknak megfelelő, azokkal analogikus kapcsolatban álló szerveinkben a betegségeket. A hamis információ szerinti élet ugyanis, hazug és korrupt létforma. A korrupt lét, a jövőben egyre értéktelenebbé és érvénytelenebbé váló, vagyis felbomló, de legalábbis fölösleges élet. Elmondható tehát, hogy a jellegzetes Jupiteri betegségek mellett, a többi jellegzetesen civilizációs (ámitó és önámító: a valóságnak nem megfelelő képzetek szerinti életvitelből eredő) betegségnek az oka végső soron, szintén a Jupiteri elvvel - őserővel való diszharmonikus viszonyunknak a következménye.

Az a személy ugyanis, aki a Jupiter őserőjével tisztában van és igyekszik azzal harmóniába kerülni, nem akarja külső eszközök és módszerek segítségével megnyerni az életet, de még csak meggyógyulni sem akar ilyen módon, mivel tudja, hogy a betegségei a valóságnak az általa (is) történő elferdítésének, illetve a valóságról alkotott hamis civilizációs képzetek fenntartásának és e hamis képzetek - téves elméletek szerinti életvitelének, téves mentalitásának a következménye. Aki igazából meg akar gyógyulnia tehát, elsősorban nem külső eszközök segítségével (orvosi, természetgyógyászati és misztikus technikák alkalmazásával és gyógyszerek szedésével) kell elérnie azt, hanem a saját ideavilága megtisztításával és a tisztított ideavilág szerinti életvitelével, a zavar-mentes ideáknak a hétköznapi

életében való alkalmazásával.

Minden jel arra mutat viszont, hogy épp a helyessé tett (a valóságnak megfelelő) ideavilágnak a hétköznapi gyakorlatban való alkalmazásával van a baj, mivel félünk, hogy a pragmatikus-tudományosan gondolkozó embertársaink, a tudomány hamis állításaira támaszkodva, a halántékuk felé irányított mutató újjal olyan gesztusokat végeznek, amely azt kívánja jelezni a külvilág számára, hogy nem jól forognak az agyunk kerekai, hogy kevesebb, vagy több van egy keréssel a keletnél. Ezért egyes esetekben kimondottan bátorságra vall a tudósok, közgazdászok, politikusok és reklámkészítők által manipulált közvéleménnyel ellentétes viselkedési formát és magatartást - életvezetést felvenni. A tét viszont nagy és megéri: egészséges és boldog ember akarok-e lenni, vagy az eleve korrupst közérkölcst érték- és mérték világa szerint normális?

A választ mindenki maga dönti el, tudván azt is, hogy a figyelemfelhívó, és az ítélkező - mutató újunk, amivel a mások esze-ment állapotát szoktuk a halánték irányába tett körkörös mozdulatokkal megállapítani, és amellyel vádaskodás esetében előre mutatunk abba az irányába, ahol az általunk helyesen, vagy helytelenül megítélt személy, vagy tárgy tartózkodik, illetve ahol a megfigyelt, vagy megfigyelendő esemény, vagy jelenség zajlik, ugyancsak a Jupiterhez rendelődik. Hogy a mutató ujj, a Jupiter ujj. És ez a hozzárendelődés olyannyira reális, hogy a beavatott asztrológus, gondolkodás nélkül jobban oda figyel és azonnal éberebbé válik, amikor olyan személlyel van dolga, akinek esetleg még csak szemproblémája sincs, de nincsen se máj-baja, se tüdő baja nincs, nem cukorbeteg, sőt: a csípőforgói sem károsultak, de még csak nincs is elhízva és nem alkoholistá, ám mindezek ellenére, a Jupiter-ujja erősen sérült, vagy béna, vagy éppenséggel valamiért hiányzik (Pl. le van vágva). Ez persze nem azt jelenti, hogy az asztrológus is ítélkezni kezd külső látszatok (babonás előítéletek) alapján, hanem mindössze azt, hogy figyelmesebb lesz, és éberebbé válik. És annak, és akkor örül igazán, amikor kiderül, hogy az illető személy nem hamis, nem kísérletezik az ámítással, az átveréssel, hogy nem kell tartani mellette a hamis ítélkezéstől, igazságtalan kritikától, mivel partnere úján a hátramaradt külső jel, mindössze régi diszharmonikus Jupiteri állapotoknak, intenzíven átélt múltbeli tévesen ítélkező magatartásoknak a következménye.

VI.

Egyenesen a Jupiteri szellem ellen vétkeznék, amennyiben nem foglaloznák e tanulmányban a kábulatnak, illetve a szellemi káprázatnak, a materiális - tudományos kábulatnál semmivel nem veszélytelenebb formájával: a spirituális kábulattal. Hibát követnék el, ha nem térnék ki a misztikus ámításnak és önámításnak a XXI század elején egyre elterjedtebbé váló jelenségére, amit az általam eddig Magyarországon és Erdélyben, illetve Romániában folytatott tanítói-oktatói tevékenységem közben megfigyeltem. Természetgyógyászok, joga-és Rejki-mesterek és más, különböző misztikus életnyerési recepttel és mágikus módszerrel kufárkodó személyek, magukat szégyentelenül tisztánlátónak nevező guru urak és hölgyek terjesztik a szellemi kábulatnak ezt a magas szintű formáját, nem kis anyagi haszonnal, de annál nagyobb, olyan személyiségi zavarokat okozó metál-higiéniai károkkal, és peresze, a mentális károkat követő egészségi károkkal, amelyek sajnos, hosszú távon mutatják meg az igazi arcukat.

A tíz évvel korábban írni kezdett metafizikai tanulmányaim egyikének: a táplálkozásról szóló írásomnak a legfontosabb eszmei mondanivalója, lényegében nem is az volt, hogy az ember biológiai szervezete - antropológiai eredete szerint és ennek következtében kifejlődött genetikai felépítettsége szerint - egyáltalán nem alkalmas arra, hogy az állatok húsában található hormonális mérgeket (az ember számára zavaros és téves genetikai információkat), valamint a gyenge és beteg állatok húsában található baktériumokat és vírusokat feldolgozza, mint az állatvilág szanitéceinek és génállomány serkentőinek: a ragadozóknak a szervezete. A tíz évvel korábban írt, táplálkozásról szóló tanulmányom fő eszmei mondanivalója az, hogy a táplálkozásunk, illetve a táplálkozás útján a szervezetünkbe bevitt anyagi információk a megemésztése és felhasználása, nem más mint annak az egyetemes információcserének is nevezhető összetett alkímiai folyamatnak az anyagcsere különböző folyamatai és fázisai szintjén történő leképeződése, amely az egész világegyetem különböző energetikai-információs struktúrái és a mi egyéni struktúránk között folyamatosan végbemegy (ha akarjuk, ha nem akarjuk tudatosítani ezt a cserefolyamatot, illetve ha van tudomásunk róla, ha nem). Ebben a logikai perspektívában, egészen világos, hogy az emésztési gondjaink, vagyis az emésztő szerveinknek és az egész emésztőrendszerünknek, konkrétan: az un. emésztőcsatornánk különböző részeinek a károsodása és betegsége, világosan jelzi a természeti és a civilizációs környezetünkkel (élettársunkkal - szeretőnkkel, családtagjainkkal, barátainkkal, ismerőseinkkel, munkatársainkkal, stb.), illetve az egész világegyetemmel (a létezés spirituális dimenzióival) folytatott információcserénk hibás (téves) mivoltát, az információ-áramoltatási folyamatokkal szembeni diszharmonikus (negatív) magatartási formáinkat.

Két példa elegendő, hogy mindezt illusztráljam: azok a személyek, akiknek torok-tájéki gondjuk, betegségük van, az enyhe, de krónikus torokgyulladásától, a torokmirigy problémáig elmenően, azok információ (külvilági benyomás) elfogadási, befogadási, beengedési: lenyelési problémákkal küszködnek lelki, szellemi és spirituális szinteken is. Azok viszont, akik (mint én is sok éven, évtizeden át) aranyér, végbélhurut, végbélrák és más, végbéllel kapcsolatos problémákban szenvednek, egészen biztos, hogy képtelenek a feldolgozott (vagy, amint látni fogjuk: a fel nem dolgozott) információk (élethelyzetek - életállapotok, lelki állapotok, különböző személyekhez való viszonyulási módok,

anyagi javak és birtoktárgyak) eleresztésére, elengedésére és képtelenek a lényegi megbocsátásra, akárcsak a finom (csendes) neheztelések formájában is.

Arra, hogy a végbélproblémáim a Skorpiói meghatározódásaim (természetem: mentalitásom) miatt jöttek létre, vagyis nagyjából az eleresztési - megbocsátási képtelenségemből fakadóan alakultak ki, már az asztrológiával való találkozásom első heteiben kiderült számomra. És arra is rá kellett jönnöm néhány év múlva, hogy ugyancsak ennek a személyiségem legmélyén rejtőző rossz mentalitásnak: spirituális - képi képzeti - elengedési képtelenségnek a következtében igencsak nehezen gyógyulok ki ebből a családi betegségből, amelybe a nagyanyám korán belehalt és amitől édesanyám, több műtéten is átesve, egész életében szenvedett, a gyors lelki átalakulásomhoz (mentalitás-változtatáshoz) és a természetes táplálkozásra való átállásomhoz fűzött reményeimhez képest. Arra ugyanis, hogy az elengedés, és így a az elbocsátás - megbocsátás feltétele a jó lelki - szellemi emésztés, vagyis a helyes és a teljes információ- feldolgozás: a helyes és a teljes megértés, csak több év elmúltával, már gyakorló asztrológusi időszakomba jöttem rá. (Azért is lettek egyre terjedelmesebbek a horoszkóp - értelmezéseim és nyúltak ki két - két és fél óráig az ügyfelekkel folytatott, sorsprogram-feltáró beszélgetéseim, mert nem akartam senkit elengedni úgy, hogy a rá - egészségre, életsorsára nézve legfontosabb információkat, a maga szintjén, mindenki jól és helyesen meg ne érte.)

És még több idő elteltével jöttem rá, lassan - lassan, arra is, hogy a számomra életbe vágóan fontos és teljes információ-feldolgozás, csak és csakis akkor történhet meg, ha szellemi válogatás és lelki finnyáskodás nélkül, mindent befogadok - beeresztek az elmémbe és a képzeletembe, amivel csak találkozok. Erős testi jelzések árán: nem csak torokgyulladások, hanem nyakizom rándulások árán is, rá kellett jönnöm, hogy mindenre, amivel csak kapcsolatba kerülök, lényegileg - a kauzális szintű értelmezésekig elmenően - erősen oda kell figyelnem, és finnyáskodás - nélkül, le kell nyelnem mindazt, amivel találkozom és amivel kapcsolatba kerülök. De azok közül is leginkább arra kell vigyáznom, azt kell elsősorban elfogadnom és befogadnom, azt kell helyesen és teljes mértékben lenyelmem és feldolgoznom, vagyis a lehető legrészletesebben megemésztmem szellemileg, amely jelenségek és benyomások első lépésből rossz és kellemetlen érzéseket keltenek bennem, amelyeket reflex-szerűen elutasítanak.

Többször hangzik el mostanában, nem csak a szellemeskedő amerikai filmekben, de a Magyarországi tévé stúdiók okoskodó tévéadásáiban is az ostoba tanács, hogy "Hallgass az ösztöneidre." Ez nem csak azért téves, mert az ember nem állat, hogy az ösztönei és ne a felelősségtudata és az annak alárendelt értelme irányítsa, legalább éber állapotában, hanem azért is, mert az "ösztöneink" szerint kikerülnénk és elutasítanánk mindent, ami számunkra kellemetlennek tűnik. Holott metafizikai tény, hogy a legtöbbször épp az első benyomásra számunkra kellemetlennek és/vagy kényelmetlennek tűnő jelenségek és a bosszantó helyzetek hordozzák magukban a felszabadító: megvilágosító és hosszú távon igazán gyógyító - boldogító információt, mivel olyan ősprincípiumoknak a megnyilvánulásait tartalmazzák, amelyekkel nem kerültünk még harmóniába, esetleg még csak személyes kapcsolatba sem.

Utólag engem is meglepett a tény, hogy miután több negatív tapasztalat következtében jó néhány év eltelt azóta, hogy a fentiekre rájöttem, a 2004-ben, a Keleti Kárpátok egy üdülőtételepén tartott Erdélyi Egészséges Életmód táborban utamba kerülő negatív jelenségek és kellemetlen szellemi benyomások végigrágása, fülitől a farkáig történő mélyértelmezése helyett, minél hamarabb el akartam felejteni azokat, annak érdekében, hogy az ügy fölött felületesen "napirendre térve", úgymond zavartalanul folytathassam az egy héttel korábban abbahagyott dolgomat, nevezetesen ennek, a szellemi káprázat és a realitás megkülönböztetésének a szükségéről szóló írásnak a folytatását. Több napos fölösleges próbálkozásomba, egészen pontosan: több át nem aludt éjszakámba és végül egy nyakizom-rándulást követő torokgyulladásba került, amíg végre ráébredtem, hogy a táborban történeteket és észleleteket nem áshatom a tudattalanom mélyére, hogy nem szabadulhatok a rossz benyomásoktól és az ellenséges képzeleteimtől mindaddig, amíg azokat racionális szinten is, értelmesen és részletesen önmagamnak, de esetleg mások számára is kifejtve, fel nem dolgoztam (szpirituális emésztési - elengedési, megszabadulási gondjaikhoz való úti kalauz gyanánt).

Hiába akartam az Egészséges Életmód táborban látott egészségtelen jelenségeket és az átélt tapasztalatokat elengedni tehát, hiába akartam túltenni magam, a táborban észlelt és a magyarországi előadók által terjesztett és gerjesztett spirituális káprázatot és misztikus kábulatot okozó jelenségeken, mert ez mindaddig nem sikerült, amíg a benyomásaimat tudatosan el nem fogadtam, mint általam a legjobb tudásom szerint értelmezni szükséges személyes feladatot - mint megemésztendő jelenséget. Mihelyt ezt elvégeztem, másnapra megszabadultam a három héten át, a legcsendesebb óráimat megmérgező önkéntelen lelki haragtól és nehezteléstől, az ellenséges gondolatoktól. Nyár végi tapasztalataim következtében elmondhatom tehát, hogy a jó elengedés (a megszabadulás és megbocsátás) feltétele a teljes befogadáshoz szükséges, nyitott harci magatartás. Elmondhatom tehát, hogy a végbél-betegségektől (végső esetben: a végbél ráktól) való megszabadulás feltétele, az étrendnek a természetessé változtatása mellett, a befogadási képesség tágítása (az intellektuális, a vallásos és a spirituális finnyáskodás szokásának a tudatos felszámolása, elhagyása) és a szellemi - spirituális alapállásnak a rugalmassá (figyelem: nem relativv!) tétele.

Ezért, előbb egy újságcikket írtam a 2004-es tábori élményeimből, majd, amikor láttam, hogy terjedelmében és értelmében a folyamatosan írt anyag jóval meghaladta a közéleti publikációs lehetőség kereteit, úgy döntöttem, hogy a legjobb helye végül is éppen ebben, a káprázatról szóló tanulmányomnak az utolsó előtti fejezetében lesz.

E fejezetnél, az emésztésnek a metafizikai jelentése mellett, azt sem árt megemlíteni, hogy a próféta kifejezés eredeti

bibliai értelme nem jövő-jós. A Próféta eredeti értelme: igazmondó, vagyis prófeta az a személy, aki a legfőbb (Isteni) igazságot (a tétet megteremtő egyetemes törvényeket) ismeri, és bármiről is lenne szó, annak - azoknak a szellemében beszél: elmondja, hirdeti, tanítja a látszatok mögötti valóságot. Megítélésem szerint, az itt leírt személyek mentalitása, valamint az általuk gerjesztett és képviselt élettények, tökéletes illusztrációi a Beavatásnak és ezért ezek a 2003 és a 2004 évi Erdélyi nyári táborokban tapasztalt események szerves részét kell, hogy képezzék a káprázat és a valóság megkülönböztetéséről szól tanulmányoknak. A történetek szereplőit természetesen nem igazi nevükön jelenítem meg, az alapelvnek megfelelően, miszerint csak az általam észlelt káros jelenségeket tárom fel és nem célom a jelenségeket megjelenítő - képviselő - elkövető személyek név szerinti, nyilvános megszégyenítése, hiszen olyan misztikus információval kufárkodó felületes és felelőtlen személyekkel, mint akiket én Vastagh Margónak, Székely Albának vagy Jóságos Tasnak neveztem el, nem csak Erdélyben és nem csak a magyar nyelvterületen találkozhatunk egyre gyakrabban és egyre nagyobb számban.

Amire e fejezetben szeretném felhívni a figyelmet, azt a mottót is kaphatta volna, hogy nem minden arany, ami az Erdélyi magyarság körébe az anyaországból érkezik. Különösképpen az nem arany, ami az un. ezoterikus körökből, illetve a különböző egzotikus nevet viselő misztikus tanítók és terapeuták köréből érkezik. Sajnálatos, nem csak az, hogy a több évtizedes, mondhatni hermetikusan elzártságban élő erdélyi magyarok még egyáltalán nem képesek visszakövetkeztetni a misztikus guruk és a magukat csodatevőnek hirdető terapeuták általános viselkedéséből és egészségi állapotából, a fizikai megjelenéséből, vagyis a személyi megvalósításaikból: az egész -ségükből, (esetenként azoknak a családtagjaik egészségéből és viselkedéséből is), a szavaiból és szokásaiból. Szomorú, de az erdélyi magyarok még mindig nem képesek a nyilvánvalóan ép és egészséges gyümölcsből, illetve a férges almából vissza következtetni a szülő-fának az egészséges, vagy a beteg, illetve a hamis mivoltára. De még szomorúbb, hogy ezek az egzotikus titulusokkal rendelkező anyaországi misztikus szélhámosok a tetszetős segítő angyalokról és jó tündérekéről szóló meséikkel, arra készítetik a szellemi érzékenységgel és spirituális intuícióval rendelkező, ám a spirituális kritika eszközeit nem ismerő és nem használó (az erdélyi magyar sajtónak e spirituális területekkel szemben máig tanúsított szkeptikus ignoranciája következtében is tájékozatlanul maradt) erdélyieket, különösen a fiatalokat, hogy e rossz példaadó tanítók hatására, a hamari siker érdekében (csoda-gyógyulás, párkapcsolati és családi válságok varázsütésszerű, azonnali megoldása), magukat és másokat kezdjék ámítani felelőtlenül. Szomorú, hogy e jobb sorsra érdemesült fiatal személyek, kritikátalanul elfogadva és tovább terjesztve az anyaországi misztikusok spirituális (szent) igazságként hirdetett számárságait, amivel voltaképpen betegség- és nyomorúság okozó, sok éves szellemi kábulatra, lelki tévelygésre ítélik magukat és hiszékeny családtagjaikat, barátait.

Természetes, hogy az ártatlan gyermek nem a vitamindús zöldségsalátát választja az ízletes tejszínhab, vagy a fagyalt helyett! Erre a gyermeket, jó példával elő járva, meg kell tanítani. És ugyanígy: természetes, hogy az írott sajtó és az audiovizuális médiák által máig tájékozatlanságban tartott, Erdélyi szellemi útkeresők és érdeklődők nem ahhoz az előadóhoz sereglenek, aki a személyi és általános emberi életfeladatok felvállalásnak a szükségességéről, illetve a nem felvállalások negatív következményeiről beszél, hanem ahhoz, aki a nehézségek alól való felmentést és a krízisektől való hamari megszabadulást ígérő misztikus módszerekről és mágikus praktikákról, mi több: tündéri és angyali segítségére lehetségesről prédikál.

Már abban a Bukaresti központú román szellemi iskolában, ahol az asztrológia mellett, a "gyakorlati metafizika" alapelveit és fogásait tanultam, majd az ELTA előadójaként magam is tanítottam ezeket, észrevettem, hogy egyes előadó kollégáim, de főleg kolléganőim, olyan általuk elképzelt, vagy valahol olvasott, de személyesen a gyakorlatban ki nem próbált (megemésztetlen: feldolgozatlan és megvalósítatlan), ám első hallásra igen tetszetős és humánus, hogy ne mondjam rózsaszínű misztikus eszméket tárnak cáfolhatatlan abszolút igazságként a hallgatóság elé, amit a legjobb indulattal is csak fantazmagóriának lehet nevezni. A fő ok viszont, amiért végül ott hagytam őket - és olyan asztrológusként próbáltam tovább lépni a korábban már Hamvas Béla hatására megkezdett után, amelyen csak azt mondom el másoknak, amiről előzőleg személyesen is meggyőződtem: hogy a természeti valóságban is beválik - az volt, hogy az ELTA vezetői, valóságos metafizikai elméletet, vagyis misztikus ideológiát gyártottak a nyilvánvaló személyi gyengeségükből: a dohányzásból. Ezt az egészségtelen szokásukat, amiről képteleneknek bizonyultak lemondani, végül is úgy tárták a hallgatóság elé, mint valami spirituális emelkedéshez és megtisztuláshoz vezető, tudatosan folytatott tevékenységet (kultuszt). Az is tény viszont, hogy ezért, a személyi gyengeségből - nem ravaszkodó nyereségvágyból eredő! - káprázat-tanításért nem ítélték el őket, hiszen a személyiség integritását és a szabad akaratot maximálisan tisztelve, nem várták el és nem kérték számon senkitől a dohányzást. Azért is tisztelettel őrzöm az ELTA körében töltött évek emlékeit, mivel az általam később megismert külföldi gurukkal, tanítókkal és gyógyász "mesterekkel" szemben, náluk soha nem észleltem pl., hogy anyagi nyereség reményében, vagy a közönség figyelem meg-nyerése érdekében ámítottak volna, vagy vezettek volna félre bárkit is.

Az, hogy az Eltások dohányzása miatt általam érzékelt metafizikai-nonszensz miatt arra kényszerültem, hogy elváljak tőlük (a biztonságot nyújtó csoportba-tartozás nosztalgiája és a visszatérési vágy reménye sok évig még kísértett), kiváltott belőlem egyfajta Jupiteri érzékenységet minden féle és fajta spirituális hamisságra (miszticizmusra) és felhívta a figyelmemet arra, hogy a spirituális - ezoterikus körökben mozgó személyek nem mindig rosszindulatból, vagy nyereszkes vágyból csálnak, hanem egyszerűen azért, mert pusztán jóindulatú humánus magatartásból ők úgy képzelik, hogy az a misztikus "jó" dolog, amit ők állítanak az földi is a metafizikai igazságot. De azt is megtanultam az évek folyamán, hogy ennek a naiv hiszékenységnak a megértéssel való kezelése nem kell azt jelentse, hogy számomra kötelező elfogadni a misztikus fantazmagóriákat. És semmiképp nem azt, hogy a ravasz

(nyerészkedési, vagy közönség-nyerési) szándékból hazudozó misztikus kóklerek káros és, nem egy esetben veszélyes tevékenységének a következményeit ne vegyem észre, ne leplezzem le és ne értelmezem azokat metafizikailag.

Az értelmező- leleplezést nem egyfajta önjelölt és öncélú igazság-leleplező és/vagy igazság-osztó szerep betöltése érdekében teszem, hanem elsősorban azért, hogy lehetővé tegyem a magam számára, a minél jobb szellemi emésztést, majd az emésztést követő elengedést (elbocsátást, megbocsátást) lehetővé tegyem, annak érdekében, hogy a Skorpió-betegségeimből: a széklet és a vizelet-elengedési gondjaimtól végképp és teljes mértékben megszabaduljak. A viccet félre téve: azért tartom tehát fontosnak megvizsgálni és körülírni minden kauzális, spirituális, intellektuális és érzelmi káprázatra okot adó esetet és a személyi horoszkópokban a Lilith pozíciója, valamint a Neptunusz és a Jupiter negatív fényszögei által jelzett kábulatra való hajlamot, mert tudom, hogy amennyiben ez nincs felfedve, beismerve és a megismerés által meghaladva - feloldva, akkor nem lehetséges a szellemi tisztulás és a személyi fejlődés, vagyis a kiegyenlítődé (a megszabadulás - megváltás).

A káprázat veszélyes következményeinek megértéséhez a legérzékletesebb példa a az agresszivitás metafizikai értelmezése. Az, hogy az ember által meg nem zavart természetben a legerősebb és legintelligensebb ragadozók elejtik és felfalják a többi állatot, nem nevezhető agresszivitásnak, mivel a csúcs-ragadozók kiemelten az erősebb és összetettebb struktúrájú lét esszenciáknak, a felsőbbrendűen strukturált, jellegzetesen maskulin (Fény) ideáknak a megtestesülései. (A ragadozók által elejthetetlenül nagyra növekvő növényevők viszont, mint pl. az elefántok és a bálnák, kiemelten a szeretet-ideáknak a megtestesülései.) Ez a természeti ragadozói mentalitás csak annyiban testesíti meg spirituális agresszivitást, amennyiben a természetben, a rovaroknak és nyúveknek - férgenek, bacilusoknak, a kicsi és a csúcs-ragadozóknak is, mindent el kell emészteni és fel kell falni könyörtelenül és fel kell dolgozni, ami a biológiai élet-küldetését bevégezte és az alap rendetése szerint (minden szinten) hanyatlásban van. De kell ejteniük és fel kell dolgozniuk - el kell emészteniük - azt is, ami bizonyos spirituális (ideális) zavar, vagy zavar-sorozatok következtében, valamilyen finomabb, vagy durvább, de téves genetikai mutációval jelent meg a természetben. Az ember által meg nem zavart környezetben élő állatok tehát, és főként a nagy ragadozók azt az alkímiai folyamatot és szükségszerűséget testesítenék meg és azt játszódna le a természetben az egyetemes törvények szerint, hogy a felsőbb rendűen strukturált teremtői - teremtési idea-kombinációk igyekeznek egyik - a másik ellenében érvényesíteni hatásukat és erejüket, illetve felfalni, felemészteni, felmorzsolni egymást annak függvényében, hogy spirituális és kauzális információ rendeződés szempontjából, melyik egység erősebb, illetve, hogy melyik rendelkezik felsőbb rendű belső szervezetséggel: kiegyenlítődé és újjászületési, újjá teremtődési, teremtési (reprodukciós) képességgel, un. jövő-potencialitással.

Az állatvilágra jellemző létért való küzdelem és a megfelelő élettér (vadászterület) biztosításáért való harci mentalitás, valamint a minél tökéletesebben és minél magasrendűben fejlett (strukturált) DNS struktúrák és "gén-készletek" átörökítése érdekében folyó - akár ha halálos kimenetelű is - versengési harc tehát, sem metafizikailag, sem természetileg semmiképp nem nevezhető és nem nevezendő agresszivitásnak.

Ezért az agresszivitás végső soron és valójában, nem is az állatokra jellemző mentalitás, hanem az emberre, mivel ő antropológiailag és genetikai felépítése szerint, nem a ragadozókhoz tartozik (nem ragadozó majom fajtából fejlődött ki) és a legtöbb esetben ezektől a természeti létfunkcióktól idegen okok miatt támad. Ezért az ember szervezete nem rendelkezik az állati hibás génstruktúrák feldolgozási képességével, amiként sokkal károsabb következményekkel jár számára azokkal a vírusokkal és baktériumokkal való találkozás is, amelyek a ragadozók szervezete számára semmiféle problémát nem jelentenek. És ami még veszélyesebb, az ember a legtöbb esetben nem is fizikailag támad, hanem pszichikailag, mentálisan és képzeletben (teremtői mágiikus ideák szintjén). Ezért, ahogy az állatok világában nem létezik spirituális alapú agresszió és egyáltalán tévedés az ilyen jellegű létfunkció szerinti természeti - harci mentalitást (természetes mentalitást) agresszivitásnak nevezni, úgy ez embernél is, az ide vonatkozó és ezért hasonló típusú harci mentalitást sem kell agresszívnak nevezni. Csak, és csakis a természeti funkciók és szükségletek ok - okozati összefüggésein kívül eső, támadó jelegű mentalitás nevezendő tehát agresszivitásnak. És ez az agresszivitás honnan ered? Pontosan az ember spirituális zavartságából, a bűnbeesett kábulatából, a lelki és szellemi szédületből, a tévképzetek szerinti létformákból, a tévelygés szerű életvitelből.

A megváltás (univerzális kiegyenlítődé) logikája szempontjából ugyanis, a hamis egység, illetve a hamis kiegyenlítődé károsabb és veszélyesebb a kiegyenlítődélen állapotoknál, helyzeteknél!

Tulajdonképpen ez is - többek között! - a fizikai dimenzió és a természeti világ funkciója. A gondolatokhoz és érzelmekhez képest jól elhatárolt anyagi formák világában a kiegyenlítődélen állapotok és a hamis egységek - a hamis egyesülések letagadhatatlanok, mivel a határok láthatóak és érzékelhetőek. A hamis kiegyenlítődé ellentétes a teremtés eredeti funkciójával: a Lilith által keltett káosz meghaladásával, a teremtés és a megváltás által létrehozandó új abszolút állapotnak az újraalkotásával, a teremtői erővé vált abszolút erőknak az új egyensúlyával és harmóniájával. Ezért is, sokkal agresszívebbek a részeg és a kábulatban levő személyek, vagy a huzamos ideig a kábulatnak valamely finom, és ezért érzékelhetetlen formájában tartózkodó (tartott) személyek mint a spirituális éberségre törekvők. A kábulat és a zavartság, valamint annak a fény szerinti értelmi megfelelője: a káprázat (a tévedés, a hamisság), mindig téves és hamis egybe- egységbekapcsolásokat eredményez. Hamis kiegyenlítődések és hamisan kiegyenlítődétt egységek létesülését eredményezi. Az élet - és az egyetemes lét! - legalapvetőbb célja és törvénye viszont ezzel ellentétes: maga az igazi egység és az igazi kiegyenlítődé megvalósítása.

Az egyetemes megváltás ősideája: a Szent Szellem, illetve a teljes kiegyenlítődés magvalósítására törekvő egyetemes törvények lázadnak tehát a hamis egységek és a hamisan kiegyenlített állapotok ellen. A hamis egység (pl. kommunizmus) és a hamis kiegyenlítődés (pl. az ittas állapotban átélt szeretet, vagy az érzelmi és spirituális alap- és háttér nélküli szexualitás) ellen lázadó univerzális törvény váltja ki belőlünk a spontán ellenvetést és ellenérzést, az alapvető személyi és ösztönös lázadást minden korrupción alapuló (hamis) egység és kiegyenlítődési forma ellen! Ez okozza az önpusztító életvitelt, az idegbajt, a hisztériát, a mentális betegségeket és végül az örületet, az öngyilkosságot, vagy az eszelős halálba-rohanást.

Ez az alapvető kauzális (isteni) egyetemes agresszivitás, tehát bennünk minden ellenérzésnek és anarchikus, vagy értelmes lázadási - leleplezési késztetésnek az oka, amit minden hamis kiegyenlítődés és hamis egység kivált a tudatunkból, mielőtt azt civilizációs megfontolásokból, illetve gyávaságból és egyéni érdekeknek érzett korrupcióra való hajalmunkból kiindulva, elfojtanánk és elnyomnánk. Ez a jogos agresszivitás viszont, diszharmonikus determinációk (örökségek és zavart életvezetés) esetén átváltozik jogtalan és oktalan lázadássá: anarchikus mentalitássá, vagyis irracionális agresszivitássá, ami többek között abból is ered, hogy az agresszív személy lázad az ellen a gondolat ellen, hogy neki kitartást igénylő és kényelmetlenséget és fájdalmat okozó állapotokat, figyelmet és kitartást igénylő tetteket kell vállalni éppen annak érdekében, hogy a kábulatát okozó káprázatoktól megszabaduljon (a lelki kábulatát és ezáltal végülis a betegségeit okozó káprázatait átvilágítva megismerje és feloldja).

Hogy a magyarországi ezoterikusnak nevezett misztikus gyógyítók körében igen sűrűn előfordulnak öncsalók és csalók egyaránt, az egy éves Soproni tartózkodásom alatt tűnt fel, amikor a közismert magyarországi "ezoterikus" havi lap, az Elixir magazin, egyik 49 évesen hirtelen (korábbi tüdőbetegségének véget vető szívinfarktusban) elhunyt terapeutáját gyászolta. Egyik soproni hallgatóm ugyanis szoros baráti viszonyban állt korábban az elhunyttal és ennek következtében megtudhattam, hogy a neves misztikus gyógyító és figyelem: párkapcsolati terapeuta (!) nem csak hogy egyszerre Magyarország négy különböző városban élő, írd és mond: hat élettárral, illetve szeretővel rendelkezett. De a misztikus terapeutának csak hősies erőfeszítések következtében sikerült a halálát megelőző években napi kettő és fél csomag cigarettáról, napi egy csomag cigaretta elszívására lesrófolni szenvedély-betegségét. Nagy döbbenetemre a kedves Soproni hallgatóm, igen nehezen fogadta el azt az állítást, hogy ez a boldogtalan (mindössze a talán a halálában ha megboldogult...) ember, aki utolsó éveiben hat hölgynek kellett folyamatosan hazudjon, arról hogy éppen miért nem mehet "haza", illetve, hogy éppen hol nincs és mit nem csinál, egyáltalán nem szabadott volna gyógyítania és főképp másoknak párkapcsolati kérdésekben tanácsot adnia. Egészen pontosan: a barátja halála fölött szomorkodó barátnőm és néhány más hallgató igen nehezen értette meg azt, hogy ez az ember éppen arról tartott előadásokat, és arról tanított, amit maga kiemelten hibásan élt meg. Vagyis a talpától a feje búbjáig korrupcióban: hamis egységben és hamis kiegyenlítődésben élt. És hogy nem csak az a baj, hogy korrupcióban (bűnbeesetten: beteg) élt (tévelygett), de ráadásul önmaga mellett, a jóhiszemű hallgatóit is félrevezette. Nehezen értették meg, hogy ez a tévelygő férfi, aki a magánéletével teljesen ellentmondott annak, amit másoknak tanított, kép - képzeleti zavart keltett, tehát a rossz példájával, amit felmutatott, többet ártott, mint használt. Ezért (is) kellett idejekorán meghalnia.

VII.

Életem legelső vérbeli hamis profétájával - magát tisztánlátónak (látnoknak!) nevező hazug jógamesterével - akinek a hamissága (hiteltelensége!) leleplezésével nem is kellett sokat fáradoznom, hiszen a találkozás végén önmagát leplezte le gátlástalanul szélhámos és a közönségességnél is alacsonyabb rendű viselkedésével, az egyik Erdélyi civil szervezet által 2003 nyarán megtartott Életmódtáborban találkoztam. A táborban előadó - oktatóként szereplő magyarországi jóga-mesternél, a húsfogyasztása mellett (Korábban megszoktam ugyanis, hogy a jógásoknál első rendű a vegetarianizmus kérdése, amihez nem csak misztikus, hanem plauzibilis tudományos érveket szoktak felsorakoztatni. Ez viszont startból kijelentette, hogy ő nem vegetáriánus.), elsősorban az tűnt fel, hogy nálam tizenöt évvel fiatalabbnak is nagy pocakja van és alkoholistákra jellemző, duzzadt és sötét karikákkal rendelkezik a szeme körül. Másodsorban az, hogy előadásaiban nem győzi eleget hangsúlyozni, hogy aki a jóga útját járja, annak nincs szüksége asztrológiára, vagyis a személyi horoszkópja ismeretére, holott a korábbi megfigyeléseim alapján szerintem, elsőrendű kérdés, hogy az ilyen jellegű táborokban az előadók ne ócsárolják egymás szakterületét. Ráadásul ez az állítás így nem is igaz, hiszen az asztrológia nem egy olyan beavatási rendszer mint a jóga, a Rejki, a különböző vallások, a lovagrendek, a szabadkőművesség, vagy a harcművészetek, hanem általános szellemtudomány és a hozzáértő asztrológusok által elkészített személyi horoszkópok (amennyiben nem buta jóslatokat tartalmaznak, hanem a személyi spirituális és gyakorlati életfeladatokat tárják fel) bármilyen jellegű és rendű szellemi beavatásban részesülő személy által egyöntetűen jó eredményekkel és következményekkel használhatóak.

A tábor és az előadások harmadik napján (délután) azon kaptam magam, hogy egy csíkszeredai hallgatónak a dávid-csillag szimbolikus jelentésére vonatkozóan feltett kérdésére a (nevezzük D-nek a gurut) D. úr szájából az a képtelenség hangzik el kinyilatkoztatott (cáfolhatatlan) misztikus igazságként, hogy a zsidó nemzet tagjainak az ősei egy idegen bolygóról jöttek valamikor nagyon régen, azzal a céllal, hogy semmisítsék meg az emberiséget és foglalják el a földet, de mivel ez nem sikerült nekik és mivel valami (technikai?) hiba folytán "itt ragadtak" a földön, ezt a negatív ősi "karmájukat" (sorsrendeltesüket) kénytelenek voltak lezárni". De hiába akarták és akarják "e sötét karmájukat" lezárni, mert ennek az ellenséges ősi rendeltetésnek a spirituális szellemisége (misztikus hatalma) még mindig mozgatja és követi őket. Ebben a pillanatban szükségét éreztem annak, hogy felálljak és hangosan kikérjem, hogy az

én jelenlétemben ilyen, végülis nem csak hogy metafizikailag alaptalan és hamis, de alapjában gonosz indíttatású, misztikus csomagolásba rejtett antiszemita célzások elhangozzanak. Erre a D. úr egy marosvásárhelyi híve (tanítványa) szememre vetette, hogy itt szabad eszmecsere folyik és ha nekem (aki D. úr után előadást kellett volna tartanom) nem tetszik, ami történik, akár el is hagyhatom a termet, sőt: akár haza is mehetek. Mivel a tábort végülis a hallgatók pénzéből rendezte meg a szervező, aki nem volt a akkor a teremben, megfogadtam a tanácsot és a szemléltető eszközeimmel a hónom alatt, tüntetően elhagytam a termet. Nagy csodálkozásomra még az általam korábban józannak képzelt hallgatók sem követték a példámat, hanem a többivel együtt tovább hallgatták a D. úrnak "a zsidók és más misztikus lények" (jó és gonosz tündérek, vezető és segítő angyalok, koboldok és manók...) természetéről és tetteiről szóló előadásait.

Talán a jóindulatúan naiv résztvevők máig hinnének ennek az embernek és a szervezők az idéni táborra is meghívták volna, ha időközben nem kísérel meg nyíltan az egyik marosvásárhelyi jógázó (orvos!) feleségét elcsábítani (miközben a guru felesége is ott volt a táborban) és, hogyha végül nem csábítja el oly sikeresen D. úr régi tanítványa (egyik szervező!) feleségét, olyan alaposan, hogy az illető házaspár később törvényesen is elvált egymástól.

Ami a zsidó népnek a szegedi D. úr által ismertetett negatív "misztikus karmáját" illeti, úgy gondolom, nem a Jógás előjárótól tanulta, hanem az híros magyarországi Táltos egyház tagjaitól. Ugyanis, ezt az gonosz nacionalista számaráságot később visszahallottam két erdélyi táltos-tanítványtól (Egy csontkovácstól és, jól fogózzon meg az olvasó: egy székelyföldi orvosnőtől!). Arról, hogy miket jósolgatott a hozzá "segítségért" forduló jóhiszemű hallgatóknak D. úr a táborban résztvevők családtagjairól azok fényképe alapján, illetve, hogy hány lelket rémített meg sötét jóslataival, legendák szólnak.

Ha a D. úr személyével nem is, de végzetes zavarokat is okozni képes, romboló ámítói szellemével a 2004-es táborban is találkoztam. Egyrészt, egy ugyancsak szerfölt misztikus (hogy nem mondjam, az új-keresztény szekták prédikátoraihoz hasonlóan zavaros) székely legény személyében, aki az egzotikus ismeretekre és élményekre vágyó hölgyek erotikus képzeletére még D. úrnál is nagyobb befolyást gyakorolt. (A számomra egészen új külsejében a Jézus konvencionális ábrázolásához látható módon hasonlítani igyekvő misztikus legénynek a táborból való távozása után jutott a tudomásomra, hogy két évvel azelőtt elkapartatta a korábbi élettársában - közös ismerősünk méhében - fogant három hónapos magzatát.) Annak ellenére, hogy évvel korábban, amikor érettségi előtt álló tizenegyedikes diákként, az egyik barátunk protezsáltjaként részt vett egy, az Erdélyi Hamvas Béla Baráti Társasággal tartott sátor táborunkon, amikor "fiatal útkereső" lévén, türelemmel mindannyian sok időt szenteltünk a misztikus hőbörgései lecsitítására és hogy azt követően számtalanszor keresett fel a lakásunkon is, Székely Albika most nem köszöntött és nem szólított meg, akkor sem, amikor látta, hogy az új Jézus-külseje miatt nem ismertem fel és jóindulatú-zavartan mosolygok rá, mivel - én sem tudom, miért! -, azt képzeltem, hogy az Elta valamelyik egykori magyar hallgatóját látom viszont.

A másik misztikus előadó egy feltűnően sűrűn (még az előadások szüneteiben is!) kávézó és dohányzó, átlagosan kövér, de mindezek ellenére - legalábbis a saját kinyilatkoztatása szerint! - a körülöttünk jövő-menő tündéreket és a személyi aurákat "tisztán látó" magyarországi természetgyógyász és családterapeuta hölgy volt. Vastagh Margó családterapeutai foglalkozását és címét, a Beavatás mottójául választott Jézusi mondat szellemében kibontandó témánk miatt, fontos megjegyezni. A szenvedély-betegségéből magát kigyógyítani képtelen gyógyító és lelki-szellemi tanácsadó, saját maga mondta el ugyanis, hogy az általa bemutatott gégetisztító és a fő mirigyeknél elhelyezkedő energetikai központokat (un. csakárákat) tisztítani hivatott mélyhangzású varázsszavak (mágikus erejű mantrák) kántálását, általában csak az autójában tudja gyakorolni, mivel a családja körében ez számára tilos. Első hallásra ebben semmi megütközni valót nem talál az ember, hiszen manapság, amikor az ötven éves materialista kábulatából ébrednek a kelet-európai családok, sok helyen megesik, hogy az idős családtagok zöme nem csak hogy nem osztják a fiatalok "misztikus" világ- és életszemléletét, de az ilyen jellegű kultikus cselekedeteit sem tolerálják. Ebben az esetben viszont másról van szó. A két cigaretta slukk között, az auráink mellett állítólag a teremben jelen levő tündéreket is egészen tisztán látó családterapeutának a folytonosan pipázó férje - aki az ugyancsak feltűnően kövér gyermekükkel elkísérte nejét a "csodálatosan mágikus" ismeretekről mindeddig megfosztott szegény erdélyiek felvilágosítását célzó missziós útjára -, egész idő alatt, önmagát tőlünk mintegy tüntető módon elkülönítve távolmaradt. Nem csak az előadásoktól (és nem csak a felesége, gondolom, untig ismert és számára hiteltelen tündérmeséitől), hanem a tábor többi tevékenységétől is. Sőt: a Krónika nevű Erdélyi napilap szerkesztőinek adott interjú miatt felettébb hosszúra - több órára! - sikeredett búcsúvétel alatt, a tündéri és angyali családterapeuta hölgy megközelíthetetlenül magányosan pipázgató férje, ugyancsak tüntető módon félrevonult a közeli patak hídjára és onnan szemlélte a búcsúzkodást. - Hiszen ő nap mint nap láthatja és "hús-vér" házastársi viszonyában tapasztalhatja azt, hogy milyen következményekkel jár, illetve hogy a párkapcsolatukban mennyit használt a cigaretta-és kávérab felesége és a hozzá hasonló misztikus hazudozóknak a tündéri szenttudománya.

Az 1995-ben megjelent, harmadik verseskötetem előtanulmányában kitértem arra, hogy nem helyes normálisként elfogadni azt a népi jópofaságot, hogy a cipésznek rossz legyen a cipője, vagyis az, hogy a pap hitetlen, az orvos - gyógyító beteg legyen, hogy a pedagógusnak neveletlen, illetve rosszul nevelt legyen a gyermeke és a verseiben magasztos eszméket hirdető, illetve az erkölcstelen politikai magatartást elítélő költő részegen lődörögjön az utcán és kötekedjen a békés polgárokkal. Ebben a szellemileg meghasonlott szokásunkban: a korrupt hétköznapi magatartásunkban, az önmagunkkal és tanító-példaadóinkkal szembeni igénytelenségünkben gyökereznek ugyanis az életrontás és a lét-

korruptió hajszálerei és nem a társadalmi életben. A korruptió ugyanis otthon, sőt, még közelebb: a lelkünkben kezdődik és nem a közhivatalokban és nem is a politikában! Milyen családterapeuta lehet tehát az, akinek a tevékenységétől, társaságától, barátaitól a férje tüntetően elkülöníti magát? Nem semmilyen, hanem hamis. Vagyis szélhámos!

Nos, a nehézsúlyú tündéri jelenség - aki a teremben a misztikus és állítólag nagyon mágikus tudományát irigylendő hatáskeltési tehetséggel tudta előadni, de aki az egészségtelen életmódja és a fölösleges kilói miatt természetesen képtelen volt azt a hegygerincet el és vissza megmászni amit a hat éves kislányom és egy négy éves kisfiú is megtett, hogy a helyi néphagyomány által tündérek völgyének nevezett bugyborékoló ásványvízforráshoz tett csoportos kiránduláson az öt csodáló hallgatókat elkísérje - nagyon megharagudott rám, amikor másodjára hangos szóval is visszavertem azt az állítását, hogy ha karba tett kézzel ülök az előadásokon, az annak a biztos jele, hogy tudattalanul elzárkózom az információ-befogadástól. Amikor harmadjára is megszólított, ellenállhatatlan kényszerrel éreztem arra, hogy hangosan és részletesen felhívjam a figyelmét arra, hogy az állítása egy ostoba misztikus téveszmén alapul. Ezzel a pszichológiai babonával, ami a misztikus körökben igen divatos, már többször is találkoztam, de számomra egyértelmű, hogy semmi reális alapja nincs, hiszen akárcsak más, számtalan nyitott személy, a legkedvesebb barátaim és ismerőseim előadásait is ebben az igen kényelmes pozícióban szoktam nagy figyelemmel végighallgatni, sőt: zenehallgatás és tévénézés közben is így ülök a rekamién. És ha már a nyitottságról van szó, vajon én zárkózom-e el karba tett kézzel a "szellemi információtól", aki türelmesen végig hallgattam Margónak három, tündéres és anygalos előadását, vagy ő és a táborba később érkező másik magyarországi előadó, akik egy előadásomat sem tisztelték meg jelenlétükkel?

De a tündéri nehezítés abból is adódhatott, hogy a köznapi beszédben használt pejoratív és a negatív szuggesztiókat tartalmazó kifejezések ártalmas hatásáról szóló előadása közben, amikor közderűt váltott ki a közönség köréből, hogy éppen neki, már a harmadik alkalommal csúsztak ki a száján a "szörnyűség" és a "hülyeség" kifejezések, miközben a többiek nevettek, beszóltam hozzá fél hangosan, hogy azért nem képes magát előadás közben ellenőrizni, mert spirituális kábulatban él a sűrű cigarettázás és kávézás következtében.

Az elhallgattatásomat célzó, sebtében összehívott kupaktanácson viszont - amely némileg hasonlított ahhoz a jelenetekhez, amikor Butiurka szekus alezredes elvtárs és fiatalabb kollégái okítottak a román szocialista etikára a Hargita Megyei Milícia székházának vasrácsos ablakú vallató irodáiban - Margó azt állította, hogy ő csak azért haragudott meg rám, amiért a tábor előtt még barátomnak tudott, ám megdöbbenésemre a táborban Margóhoz hasonlóan misztikusan hazudozó Albikának a névelemzés címen megtartott "számmisztikai" (a számmisztika egy téveszmére - misztikus fantazmagóriára - alapuló hamis tudomány, amit az aritmológiához nem értő, illetve azt teljesen félreértő avatatlanok hirdetnek és gyakorolnak) előadását két, általam igen szükségesnek érzett pontosítással megszakítottam. Akkor ugyanis attól félttem, hogy az egy évvel korábban magtartott táborban történt misztikus zsidóellenes uszításhoz hasonló események következhetnek be. Több éves jártassággal és gyakorló asztrológusi tapasztalattal is rendelkezvén (több tanulmányt is írtam a témában) és látván azt, hogy az általam öt éve ismert, valamikori hallgatóm az én korábbi hasonló előadásiamból mit nem értett meg, illetve hogy mit értett félre, szükségét éreztem annak, hogy felhívjam az alpári módon előadó fiatalember figyelmét arra, hogy amennyiben Ő az 1848-as és 1949-es forradalom eseményeit hasonlítja össze és így értelmezi, meg kell azt is nézni, hogy az 1849-es év aritmológiai összege a Tarot és a kabbala legfontosabb számát, a 22-t adja. Ezért ebből a szemszögből is meg kell vizsgálni a forradalom bukásához vezető eseményeket, a hallgatók helyes tájékoztatása érdekében.

Másodszor azért kellett félbeszakítanom Albikát, mivel D. úr szellemében, ő is a jógához hasonló beavatási rendszerként tett említést az asztrológiáról. Sőt, mivel a hányaveti módon előadó fiú egészen gyakori ismétléssel trágár szavakat is használt előadás közben, előadás után diszkréten félrehívtam és régi barátként meg akartam értetni vele, hogy egy felelős előadónak nem szabad pejoratív kifejezéseket használnia. Amikor Albika nem akarta elfogadni, hogy trágár szavakat használni az ilyen jellegű előadásokon nem hogy nem ildomos, de egyenesen tilos, hát erélyesen rászóltam, hogy ha nem ért a szép szóból, akkor szülőként tiltom meg neki, hogy triviális kifejezéseket használjon azokon az előadásokon, amelyeket velem együtt a kiskorú lányom is részt vesz.

Újabb - e táborban már hányadik? - megdöbbenésemre, a Magyarországon élő fiamnál fiatalabb Jézus-hasonmásnak a válasza az volt, hogy engem senki sem kért arra, hogy az ő előadásain a kislányommal együtt részt vegyek. De nem ez most a fontos. Vastagh Margó ugyanis csak hazudta a szervezőkkel általa összehívott előadói gyűlésen, hogy azért haragudott meg rám, mert "bántottad a kicsit és tönkre tetted az előadását". Az igazság viszont az, hogy tulajdonképpen ő pukkasztotta ki teljesen az Albika előadását, amikor őt hallgatót, az ő nyomatékosan nyugalmas, lassú módjában végig kérdezett, hogy azoknak az almáról mi jut eszébe, ezzel akarván bizonyítani, hogy Albika nem tévedett, amikor azt mondta, hogy a megvilágosodása előtt, bizony járt ő már sok misztikus iskolába, úgymint a jogásokhoz, a rejekisekhez és az asztrológusokhoz (sic!) is. A Margó lelkében irántam fellobban haragnak ugyanis, amit minden toleranciáról szóló prédikációja ellenére, már nem volt képes lenyelni, az volt az igazi oka, hogy meg próbáltam ötündérségét elhallgattatni, amikor azt észleltem, hogy - annak ellenére, hogy hiányzott az én előző, bevezető előadásomról, amire az épp utánam előadó feleségem alapozta az otthonról és a szülés utáni anyasági állapot spirituális értelmezéséről (az ép és egészséges utódzülésről és gondozásról) szóló előadását, de hiányozván a feleségem előadásának az első háromnegyed részéről is - miután tüntető módon háromszor is ki- és besétált a teremből előadás közben, teljesen leállította Emökét, és követelni kezdte, hogy a feleségem azonnal magyarázza el neki mindazt, amiről voltaképpen mi korábban, három és fél órán át mindketten beszélünk. Látván, hogy fennkölt

értetlenkedésével zavarja a feleségem logikusan felépített, racionális érvekkel és személyes élettényekkel alátámasztott - de a megható tündérmeséket és a zavaros misztikus motívumokat teljesen nélkülöző - előadását, rendreutasító módon felkértem, hogy hagyjon fel itt a spiritusz rektori magatartásával és halassa el a magyarázat - igényét az előadás-utánra.

A tündér- és auralátói képessége mellett, magát többek között Feng-Suj specialistának (mesternek?), sőt: a kínai spirituális kultúra-szakértőnek is hirdető Margónak, aki ennyi keleti és nyugati misztikus tudás birtokában van, a személyi büszkesége nem viselhette el, hogy nem hódoltunk be neki. Szer fölött tájékozottnak bizonyuló előadói célzásából arra is következtetni kellett, hogy az asztrológiához is behatóan ért, ám amikor megkérdeztem, hogy hol áll a horoszkópjában a Lilithje, értetlenül nézett. Amikor viszont elmagyaráztam neki, hogy előadóként milyen tévképzetek rabja lehet és ennek következtében milyen veszélyek fenyegetik, ha nem ismeri a Lilith által jelzett karmikus negatív tulajdonságainak a természetét, félig sajnálkozva, félig fitymálón nézett. Én azonban kíváncsi lévén elkértem az adatait és megnéztem, hogy hol áll a Lilithje ám, amikor ezt a tudomására hoztam, ő határozottan lesajnáló módon azt kérdezte, hogy "És én ezzel mit csináljak?" Majd kitalálok te, volt a célzatos válaszom, de nem hittem és már nem is érdekelt, hogy megértette-e. Margónak a velem szemben gyakorolt következetes és áthatolhatatlan arroganciája végül közönyössé tett. Ezért már nem is nagyon érdekelt, hogy mit ért meg, illetve hogy mit hogyan ért abból a kevés szóból, amit a táborban még elkerülhetetlenül váltanunk kellett egymással. Mivel ő valamiféle fővárosi koordinátornak képzelte közöttünk, nyomorult Erdélyiek között magát, nem tudta lenyelni azt a felszólítást, hogy a tájékozatlanságából eredő hangos értetlenkedésével ne zavarja az Emőke előadását (miközben, hipokrita módon, ő ugyanezt igényelte tőlem utólag az általa vezetett előadók gyűlésén!) és úgy vágott vissza, hogy megdumálta a két erdélyi szervezőt, hogy hívják össze az előadók tanácsát és azon jól leckéztessenek meg engem.

A rögtön ítélő törvényszék összehívásában (a misztikus komplottnban) viszont ludas volt a Marosvásárhelyi főszervező nő is, aki egy kilenc hónappal korábban történt beszélgetésünk alkalmával bevallotta, hogy nincs szándékában családot alapítani (illetve férfit megtérni maga mellett és annak gyermeket szülni! Utólag összevetve és mérlegelve az eseményeket, már nyilvánvaló, hogy nem akarta, hogy az egészséges gyermekeinket orvosi segítség nélkül, szabadon szülő feleségem előadóként vegyen részt a táborban. Ezért bizonyára Margóval együtt ő is orrolt reám, amiért szóvá tettem, hogy a tőlem hallott témákat zavaróan misztifikáló és alpári módon előadó Albika számára több előadást biztosított, miközben Emőke számára alig tudtam egyetlen előadást tőle kicsikarni.

Az, hogy a szellemi igényességemet elnyomni hivatott kupaktanács összehívása jó részben a dohányos terapeuta műve volt, onnan derült ki, hogy ki sem várta, amíg a főszervezőnek az ellenem felsorakoztatott vadpontjaira válaszolni próbáltam, hanem a tárgypontra vonatkozó racionális magyarázataimat irracionális kérdésekkel és újabb vádakkal túlkiabálva hamar megszakított. És mindezt sajnos, a nyilvánvaló cirkuszhoz némán asszisztáló Erdélyi előadók beleegyezésnek is vehető hallgatása mellett. Valamiféle, senki által fel nem kért, de "nyilvánvaló tudásának" és rangjának megfelelően, irányítónk, vezérünk, főnökünk szerepében érezvén magát, záporoszerűen pörgetve a szavakat, engem nyilvánosan rekumolni kezdett. Amint a helyzet fonákságára rá jöttem, kénytelen voltam én is túlkiabálni önaccságát és úgy értésére adni, hogy semmiféle okítást, tanítást, de még csak tanácsot sem fogadok el olyan terapeutától, akik a hallgatók előtt sűrűn cigarettázik (a kövérségéről udvariasságból nem tévén említést). Látván, hogy engem nem bír legyőzni, derült égből villámcsapásként, vagyis a témához egyáltalán nem illően, annak a bizonyítása következett, hogy a magzathajtó Albika trágár szavakkal tűzdelte előadása sokkal jobb minőségű volt, mint a szellemtudományok alkalmazásával orvosi asszisztencia nélkül és szabadon három egészséges gyermeket egészen könnyen és egészségesen megszüülő, több éve külföldön is sikeres előadásokat tartó, és nem utolsó sorban a Jézus-hasonmásánál négy évvel idősebb feleségem előadása. És mit gondol az olvasó, hogy mik voltak ezt az állítást bizonyítani hivatott, "perdöntő erejű" érvek?

1) Ezt mondták az általuk megkérdezett hallgatók. (Mármint hogy a trágár és szétszórt Albika előadása jobb volt az Emőkénél.) - Érdekes módon, az általam megkérdezett hallgatók mind az ellenkezőjét állították. Ez azért is volt hihető, mivel a feleségem nem csak annak köszönhetően rendelkezik logikus és könnyen követhető előadásmóddal, mert a Kolozsvári Babes-Bolyai egyetem filozófia szakán volt korábban egyetemi hallgató - második évben hagyta ott, annak érdekében, hogy családanyai hivatását teljes személyként felvállalja -, hanem annak köszönhetően is, hogy az ő tudatlanja nincs semmiféle magzathajtás bűnével beterve.

2) És most ezt tessék jól megfigyelni: A családvállalásról akkor még hallani sem akaró, fő szervező állítása szerint, amely állítással szerinte az ott ülő többi előadó is egyet értett, a feleségem aurája nagyon le volt nyomva miközben előadott! És ezzel a "cáfolhatatlan" misztikus érveléssel (misztikus, tehát ellenőrizhetetlen hazugsággal!), az elmarasztaló tanácskozáson szintén részt vevő, hetvenöt éves és cukorbeteg külföldi Rejki-mester is egyetértett! Utólag azt is megtudtam, hogy ez a varázsvesszője és az ingája segítségével az auráinkat méregető nyugdíjas bácsi, miután a Rejki titkaiba két nap alatt első fokon "beavatta" a tábor ideje alatt éppen a házassági krízisének a sebeit gyógyító egyik vádlómat - aki egyébként az éppen hiányzó Albika képviselőjében(?) volt jelen a misztikus fejmosáson -, és az első behangolás után, két hét múlva(!) Rejki-mesteri diplomát is adott a misztikus ítéleten részt vevő hölgynek.

- Abban, hogy a Vastag Margó botor beavatkozásáig én tisztának, fényesnek és jó-erősnek érzékeltem a feleségem auráját, lehet, hogy megtévesztett (elvakított) az iránta érzett szeretetem. Az viszont, hogy a velünk levő hat, két és fél éves és négy hónapos gyermekeink a hideg esős idő ellenére végig egészségesek maradtak és máig is azok, vagyis

az a tény, hogy gyermekeink irányába az édesanyjuk aurájából (tudattalan lelki és idea-világából) semmiféle negatív energia nem áramlott Emőkétől, egyértelmű bizonyítéka annak, hogy az állítólagos tisztánlátók hazudtak amikor azt állították, hogy előadás közben az Emőke aurája le lett volna nyomva. Sőt: azt jelenti, hogy ők tulajdonképpen folytonosan hazudnak, mivel igazából semmiféle aura-érzékelésre nem is képesek. És ezt, az asztrológusi tapasztalataim is alátámasztják: az egészségtelen mivoltuk (cukorbetegség, általános gyengeség), illetve az egészségtelen életmódjuk és a hazudozó természetük lehetetlenné teszi, hogy ezek a személyek képesek legyenek az auralátásra.

A tündér- és auralátó Margó személyi adatait végülis azért is meg akartam tudni, mert nem csak a sűrű dohányzása és kávézása, valamint a tündérekről való hazudozása miatt, hanem a harmadik előadása jellege miatt is, csaknem bizonyosra vettem, hogy erős Jupiteri, illetve Nyilas jellegű sors-problémákkal küszködik. Kiderült, hogy a Szűzben áll a Sárkányfarka és ugyancsak a Szűz jegyében született, és első látásra a Nyilas motívum csak annyiban van jelen a horoszkópjában, hogy a Skorpió Ascendense által jelölt I. horoszkóp házát a Nyilas majdnem teljesen elfoglalja. Az erdélyi fürdő városka központi kocsmája fölött álló (Számomra ez a tény már első látásra erős Jupiteri problémákat jelzett) improvizált előadóteremben nem volt körülmény jobban utána nézni a Margó Ascendense pozíciójának és persze, több mint valószínű, hogy mint minden magára valamit is adó misztikus tanító (mester?) a reinkarnáció híve lévén, a szülők és a nagyszülők születési adatait figyelembe vevő asztrogramm-korrektív módszeremet sem ismerte volna el. Ezért egészen biztos vagyok benne, hogy semmiképp sem fogadta volna el azt az utólagos asztrológusi nézetemet, miszerint az Ascendense nem a Skorpióban, hanem a Nyilasban áll (előadásai közben ugyanis több alkalommal ecsetelte a fehér sassá szentülő skorpió átváltozásának mennyei lehetőségeit és Emőkébe is azért kötött bele végül, mert elmondása szerint azt nem értette, ti. hogy "Miért kell annyit a Skorpió negatív aspektusairól beszélni, miért nem annak a fehér sas képében való pozitív megjelenési formájáról?) és ennek megfelelően az általa eddig ismert asztrogramban a X. házban (a hivatás házában) "összegyűlt" bolygók nagy része is a Nyilasnak megfelelő IX. házban: az egyetemes törvények megismerésének az életkorában áll.

Hogy miért gondolom ezt? Azért, mert eddigi tapasztalataim szerint csak azok a személyek utasítják el a rendszeres és elmélyült metafizikai megismerést, akiknek a horoszkópjában valamilyen szinten jelen van a Nyilas-motívum. És amennyiben mégis a szellemi megismerés kíváncsisága mozgatná a fantáziájukat, de inkább a valóságnak a természettudományos és materiális eszmerendszereit hajlandóak elfogadni és így a "a megbízható" száraz filozófálgatás útján történő szellem-megismerési utat választják. Esetleg megelégednek a pszichológiával. De létezik ennek a szögesen ellentétes mentalitása is, amikor az illető személyek mindennek a fordítottját kedvelik és valósággal "üzik" a dogmatikus vallásosságot, vagy a rendszertelen és zavaros (irracionális, de vonzó!) miszticizmust.

Lehet, hogy ezúttal asztrológusi szimatomból téved, de ez a tévedés inkább valamelyest felmentené Margót, ahhoz képest, hogy amennyiben a Szűzben álló Sárkányfarkok, Nap és a többi bolygója mind a X. házba kerül, akkor vagy egy naiv balga Szűzzel van dolgunk, aki nem tudja, hogy mivel játszik, vagy egy, a tündéri előadásaitól elbűvölt hallgató közösségét tudatosan (rafináltan!) az ámítás és az önámítás labirintusába (spirituális- szellemi rabságába) taszító szélhámosról van szó, aki a misztikus tanítói (vezetői) karrierje érdekében feláldoz nem csak embercsoportokat, hanem a tevékenysége országos kiterjedése esetén, esetleg jelentős tömegeket is. Bármelyik változatról is legyen szó, számomra egyértelmű, hogy Margó tündér oly távol áll a Skorpiónak a Fehér Sassá átlényegült (megtisztult) formájától, mint Makó Jeruzsálemtől. De ettől függetlenül, asztrológusként nekem is volt amit tanulni ebből a találkozásból: a Szűznek erről a másik végletes megjelenési formájáról, a teljes irracionálisnak és következtelenségnek erről a szembetűnő változatról elméletileg tudtam ugyan, de még soha nem találtam magam vele ennyire vérlázító módon vele szemben. Nagyon kellett ez a lecke annak érdekében, hogy a jövőd horoszkópelemzések során, ne csak a túlzott racionalitásra és pragmatizmusra való törekvés szemszögéből közelítem meg a Szűz által felvetett problémákat, hanem az irracionálisra és a kultikus miszticizmusra, illetve a vallásos gonoszkodásra (ámítással kevert agresszivitásra) való önkéntelen és öntudatlan hajlamok szempontjából is.

A Vastagh Margó és a Székely Albika által megtestesített szemet-szűrőán bántó, ámító-miszticizmus romboló jelenségnél valamivel szelídebb volt a szintén magyarországi Joga oktató által képviselt szellemiség. Mosolyi Tass ugyanis a szelíd idealizmusával a D úr tökéletes ellentéte lévén, nem a zsidó nép negatív karmikus töltetéről beszélt (Bár egy utólagos kirándulásunk közben elmondta, hogy ebben a misztikus zsidó-kérdésben, ha nem is ért egyet teljesen D-úrral, de ahhoz hasonló véleményen van...), hanem a szokásos idealista joga-mesék mellett - ti., hogy amennyiben zavarnak, a legyeket és a szúnyogokat is inkább ki kell hajtani a szobából és lehetőleg nem megölni azokat (rögtön el is képzeltem, hogy Tass a márkás, szuper-autójával, tíz óránkénti kilométeres sebességgel dőcög Erdély felé a közforgalomtól félreeső ország- és szekérutakon, és nagy figyelemmel kerülgeti az útjába kerülő rovarokat) -, a magyar nyelv metafizikai töltetéről és mélységeiről. Mindezzel én is szeretek foglalkozni és az elhangzottak egy részével egyet is értettem volna, ha nem teszi hozzá, azt, a korábban ugyancsak magyar misztikus körökből hozzám érkező idealista származást, miszerint a magyar népnek az a küldetése, hogy más népek számára jó példát adjon pozitív spirituális magatartásban. És még ezzel sem lett volna nagy bajom, azon kívül, hogy Hamvas Bélával együtt vallom, hogy az idealizmus semmivel nem jobb a vulgáris materializmusnál, ha éppen nem egy olyan, harminchárom éves, állítólag nem csak természetileg és lelkiileg, hanem ráadásul spirituálisan is érett férfi mondja ezt, vagyis ha nem egy olyan, az életfeladatok szerint is "megvilágosodott" magyar ember szájából hangzik el mindez, aki harminc három éves koráig nem vállalta fel a legtermészetesebb életfeladatát és nem alapított még családot. A Magyar nemzet ugyanis hosszú évtizedek óta számszerűen sorvad és ebben a drámában az a felháborító, hogy a legtöbb esetben épp azok a nemzetféltő személyek, akik emiatt sopánkodnak és háborognak, gyermektelenek (keresztény papok pl.), illetve egy,

vagy két soványka gyermekkel rendelkező személyek (értelmiségiek). Sajnos tehát, a Tass esetében is jelentkezett az elmélet és a gyakorlat közötti szakadék.

Először az újabb országos közbotrányokat okozó, de ennek ellenére az Erdélyi magyar jogászok körében még mindig nagy népszerűségnek örvendő Bukaresti jóga-fejedelemnek: Gregorián Bivolarunak a székelyföldi hívei körében vettem észre azt a jelenséget, hogy közülük épp azok nem akarnak családot vállalni, akiknek a horoszkópjuk szerint a leginkább kellene és azzal ámítják magukat, hogy nekik valamiféle, a Joga utján történő megdicsőülés és szentté válás lenne az igazi élethivatásuk. Egy Sepsiszentgyörgy közelében általam, jobban mondva az általam és az akkori hallgatóim (a későbbi Erdélyi Hamvas Béla Baráti Társaság tagjai) által megtartott táborunkba a helyi jogás körökből érkező, harminckét éves jogina, majdhogynem felpofozott, amikor a nagy műgonddal és segítőkészséggel elkészített asztrogramjában, látván, hogy a Rákban álló Ascendensén tündököl a több negatív fényzőg által támadott Hold és, hogy a négyes horoszkópháza jócskán meg van pakolva bolygókkal, azt találtam mondani, hogy a legfőbb életfeladata az, hogy családot alapítson és legalább három gyermeket szüljön és gondozzon - neveljen (hogy családanyává válva, kapcsolatba, majd harmóniába kerüljön a Rák által megtestesített spirituális erőterrel és a Hold által megtestesített szülői-teremtői öserővel. Csak később tudtam meg, hogy a csodált mesterük, Gregorián Bivolaru guru sem alapított családot soha és nincs hivatalosan nyilvántartott gyermeke, annak ellenére, hogy a tanítása a szerelemről és a szexualitásról, illetve a szerelem útján történő nirvánába jutásról szól. Mindössze a metafizikai olvasmányaim szerint és a hajdani jogina szertőim révén vagyok a Jogában járatos, de nem hiszem, hogy érett személyek esetében, spirituális szempontból a szerető (Vénusz) princípiummal való szorosabb kapcsolatba- és harmóniába kerülés és az anya (Hold), illetve az apa (Szaturnusz) princípiumával való harmóniába kerülés, vagyis a szülői minőségnek a természeti és harmonikus megélése elválaszthatóak lennének egymástól.

De még ennél is később tudtam meg, hogy a nemzetközi hírnévnek is örvendő huszadik századi jóga-szent, Ramana Maharisi, aki tizenhét éves korában állítólag teljesen megvilágosodott, de akinek a születési órája és napja ismeretében felállított horoszkópjá egyértelműen arról szólt, hogy számára, éppen az anyai ágon öröklött negatív élet- és gyermekellenes spirituális töltete miatt, mondhatni fővesztés terhe alatt (!), szigorúan kötelező lett volna a család-és gyermekvállalás (Rák Sárkányfarok a VIII. házban és Bak nap a közvetlen tapasztalatszerzések, illetve az elmélet és a gyakorlat egyeztetésének a házában!), és aki ugyancsak kikerülte a horoszkópjából világosan kiolvasható gyakorlati életfeladatait, ennek a kikerülésnek - elhárításnak következtében, pontosan a Rák és a Bak által megtestesített erőknek a kombinált jellegzetes betegségében (a Bak uralkodó bolygóival, a Szaturnusszal áll analogikus kapcsolatban minden, ami az un "nehéz" anyaghoz, és az embernél a csontozathoz és a kalciumhoz kötődik): csonttráknál halt meg. (Lásd a Rák és a Bak jegyében született, illetve az ott álló Sárkányfarokkal rendelkező személyek jellegzetesebb betegségeinek a szellemi és lelki okainak a leírását, a korábban már említett, 2003-ban megjelent könyvemben.)

A személyi horoszkópjából kiolvasható spirituális struktúrája (karmája és szvadarmája) szerint, Ramana Maharisinek, ahhoz, hogy a tényleges életfeladatait teljesítse, hogy a spirituális struktúrájának megfelelő életútját járja (hogy a szvadarmáját teljesítse), nem csak hogy több gyermekes családot kellett volna alapítania, hanem családapaként is, csontig és csontvelőig hatoló, követlen: hús-vér élményeket és lelki tapasztalatokat kellett volna szereznie a közvetlen hétköznapi valóságról. Ehelyett Maharisi guru, szentként élte az életét, vagyis egész életében csak meditált, szent szövegeket fordított és értelmezett, és persze, a "Vak vezet világtalant" Jézus által kinyilatkoztatott helyzet-jelölő igazság szelleme értelmében tanított. Hogy minden ide vonatkozó kétséget kizárjak és ne hozzam zavarba az olvasót az által, hogy én is korruptan gondolkodom, mivel esetleg a Jézus esetében, magam is kettős mércével mérném, a témában jártas szakemberekkel együtt vallom, hogy a korabeli zsidó törvények és szokásrend szerint, a Jézus korú egészséges férfiak nem lehettek családtalanok, illetve, ha mégis valamiért családtalanok maradtak, nem léphettek be a Salamon templomába. Következésképpen a Jézus nőtlenségére (állítólagos szüzességére) vonatkozó keresztény dogma, mindössze az egységes kelet-római birodalmi vallás (misztikus ideológia) erejét szolgáló utólagos spekuláció, misztikus fantazmagória. Metafizikusként egyértelmű számomra, hogy családtalan és nőtlen férfi képtelen lett volna azokra a családhoz és gyermekekhez való viszonyulásokra vonatkozó az egyetemes igazságok felismerésére, amelyeket Jézus a tanításaiban hirdetett.

És hogy ne álljak meg félúton és még tovább menjek az asztrológia által számomra lehetővé váló egyetemes szimbólumok értelmezési lehetősége szerinti tisztázásban, azt is el mondom e helyütt, hogy miért hiszek csak részben a Gauthama néven ismert földi Buddha tanításaiban. Közismert, hogy a magasztos, akinek az édesanyja meghalt a szülés után (Amint azt később látni fogjuk, ez ara utaló jel, hogy a Gauthama édesanyja, anyai ágon öröklött élet- és gyermek ellenes szellemi programot viselt az aurájában. Asztrológusi nyelvezettel: Rák és négyes ház jellegű karmája volt.) amidőn felébredt benne a vágy, hogy az emberi szenvedések okát - okait megfejtse és ezáltal elérje és az emberek számára taníthassa a szenvedés mentes élet elérési lehetőségét, elhagyta nem csak a hercegi vagyonát és címét-rangját, de elhagyta a családját: gyermekét és feleségét is és elszegődött vándor remetének. Lehet, én vagyok járatlan a buddhikus tanokban, de nem tudok arról, hogy a magasztos ezt valaha is nyilvánosan megbánta volna. Arról viszont igen, hogy a halálánál kétszeresen megjelenik a Rák, illetve a Hold szimbólum (És peresze, a Skorpió által megtestesített újjászületés, vagy halál szimbóluma: a méreg is.). Először úgy, hogy gyomor mérgezés okán halt meg és asztrológiai közhely, hogy a gyomrot és a gyomor tájékat a Rák uralja, másodsor úgy jelenik meg a Gauthama-Budha halálánál Rák, vagyis a család spirituális erőter szimbóluma, hogy gomba okozta a gyomormérgezést. Márpedig a gomba is a Rákhoz rendelődik a spirituális analógia-rendszerben. Számomra egészen világos tehát,

hogya a magasztos, akárcsak Ramana Maharisi, valami számára (és számunkra!) egészen lényeges motívumra nem volt képes ráébredni a számtalan buddhista oltárnak a szobrát meghihető meditációi közben. Esetleg ráébradt, de rendkívüli misztikus lévén, tökéletesen elrejtette még önmaga elől is.

Ugyancsak a személyi asztrogram felállítása és vizsgálata által jöttem rá arra is, hogy a Ramana Maharisinél sokkal nagyobb hírnévre (világhírnévre!) szert tevő "rankoncátlan" misztikus indiai szent, aki viszont már Amerikában alapított tíz- és százezreket mozgató iskolát és sikere teljében már nem csak vagyont gyűjtött, hanem Rolc-royce-okat is, az öt eláruló és vagyonából kiforgató Maya nevű élettársa iránt érzett gyűlöletébe, illetve az "árulás" és a vagyon elvesztésének a spirituális feldolgozási képtelenségébe (magbocsátási - eleresztési képtelenségbe) halt bele. Valamelyik magyar nyelven megjelent könyvének a végén közölt pontos születési alapján felállított asztrogramjából ugyanis az derül ki, hogy a rendkívüli spirituális képességei mellett (azokkal együtt) kiemelten I-es, II-ös és VII. házi karmával: magyarul: személyiség-tudati, gazdasági, gazdaság-hasznosítási és élettársi (élettársban való tükröződési) életfeladatokkal született a világra. A hetes házban álló Szaturnusza ugyanis, nem csak az egyes házban álló bolygóit, hanem a kettős házban álló bolygóit is támadta (anyagi javak megszerzésének és hasznosításának - értékesítésének a háza). E tapasztalataim után, természetes talán, hogy új információkra nyitottan, de gyanúsán figyelek minden olyan előadót, aki egy minimális önirónia, illetve a saját személyével és a témakörével szembeni "csekélyke" humor nélkül, vagyis túlzott komolysággal adja elő mondanivalóját.

Abból, ahogyan a forgalmi rendőrökkel megélt kalandjait Tass a hallgatóknak előadta, arra a következtetésre is jutottam, hogy ő is, vagy a Nyilas, vagy az Oroszlán jegyében született. Több száz asztrogramnak a személyi beszélgetések során történet elemzése közben, de a személyi találkozások és életrajzi adatok nélkül is elvégzett levelekben és telefon beszélgetésekben is pozitív eredménnyel visszajelzett, szintetikus értelmezése nyomán kiforrott, gyakorló asztrológusi szimatomból ezúttal is jól működött: később kiderült, hogy a jógázó tanítóként közénk érkezett Mosolyi Tass szent személyében, olyan Oroszlán sárkányfarokkal és Oroszlán Ascendenssel rendelkező és a Nyilas és a Skorpió jegyek határán álló Nappal született, akinek a Holdja (Szülői minőség ösereje) szemben áll az Oroszlán Sárkányfarokkal és Ascendenssel, aki tehát rejtett személyiségi problémákkal (zavarokkal) küszködők, mivel a negatív személyi tudata (Oroszlán Sárkányfarok) szemben áll a potenciális szülői személyi tudatával. És viszont: a potenciális szülői tudata szemben áll az Ascendens által jelzett értelmi személyiségével. Világos tehát, hogy mindkét esetben hamis, vagyis vak "spirituális vezető" állunk - ültünk szemben. Olyanokkal, akik egyelőre még a saját személyi életfeladataikkal sincsenek tisztában, de másokat (általában a magyarokat) jó példával való előljárára oktatnak.

És hogy mennyire Nyilas és Oroszlán jellegű személyi problémákkal volt még tele mindkét Magyarországról minket okítani jött - az egyéni káprázatukba beavatni! - misztikus guru, az bizonyítja a legjobban, hogy az én és a többi erdélyi előadónak egyetlen előadására sem voltak kíváncsiak. Hiszen a becsületesen zavaros (meg nem tisztított, mivelhogy rejtett) Nyilas és Oroszláni természetüknek megfelelően, mindig csak a mi előadásaink végére érkeztek meg és azokra is csak azokban az esetekben, ha utánunk ők következtek "magukat" és szent tudományukat előadni.

Tény, hogy az Életmód tábor hallgató-közönségének a nagy számú és lelkes jelenléte őket igazolta és ezen felbuzdulva, már a következő hetekben több alkalommal, de külön - külön (gondolom azért, mert a hűsfogyasztás, illetve nem fogyasztás szükségének a kérdésében nem tudtak kiegyezni) visszatértek Erdély különböző városaiba előadni. Arról, hogy Vastagh Margó milyen élményekkel és következtetésekkel gazdagodott ez előadások során, nincsen tudomásom. Arról viszont, hogy az Oroszlán Sárkányfarokkal és e Sárkányfarokkal szemben álló Holddal rendelkező szelíd Tass, mikor az autójában ülve, mikor azon kívül különböző - eléggé súlyos - beleseteket szenvedett és arról is, hogy amikor nem ült az autójában, akkor mások balesetettek az autójával - Például az Ikrek jegyében született Marosvásárhelyi szervező nő, aki azt állította, hogy a feleségem aurája nyomott! -, arról részletesen értesültem.

Miből ered az a varázslatos erő, amely ezeknek a személyi tudat alakítási programmal született (vagyis zavaros személyi tudatra utaló karmával született) hamis prófétáknak, ezeknek a kiválasztottsági kényszerképzeteik következtében spirituális káprázatban tévelygő ámítóknak, a keleti miszticizmus motívumain alapuló előadásait annyira vonzóvá teszi a naivak, a gyenge kritikai érzékkel rendelkező erdélyi "hallgatók" számára? A válasz roppant egyszerű: a keresztény vallás által megőrzött krízis-tudatnak (a bűnbeesettségi állapotra vonatkozó tanításnak) a teljes hiánya. Illetve az elemi hibabelátási készség kialakításának a szükségességére és vezeklés szükségességére vonatkozó tanításnak a hiánya. Persze, hogy fölöttébb vonzó az a tanítás, miszerint az ember egészen könnyen egészséges és boldog lehet és ehhez mindössze néhány misztikus és mágikus trükköt kell alkalmaznia (PI. a fákat kell ölelgetnie erdőjárás közben) és a tündérmesékben és az angyali üzenetekben hinnie. Vagyis abból áll a guruk varázs-ereje, hogy az boldogság- és egészség nyerési lehetőségéről szóló tanításaikból telje mértékben hiányzik az éberséghez szükséges hibabelátási készség és vezeklés motívuma.

Egy buddhista könyvben olvastam valamikor a magasztos Szindhárta Gauthámának azt a látszólagosan lélek-szabadító kinyilatkoztatását, hogy:

" - Hívek örvendjete! Amitől féltetek, nem létezik." Én akkoriban ennek a misztikus magasztosi biztatásnak nagyon megörvendtem és majdhogynem teljességgel félelem nélküli személlyé váltam. Aztán megismertem a feleségemet és az első gyermekünk megszületése után felébredtek a sejtelveim az anyai ágon öröklött gyermek-és életellenes szellemi programokról. Ez viszont nem volt elég ahhoz, hogy a keleti félelem-nélküliség kábulatából felébredjek és újból félni

kezdjek. Az egészséges félelemnek, vagyis a spirituális felelősségérzetnek a visszaszerzése érdekében szükséges volt, hogy meghalljon a második, a halála napjáig makkegészséges második gyermekünk. A fáma nem szól arról, hogy a magasztos a misztikus kinyilatkoztatásához hozzá tette volna azt az igazságot is, miszerint: "De vigyázzatok, mert amitől nem féltetek, az nagyon is létezik." A tanításokból világosan kivehető, hogy magasztos tudott a Lilithről, de azt káprázatnak nevezve, sajnos semminek, vagyis nem létezőnek nyilvánította. Márpedig ha valami nincs, akkor nem is érdemes rá figyelmet és energiát pazarolni. Arról nem is beszélve, hogy nem kell harcolni ellene, nem kell folytatni a belső szent háborút a Lilithünk: a személyes korrupcióra való hajlamaink ellen. Az eredmény: az igazságért való harctól, illetve a Lilith által jelezett gyengeségük (árnyék- személyiségük) legyőzése érdekében folytatott harctól iszonyodó, rengeteg technika-őrült, értelmes konfliktus-kezelésben bízó, nagyokos értelmiségi és a tündér-mesés békeharcos, akikkel ha találkozik az igazságról valamit is sejtő és magával szemben bár egy parányit is őszinte ember, a bicska azonnal kinyílik a zsebében és nem állhatja meg, hogy a tudatosan, vagy ártatlanul hazudozó személyeknek ne kezdje el önkéntelenül lerángatni a szentségtelen misztikus maszkjait.

Mégiscsak a kereszténység alapjául szolgáló Evangéliumban maradt meg kiemelten és határozottan a spirituális szempontból nagyon fontos figyelmeztetés, miszerint nem kell ugyan aggodalmaskodni, mivel az aggodalmaskodás nem csak, hogy a hitelenségnek és az odaadási-képtelenségnek a jele, hanem azért sem, mert az aggodalmaskodással negatív szellemi erőket idézünk meg (És ez még akkor is igaz, ha a szekularizált - hivatalos kereszténység híveinek széles táborra az, amely a leginkább aggodalmaskodik a földön és nagy aggodalmában igyekszik végleg tönkretenni a föld élő világát, de amint azt később meg fogjuk látni, nem fog sikerülni neki, mivel lassan-lassan elveszíti az utód-nemző és utód szülő képességét.), de a Lilithnek, vagyis a káprázatból (a bűnbe esésből) eredő spirituális korrupciónak (a belső és a külső hazugságnak, az ámtításnak és az önámításnak) egy fél lépést sem szabad engedni! - Lásd, az éberség szükségességére (a mécses lángjára, a virrasztásra) vonatkozó evangéliumi figyelmeztetéseket.

A spirituális (és kauzális!) eredetétől meg nem fosztott, attól el nem idegenített, vagyis az el nem világiasított és meg nem reformált(!) kereszténységnek és minden nagy világvallásnak a lényeges motívuma - a hívő ember megváltásához szükséges a feltétele - a vezeklés. Vezeklés nélkül, vagyis az őszinte hibabelátáson alapuló, a hibabelátás által megszerzett intellektuális információknak ("a tudásnak") a személyiség legmélyebb: tudattalan rétegeibe (az aura legfinomabb részeibe) való beépítése - bevésése nélkül ugyanis, nincs, nem létezik - lehetetlen - az újjászületés, megújulás, a lényegi pozitív átalakulás. A pozitív személyi változás. E nélkül az alkímiai művelet nélkül mindössze felületi változások, átvalósulások lehetségesek, vagyis lényegtelen, és ezért végső soron hamis átalakulások.

Ezért van eleve kudarcra ítélve minden hibabeismerést és belső változási elszántságot mellőző "megjavulás" és un. pozitív gondolkodás. És ezért nem hozza meg a várt gyümölcsöt a felszínes megbocsátáson (a hibás: a magunk, vagy velünk szemben elkövetett hiba, tévedés, bántalom, stb. kauzális megértését - értelmezését mellőző bocsánaton) alapuló érzelmes szeretet, az un. lelki elengedéson alapuló szeretet, vagy az un. fehér mágia, aminek a hosszú távú eredményei épp olyan károsak, mint a fekete mágiáé. Ugyanis csak azt engedhetem el, csak azt bocsáthatom el, amit jól meg fogtam, felfogtam: annak a spirituális és kauzális okát jól megértettem).

A spirituális tudatossággal végzett (értelmesen átél!) bűnbánatnak - Amennyiben tudatos aktusról és nem édes melankóliáról, vagy nem öncélú lelki sanyargatásról (perverz élvezetet okozó édes bűnbánatról) van szó! -, pótolhatatlan szerepe van a az egyetemes megváltás - kiegyenlítőds - és az annak közvetlenül alárendelt, annak az érdekében történő személyi megváltódás folyamatában (processzusában). Ez a kultikusan végrehajtott kreatív információ-rögzítés teszi ugyanis értelmessé és hasznossá, ez értelmesíti: ez állítja az újjászületés, a megújulás és a megváltás (a kiegyenlítődsi képesség elérése) szolgálatába a testi és a lelki szenvedésünket. Ezért a tudatos vezeklés a legértelmesebb (leghasznosabb!) kultuszok egyike, amely a lélek és a szellem nemesítését és tisztulását célozza meg, vagyis annak a személyi spirituális struktúrájának a pozitív átalakítását, amelyet az anyai ági ősszüleinktől örököltünk.

Amennyiben a hibabelátáson (a hibának a befelé, a szellem és a képzelet irányába: a gyök irányába történő felismerésén) alapuló bűnbánat és vezeklés nem történik meg, sokkal nagyobb a valószínűsége annak, hogy, az ugyan felismert, de a bűnbánat által be nem látott (befelé, az idea-világunk és a képzelet hajszálerejéig vissza nem vitt) tévedést és hibát újból és ismételten elkövetjük. Ezért jelenik meg (cserélődik fel) a szülők hibás szokásainak elhagyásának a szüksége valamelyik Evangéliumban - talán épp az újjá született (megváltott) Skorpió szimbólumát, a fehér sas szimbólumát viselő János Evangéliumában. És olyan erős ez a követelmény, hogy egyenesen a gyűlölettel párosul: "Csak az, aki meggyűlöli önmagát és aki meggyűlöli az anyját és az apját, lehet az Én tanítványom." (- Csak az képes magában kialakítani a megtisztult személyi tudatra alapozott az univerzális felelősségtudatot, aki soha nem akarja elkövetni - megismételni a saját bűneit és az ősök vétkeit.) - Erre alapozza az ősök útja és az istenek útja paradoxonáról szóló elméletét, ti., hogy az ősök útját el lehet, sőt: néha el is kell hagyni, de az istenek útját semmiképpen.

A természetellenes alapállású (a természet kizsákmányolásának az ideológiáján alapuló) újkori tudománnyal: az un. természet-tudománnyal és a vezeklés-szenvedés nélküli boldogság és egészség elérési lehetőségének az ideológiáját valló közgazdász-politikával kiegészítő modern kereszténységnek, illetve e magát kereszténynek nevező, természet-szennyező és természet-pusztító kultúrájának a táptalaján kialakult modern civilizációnak, végzetesen nagy bűne az értelmes vezeklés és a bűnbánat fontosságának a figyelmen kívül hagyása, annak a hetedleges

fontosságúvá züllesztése, illetve annak a konjunkturális erkölcsű társadalmi - világi büntetéssel (az intézményes elkülönítéssel: a tévé készülékes börtönnel és a társadalmi bosszúval: a halálbüntetéssel) való helyettesítése. Sőt: már ott tartunk, hogy vita tárgyát képezi és törvényesítésért küzd a magzat elleni vétek, miközben a civilizációban dühöng a teremtésnek a legközvetlenebb (a természetes) megjelenési formája, a magzatfoganás elleni "védekezés" és az ennek következtében létrejött utód-fogamzási képtelenség: a sterilitás. És persze dühöng a meddőség és a magtalanság következménye is: a fűpor-allergia, valamint más különböző civilizációs betegségek.

Az asztrológiában, nem csak a víz elemű átalakulási konstellációkhoz: a Rákhoz, a Skorpió és a Halak konstellációjához tartozik a vezeklés és a bűnbánat, vagyis azok gyakorlati megvalósulási életkorához, a IV és a VIII és a XIII házaknak az okkult életterületeihez, hanem kiváltképp és sajátosképpen az Ikrek és a Szűz konstellációk által megtestesített spirituális erőterekhez, illetve a III és a VI házak által megjelenített emberi életkorokhoz is. Hogy a IV. ház által megtestesített szülőföld, otthon és család életkora (a pozitív és a negatív minőségtől függetlenül) miképpen transzformál, gondolom nem sok kommentár szükséges. De ahhoz sem, hogy a VIII. ház által megtestesített nagy személyi és/vagy anyagi veszteségek és más jellegű megrázkódtatások élményei: a halál és az újjászületés életkorának a sajátos tapasztalatai miképpen változtatják pozitívvá, vagy negatívvá a személyi tudatot, vagy ahhoz, hogy a XII. háznak megfelelő, külső, vagy belső elzártságok - elzáródások, számkivetések, illetve az önkéntelenül vállalt - az értelmes: spirituális tudatossággal vállalt! -, vagy az öncélú remetéskedések miképpen alakítják át a belső mentalitást. És persze azt sem kell kommentálni különösképpen, hogy - Amennyiben a napjegyek szülőttei pontosan annak az ellenkezőjét hajlamosak végezni, mint ami a konstelláció pozitív sajátja lenne: a rák aggodalmaskodik és érzélgösködik az igazi szülői felelősség felvállalása és az igazi érzelmek átélése helyett, a Skorpió másokat - a környezetét - akarja, akár erőszak árán is megváltoztatni a saját megátalkodott természete helyett, a Halak másoktól várja el a határtalan és önzetlen szeretetet, ahelyett, hogy magát tenné képessé a belső, önzetlen szeretetáramoltatásra! - hogy a vízjegyekben született személyek általánosan hasonlító mentalitásai miképpen függnek össze a fent leírt "értelmes" vezekléssel, illetve az értelmetlen drámákkal és az ostoba szenvedésekkel.

Az viszont, hogy a vezeklés miképpen kapcsolódik a Merkúr által uralt két konstellációhoz: a levegős Ikrekhez és a föld jellegű Szűzhez, illetve a hogy miképpen kapcsolódnak az Ikrekkel és a Szűzzel analógiában álló gyakorlati életkorok a vezekléshez, bár azonos az igai ok, külön - külön kell értelmezni. Az igazi ok pedig a negatívan fényszögelt Merkúr által megtestesített pragmatikus intellektusnak, vagyis a lineáris összefüggés- és kapcsolatteremtési képesség öserejének a tompa, vagy intenzív, de mindenképpen a negatív (diszharmonikus) működése. A személyi horoszkópban a támadott Merkúr ugyanis nem arra utal, hogy az illető személynek kevés az IQ-ja, hanem azt, hogy az a rendkívülien sok, vagy kevés értelmével, amivel éppenséggel rendelkezik, a személyi üdvössége ellen "munkálkodik". Hogy személyi tulajdonsága az, hogy az eszét, még abban az esetben is, ha éppenséggel egy "zseniális koponyáról" van szó, képtelen a saját üdvössége (élete és egészsége) harmóniájának a szolgálatába állítani. Sőt: amennyiben nagyon intelligens személyről van szó, még annál rosszabb, mert éppenséggel a rendkívüli intelligenciája segítségével teszi magát és környezetét tönkre.

Az Ikrek jegyében született személyek és a III. házban álló Lilithel, Sárkányfarkokkal, vagy Nappal rendelkező személynek az idealitás, illetve az idea-világ és annak a fizikai - pszichikai megvalósulási lehetőségei (formái) közötti összefüggéseket kellene meglátnia és a kapcsolatokat létrehozni, az elmélet és a gyakorlat egységét kellene megvalósítania és harmonizálnia amennyiben az értelmük nem sérült, illetve nem tompa. A többségében negatív fényszögelt Merkúrral rendelkező Ikrek tehát, a testi megvalósulásoknak (a földi eredményeknek) az ideák által történő helyes értelmezése helyett, illetve az ideavilágnak (az elméletnek, a teóriának: az Isten-látásnak) a természeti lehetőségekhez való igazítása helyett és a megvalósulások, a megvalósíthatás tükrében történő felülvizsgálata és kiigazítása helyett, öncélú és sehol be nem igazolódó elmélet-gyártást végez. Sőt: önámító öngazolásokat: steril filozófiákat hoz létre, arról, hogy mit hogyan kellene tenni, az idea-világ és a természeti valóság egybekapcsolása és összhangba hozása érdekében, de sajnos az ellenséges környezet, vagy az "objektív körülmények" miatt nem lehet... - És a csillogó-villogó racionalista és logikus elméleti konstrukciók: a filozófiai labirintusok és a Bábel-tornyok gyártása soha le nem áll, a steril elméletgyártás folyik végeérhetetlenül azért, mert az Ikrek típusú személy inkább az öncsalásnak ezt az ész-gyönyörködtető tevékenységét vállalja, mintsem, hogy erőfeszítéseket tenne annak érdekében, hogy a gyakorlatot az elmélettel egyeztesse.

Utóbbi esetben ugyanis, hozzá kellene fognia a további hibák (bűnök) elkövetésének a felszámolásához (a bűnbánathoz és a vezekléshez) és ehhez nincs türelme, mivel ez személyes elköteleződést igényelne részéről, ezt nem lehet véghez vinni személytelen elmélet-gyártással, az érték-indifferens intellektus steril porgetése által.

Persze, létezik mindennek a szöges ellentéte, a másik változat is, ami inkább a III házban álló Nap, Lilith, vagy Sárkányfark jellemzője, ti., hogy az ostoba, illetve a magát folytonosan öncsaló - ámító személy nem képes a tapasztalataiból - szenvedéseiből tanulni, mivel nem hajlandó a vele történeteket (baleseteit és betegségeit pl.) egy követhető és ellenőrizhető személyes idea-rendszerrel összefüggésbe hozni. Mert nem meri, vagy nem tudja a tetteit, szavait és gondolatait egy logikus és értelmes idea-rendszerben megalapozni és abba beágyazni, illetve azért, mert hagyja és eltűri, sőt: helyén valónak találja, hogy a konjunkturális (divatos) idea-rendszere: a vallása, az erkölce és/vagy a politikai nézete és a gyakorlati élete között: a vallásos - ideológiai képzetek és annak a következményei között, vagyis az ő hétköznapi életgyakorlata és élet-eredményei között, ne legyen megfelelés, ne legyen racionális és közvetlen összefüggés. Ez tehát az ostoba és majdhogynem teljesen hiábavaló szenvedés, semmiképp nem nevezhető tudatosan végrehajtott

vezeklésnek.

A pragmatikus Szűz viszont - és a VI. házban álló Lilithel, Sárkányfarokkal, vagy Nappal rendelkező személy - nem steril elméleteket gyárt mint az Ikrek, hanem a megfelelő pozitív kultikus cselekedetek véghezvitele helyett (az egymástól függetlenül, az egyiknek- a másikkal való találkoztatása összekapcsolása nélkül gyakorolt vallás, a kultúra és a munka egységesítése helyett), un. alkalmazott tudományt: technikát és technológiát hoz létre, védőberendezéseket, biztonsági rendszereket és egészségbiztosító hálózatot, illetve gyógyszereket gyárt a kultusz elvetése, illetve az öncélú kultuszok gyakorlása (a bűnbeesés folytonos elkövetése) következtében beállós és folyamatosan megújuló (vagyis fennmaradó) és egyre jobban elmélyülő krízisekből való "kimenekülés" érdekében. Ezért krízisből újabb krízisben lépve, állandó meghasonlásban és folyamatos krízis helyzetekben kénytelen élni, mivel a szörnyen nagy eszével azt az egyszerű ténnyt képtelen megérteni, hogy a krízis nem külső módszerekkel és technikai berendezésekkel (receptekkel, terápiákkal) oldható fel, hanem a vezeklés segítségével történő belső hibák (személyi és az anyai ági ősszülők tévképzetei) felszámolása és feloldása által. Az, hogy a permanens krízisben folyamatosan felbukkanó betegségekből való "pragmatikus" gyógyulások, illetve a Szűzre és a VI. házra jellemző folytonos munkabetegségek és munkabalesetek következtében átélt, szenvedések sora nem nevezhető értelmes vezeklésnek (lelki újjászületés érdekében végrehajtott információ-rögzítésnek), már magától értetődik.

Aki nem akart vezekelni, az nem is tud spirituálisan fejlődni. Következésképpen őt és nők esetében azok utódait, előbb utóbb vezekelteti - szenvedésbe sodorja a saját spirituális fejlődési programja (sorsa). A vezeklés ugyanis, ami a fájdalom és az erővesztés által nyújtott metafizikai információ-rendszere által a Fejlődés törvényének a fő mozgatórugója és feltétele, ami az analógiák segítségével nagyon egyszerűen értelmezhető (Lásd a fájdalom metafizikai értelme című tanulmányomat az Utódok szülők és szeretők c. könyvemben). Ezért hamis állítás spirituális fejlődésről beszélni a vezeklés motívuma nélkül, illetve annak az elutasításával, elhárításával. És, a baj nem is az - még akkor sem, ha ebben a kérdésben semlegesek (érzéketlenek) tudnánk is maradni - hogy az egyéni hibabelátás nélkül élő és a vezeklést - bűnbánatot elutasító (Sőt: a modern ember esetében ennek még csak a gondolatától is idegessé és agresszívvá váló!) személyek végülis, ha nem testileg, akkor lelkiileg, de nagyon szenvednek (pl. a magánytól és egyedüllétől, a depressziótól, a melankólia-kórtól, a pánik-betegségtől, stb.), hanem az, hogy az anyai ági örökletes programok következtében, minél több újjászületni valót és vezekelni valót mulaszt (hárít) el egy jövődő anya, egy kismama, vagy kiskorú gyermekeit gondozó - nevelő családanya, annál többet kell szenvedni a jövődő, illetve a már létező gyermekeinek. És nem csak gyermekkorukban, hanem felnőttként is, mindaddig, amíg azok meg nem értik a vezeklés metafizikai értelmét és annak a természetes szükségét el nem fogadják személyesen is. A vezeklés ugyanis nagyon jól meghatározott teremtési(!) szükségszerűség, ami nem öncélú, hanem az egyetemes kiegyenlítődést (az abszolút állapot helyrehozását és fenntartását) és az újja teremtési - teremtődési képesség kialakulását szolgálja. Ezért nem csak a magunk fejlődése érdekében kell vezekelnünk, hanem a túlvilágon, a tisztító tűz nevű állapotban szenvedő őseinknek a mi szabadulásunktól - megváltódásunktól függő, lelkeinek a szabadulása érdekében és a gyermekeink jövődő boldogsága és egészsége érdekében is!

Aki jól (helyesen és elégségesen) vezekel tehát, amellet, hogy nincs amin éjszaka gondolkoznia és ezért jól alszik akkor is, ha nem lótt-fut egész nap és nem fárasztja magát félholtra négy-öt kávéval feldoppingoltan. Annak nincsenek emésztési gondjai és nem is lesznek, illetve ha voltak, vagy ha vannak még, lassan, lassan (türelemmel!) elmúlnak az emésztési gondjai: a sors-befogadási (életfeladat- elfogadási) sors-értelmezési és elengedési, elbocsátási, megbocsátási, és ezáltal a megszabadulási - megváltási problémái.

VII.

A lét és az élet (a sorsunk) tehát teljesen más, a természet-kizsákmányolással és a személyi tehetség-kizsákmányolással homlokegyenest ellenkező (!) logikát követ, mint amilyen logika szerint él és rendezzi az életét és a sorsát, a személyi kapcsolatait a civilizált, vagy a primitív ember. Egészen más logikát tehát, mint amit a nyugati és keleti, északi és déli vallásos-misztikus dogmák, vagy tudományos-filozófiai ideológiák kufárai hirdetnek azt szöszékről, az ünnepi pulpitusokról, a tudományos könyveikben, vagy parlamenti székekből és emelvényekről. Egy olyan logika és értelem működteti a létet és az életet, amely logikának a szellemét hirdelve, nem lehet parlamenti mandátumokhoz jutni. És ezt a természeti és egyetemes logikát (az igazi erkölcsöt), mivel az bennünk létezik: a spirituális énünkben és a lelkiismeretünkben létezik első sorban, nem rajtunk kívül, nem lehet külső és objektív okokra hivatkozó tudománnyal megérteni, hanem csak és csakis a személyes hibabelátási képesség kialakítása segítségével: a belátás segítségével, a "tudománytalan" vezeklés szükségszerűségének az elfogadása segítségével. Ennek a személyes külső és belső kizsákmányolási elvnek ellentmondó logikával összhangban álló, hibabelátási képességnek a kialakítása szükségét tanítja a világot és a világiságot ugyan toleráló, de a belső erkölcsében azzal soha ki nem kiegyező, igazi (a vallásos és a tudományos hipokrita erkölccsel soha ki nem egyező) kereszténység. Az érzékletes példa kedvért, lássuk, hogy mit mond erről a Hamvas Béla nagy beavatási regényének egyik hőse, a Tibeti keresztény misszióban szolgáló művelt francia szerzetes, pére Manuel, a regény főhősének: Bormester Mihálynak.

"...Nekem már az ön korában meg volt az az előnyöm, hogy valamit egészen világosan láttam.

Mit látott?

Az összes doktrínák csődjét. Kivétel nélkül minden doktrína csődjét. Érti?

Talán -

Később igen sokat utaztam. Szervedélyes ember voltam, talán vagyok is, mert szenvedélyem azt hiszem, korommal csak nőtt. Ez jó. Egész életemben a misszió voltam, jártam Perzsiában, Afrikában, Szíriában, a négerek kötött, Kínában, most már negyedik éve vagyok itt. Úgy látom, az egész föld válságban van. Olyan válság ez, amelyből nem lehet kimászni. De két féle válság van, az egyik a kereszténységen kívül, a másik a kereszténységen belül -

Nem értem -

Mindjárt ki fogom fejteni. A környezet megfelelő. Nézze azt a hegyet ott, olyan mint egy hatalmas orgona (...) Én a magam részéről a kereszténységen kívül levő világ válságát a reménytelen válságnak hívom. Érti, mit akarok ezzel mondani? Nem csak a színesek világa, a kínaiaké, a tibetieké, a négereké, a malájoké, nem csak a buddhizmusé vagy a taoistáké és a mohamedánoké és a zsidóké. Nem, ez az úgynevezett tudományé, a technikáé, a politikáé, a szocializmusé, a filozófiáé, sőt: a művészeté is, az egész világé, amely a kereszténységen kívül áll, a kereszténységet nem engedi magához, a kereszténységen kívül él, mert szerinte ez így kényelmesebb, szenvedélytelen, és részvétlen marad, és az Evangéliumról nem akar tudomást szerezni -

Különös mozdulatot tehettem, mire pére Manuel azonnal felelt.

Nem óhajtok önnek itt a Himalájában hittérítő beszédet mondani -

Kérem is, hogy ezt ne tegye -

Később egyébként ezt ön is be fogja látni. (Nézze, a nap leszállt, a völgyből hogyan buzog fel a sötétség, egészen lila ...)

A kereszténységen kívül levő világ válsága a reménytelen válság, a jövőtlen, a hiábavaló, amelyből nem jön ki semmi, amiért az ember csak szenved, de céltalanul és értelmetlenül, ez a világ önmagában felmorzsolódik, menthetetlen és visszavonhatatlan és végleges, amely világháborúkon (az első után jön a második, aztán a harmadik) és polgárháborún és éhségen és ínségen és vérontáson és nyomoron keresztül, a semmibe visz. Ez a világ sajátosképpen úgy tesz mintha legelső feladatunk lenne gyomrunkat megtömni, másokon uralkodni, díszruhákat öltetni, katonabandát hallgatni, lövöldözni, parancsolni, vagyis úgy tesz mintha lélek és szellem és üdv és halál és gondolat egyáltalán nem is lenne, vagyis mintha kereszténység nem lett volna soha. Úgy tesz mintha a világnak nem lenne középpontja és nem lenne értelme. Titokban azonban tud róla és küzd ellene és meg akarja fojtani. És mert meg akarja fojtani, ő maga menthetetlen. Ő az aki megfullad. Ez a reménytelen válság, mondom, a hiábavaló és jövőtlen. Nekem gyakran úgy tűnik, hogy az egész föld és az egész emberiség, egész államberendezkedésével és technikájával és tőzsdéjével és tudományával nem tesz egyebet, mint eszeveszetteen küzd a kereszténység ellen, amely ma nem kevésbé mint két ezer évvel ezelőtt, a görögöknek, vagyis az intellektualistáknak bolondság, a zsidóknak, vagyis a moralistáknak, a puritánoknak botrány. Küzd ellene és harcol és dühöng és kapálózik és toporzékol és üldözi és kineveti és megátkozza és haját tépi, és el akarja törölni, és megsemmisíteni és kiirtani és meg nem törtéنتé tenni, és hiába, és hiába, a kereszténység egy szót se szól, csak van és hiába ütök és üldözik, csúfolják, hiába profanizálják, hazudják és nevetik és cáfolják, hiába ajkbiggyesztés és mosoly és legyintés, hiába szkepszis, gyűlölet, itt van, mint bolondság és botrány, és seb és átok és irtózat és örület és üdvösség és borzalom és mámor, és megmozdíthatatlanul itt van, és az egész nagy arzenál a levegőben elpufog és a halottak hegye egyre nő és nő a kereszténység itt van, karcolás nélkül és elérhetetlenül, és itt van és hiába -

És a másik? kérdem

A másik válság a kereszténységen belül. A kereszténység válsága a két ezer éves válság, amit én magamban az apokaliptikus válságnak nevezek. Ennek az előbbihez csak annyi köze, hogy szintén válság. Szintén megoldhatatlan. Szintén reménytelen. De nem hiábavaló, és nem a megsemmisülésbe vezet. Az előbbinek vége a világ teljes felmorzsolása, amit úgy látszik, megakadályozni nem sikerül. Egészen nagy arányokban láthatja itt a földön, ha szemét kinyitja és nem egészen buta. A kereszténység válsága két ezer éve tart, mert a kereszténység maga válság és ítélet. Tertullianus azt mondja, hogy a kereszténység leszámolás Isten és a világ között. Ez a leszámolás két ezer éve tart. Ez az evangéliumi válság, a merőben földi ember válsága. Vége pedig: isten országának megvalósulása - "

Sajnos nem sokan olvasták, és még kevesebben olvassák el ezentúl a Karnevált, de főképp a Magyarországi "tudományos alapokon álló" ideológusok, valamint a misztikus guruk és terapeuták nem olvasták és nem olvassák, mert talán megértvén valamit belőle, óvatosabban hozakodnának elő a holtbiztos élet- és üdvösség nyerési receptjeikkel.

Ám ha olvasnák sem biztos, hogy helyesen megértenék, hogy mit jelent a Világ és az Isten közötti leszámolás, illetve az isten országának a megvalósulása, mivel pére Manuel e mondat után eltér a tárgytól és saját intellektuális beállítottsága által okozott személyi válságáról beszél, amely miatt még azt sem meri állítani magáról, hogy ő igazából keresztény. Pére Manuel viszont csak egy regényhős, akinek a szájába Hamvas Béla fölöttébb fontos és lényeges szavakat adott és akiről a saját szavaival mondatja el a szerző, hogy az intellektualizmus - az ésszerűség - káprázatában él. Az hogy mi magunk keresztények vagyunk-e, vagy sem a pére Manuel által felállított perspektívából, nem tárgya e tanulmánynak, de Isten és a világ közötti leszámolásról és a mennyek országa megvalósulásáról tudjuk, hogy nem valamikor a történelem végén, vagy a történelem után lejátszódó színpadi aktusok, hanem örökös bennünk zajló - megtörténő folyamatok. Az első a lelkiismeretünkben (spirituális érték- és felelősségtudatunkban) folytatott harc az öncélú élet, illetve az életnyerés lehetőségének a téveszméjéből eredő külső és belső korrupciónk ellen, a második viszont a kábulat mentes állapotunkban elérhető belső és külső személyi kiegyenlítődési folyamatoknak a harmonikus egybeolvadása az egyetemes kiegyenlítődéssel (a mennyek országával).

Az emberi élet logikája és értelme ugyanis nem eltérő (nem lehet más!) az egyetemes létnek, vagyis az egyetemes teremtésnek a logikájától és értelmétől: a teljes spirituális és a kauzális kiegyenlítődésnek a logikájától, vagyis a megváltás és az abszolút állapot újbóli létrehozásának a logikájától. Ezért a mi egyéni életünk értelme sem lehet más, mint az egyetemes létezésnek: a teremtésnek az értelme. Aki ettől az eredeti és lényegi értelemtől eltér, illetve aki ezt az értelmet megtagadja, aki ennek ellene szegül (És mind a személyes, mind a globális tragédiánk éppen abban áll, hogy az egyetemes léttörvények szempontjából - vagyis a mi Lilith által vezérelt akarattunktól, vágyainktól és reményeinktől függetlenül működő: un. "objektíven" működő, de ránk, valamint rajtunk keresztül és általunk is ható egyetemes törvényeknek a szempontjából -, teljesen mindegy, hogy a sors-feladat megtagadást, az ellenszegülést úgymond szabad akarattunkból tesszük-e, vagy azért, mert így neveltek, így szoktattak, így tanítottak a családban, az óvodában, a nevelő intézetben, a templomban, az iskolában és az egyetemen.), annak szenvednie kell mindaddig, amíg a helyes utat meg nem találja segítséggel (önállóan), vagy segítség nélkül. Vagy, amennyiben nagyon megátalkodott lélekről van szó, addig kell szenvednie, amíg irtózatot testi, lelki, mentális és spirituális fájdalmak árán, teljesen meg nem semmisül. Addig szenved tehát (betegség, vagy baleset, vagy lelki gyötrelmet következtében) amíg fel nem ébred és erősen elszánja magát arra, hogy bármibe is kerülne, kijózanodik, az életfeladatait valahonnan megtudja és felvállalja és tovább nem tévelyeg. Vagy amíg meg nem hal, és azután még nagyon, nagyon sokáig.

A keresztény teológusok szerint, az utóbbi esetben az ember a halála után is tovább szenved (pokolban, tisztító tűzben), a modern misztikusok és az un. parapszichológusok, valamint a reinkarnáció hívei szerint nem, de ezek a spekulatív találgatások nem tartoznak a témakörünkhöz.

A globálisan terjedt kizsákmányolási logika helyességében (és törvényességében) hívő civilizált, vagy primitív életképzet: a misztikus és materiális kábulatunk, tehát a bűnbeesett - az életnyerési lehetőség téveszméjére és tévképzetére (káprázata) alapuló, a zavart és korrump, de szerfölött tudományos és civilizált logikánk, nem találkozik és nem vág egybe az egyetemes létezés és a teremtés egyetemes rendeltetésének a logikájával. Ennek az egyetemes törvényekkel (és ezáltal a természeti törvényekkel!) nem egyező, sőt: azokkal többnyire ellenkező pragmatikus, a külső és belső kizsákmányolásra alapozott ("értelmes") logikánk által diktált boldogság-elérési törekvéseink következtében szenvedünk fölöslegesen. Ezért mondják tehát a lét eredeti értelmét ismerő beavatottak, hogy az egész emberiség ontológiai káprázat (tévképzet) látásmódjától (a bűnbeesés logikájától) kell megszabadulnia annak, aki a hiábavalóságok körforgásából és a szenvedések rabságából ki akar szabadulni (Buddhisták). Ennek a mesterséges utón (korrump módon) történő boldogság-szerzési tévképzetnek, illetve a tévképzet szerinti szellemi (vallásos) alapállásból következő "civilizált" életvitelnek, a globális következménye az, hogy a föld lakossága számarányához viszonyítva, ma a földön épp annyi a látható, vagy a háttérben lapuló és a mélyben lappangó és a tudatosan elfojtott tragédia és a nyomorúság, mint bármikor a történelem folyamán (ha nem több!).

E spirituális korrupcióból eredő tévképzet (értelmi káprázat) szerinti, tudományos, vagy misztikus alapállás és életvitel (és ambíciós törekvések!) következtében jött létre többek között az a tudományos és ésszerű logika szempontjából felfoghatatlan (és ezért abszurdnak, illetve "véletlennek") tűnő, globális helyzet is, hogy a miközben az ázsiai és az afrikai családok hétköznapi drámája és tragédiája elsősorban arról szól, hogy miből tartásuk el a nagyszámú gyermekeiket, a nyugati civilizáció "áldásait" élvező XXI. századi családok drámája és tragédiája mindinkább arról szól, hogy az anyai ágon (anyai ősanjától) öröklött élet- és teremtésellenes spirituális életprogramok, valamint a karrier-építés miatt természet-ellenesen kitölt "gyermekvállalások" következtében, a 28 - 35 éves "új", nyugati feleségek a meddőség rémével küzdenek, nem képesek egyetlen gyermeket sem foganni, kihordani, vagy megszülni. Ha a szenvedésekkel és megalázkodásokkal terhelt mesterséges megtermékenyülési kísérletek után, lemondanak arról, hogy a saját genetikai kódjukat (és spirituális programjukat!) hordozó gyermekük legyen, ők a megélhetési gondokkal küzdő, un. harmadik világ családjaiktól, intézményeitől kényszerülnek egy, vagy maximum két gyermeket örökbe fogadni ("vásárolni"). Mármint azok, akik képesek erre időt, pénzt és életerőt áldozni. Mert akik nem, azok beérik egy - egy gyermekként gondozott, gyermekként gondozott és "nevelt" kedvencel: házi, vagy vad állattal is, esetleg több állattal.

Ez, a tudományos - pragmatizmus ésszerűség szemszögéből abszurdnak tűnő helyzet (hiszen a nyugati lányok és nők nők már csecsemő koruk óta sokkal jobb minőségű orvosi ellátásban részesülnek, mint a harmadik világ női tagjai), az egyetemes törvények logikája szempontjából viszont nagyon is érthető (A hamis kereszténység táptalaján létrejött nyugati civilizációban élő és ezért tudományos élet- és természet ellenőrzési: technikai legyőzési mániában

szenvető nyugati ember sokkal inkább egoista és sokkal telítettebb a spirituális szinten felgyülemlött romboló képzelőerővel - negatív energiával - , mint a szociálisan és tudományosan kevésbé felvilágosult harmadik világ tagja.). Hogy mi a nyugati: un. civilizált meddőség oka, nagyon is logikus a spirituális valóságot ismerő, illetve a metafizikailag gondolkodni képes személy számára. Hiszen ez az abszurdnak és tudományos szempontból logikátlannak látszó, állapot éppen a spirituális valóságnak az anyagi valósággal szembeni elsődlegességének a "tudományos" tagadásából ered. Ez a feje tetejére állított természet, ez az "istenigazságtalanság" (Hány jó módon élő és iskolázott, de meddő: magzatot foganni, illetve azt kihordani és megszülni képtelen nyugati nő lázad az általa igazságtalannak látott sorsa, a természet igazságtalansága, és ezáltal az Isten ellen ezekkel a szavakkal, amikor azt kell látnia, hogy a harmadik világbeli szegény, "koszos és műveletlen" nőtársai egyik gyermeket szülik a másik után?!), mindössze a civilizációs ideológiává (vallássá) változott természettudományos pozitivizmus valóságferdítésnek és az emberi (a női - anyai!) szellemben véghezvitt "tudományos" rombolásának következménye.

Tizenkét éves asztrológusi tevékenységemnek a legfontosabb eredménye egy olyan felfedezés, amely egyelőre nem található meg sem a tudományos elméletekben, sem a vallásos rendszerekben. Ez a metafizikai felfedezés, amely valamikor forradalmasítani fogja a tudományos gondolkodást és a vallásos - misztikus valóság-értelmezéseket, az emberi léleknek a mélyrétegeiben rejlő, családi vonalon az anyai ágon öröklődő (anyáról leányra és fiúra szálló, az unokáknak a leány utódokon: a jövő anyákon át átadott) életellenes, vagyis rombolási és önrombolási, büntetési és önbüntetési, öncsonkítási és öngyilkossági késztetéseknek (rejtett agresszivitásnak) az okait (a magvát) tartalmazó szellemi programoknak a személyi horoszkóp segítségével történő kimutatási lehetősége. Ezernyi személyi horoszkóp elkészítése és megbeszélése (visszaigazolódása) után bebizonyosodott számomra és az asztrológiát művelő-gyakorló barátaim számára a következő: Azon személyeknek, akiknek a horoszkópjában a Holdat: a teremtés ősprincípiumát, vagyis az anyaságot, a megtermékenyülést, a szülést és az utód-gondozás őseréjét megtestesítő bolygót, több bolygó támadja, vagyis ahol a Nap, a Hold, a Mars, a Szaturnusz és a Plútó közül minimum három bolygó diszharmonikus fényzögben kapcsolódik egymáshoz, úgy, hogy a Hold benne van az így kialakult negatív asztrológiai alakzatban, azoknak a személyeknek tehát, az anyai ági ősei (nagyanyja, dédnagyanyja, üknagyanyja), intenzíven átélte, életellenes lelki és mentális (érzelmi és gondolati) folyamaton mentek keresztül, tudatosan, vagy önkéntelenül, hosszú éveken át, huzamos neheztelés és szorongás, rejtett (elfojtott) vagy nyílt gyűlölködés, elfojtott bosszú-vágy, vagy konkrét életre-törés (gyilkosság, öngyilkosság, vagy több abortusz) és felelőtlen szitkozódások-átkozódások intenzív lelki, gondolati és képzeleti átélése révén.

Ezek, az őspanyákban így kialakuló negatív spirituális családi programok átöröklődnek az utódokba. Már csecsemőkorban is az aurában (tudattalan szellemi lényünkben) léteznek lappangó rombolási és önrombolási hajlamok, illetve "misztikus" betegségekre való fogékonyság formájában. Tizennégy éves korunk után már aktiválódnak és a kamasz kor időszakában érzékelhetően jelentkeznek depresszió, türelmetlenség, agresszivitás, irracionális félelmek és öngyilkossági késztetések formájában. Leginkább azonban, felnőtt korban fejtik ki a kevésbé érzékelhető ("misztikus és mágikus") hatásukat, amikor civilizált önfegyelmünkkel magunkba fojtjuk ezeknek a negatív alapkésztetéseknek (személyi tulajdonságoknak) a megnyilvánulási kényszerét, ahelyett, hogy a tudatosítás segítségével pozitív tulajdonságokká és kreatív képességekké alakítanánk.

Annak ellenére, hogy látszólag ez a civilizált "önfegyelműző" eljárásunk mindannyiunk megnyugtatására szolgál, a negatív érzelmek és késztetések pusztá (civilizált) elfojtása a lehető legveszélyesebb mentalitás mind önmagunkra, mind környezetünkre nézve. A tudattalanunkba vésett, romboló spirituális góccok, minél ésszerűbb és civilizáltabb gátlások alá helyeződnek, annál veszélyesebben: követhetetlenül fejtik ki az un. mágikus romboló hatásukat a láthatatlan és érzékelhetetlen szellemi folyamatokon keresztül. Valójában mindannyian manipulálva vagyunk ezek által az anyáktól, vagyis az anyai őseinktől örökölt, már azok által a tudattalan mélyrétegeibe lefojtott és ezért hozzánk elkerülő, gyűlölködési - rombolási programjaink által, miközben mindannyian azt képzeljük, hogy szabad akaratunkat gyakorolva, pozitív vágyaink és ésszerű és jogszerű erkölcsi világképünk szerint, érzünk, gondolkozunk és cselekszünk. - Nem is tudjuk, hogy ezek miatt az anyai ágon öröklött személyi programok miatt, betegedünk meg látszólag indokolatlanul és miattuk sodródunk olyan konfliktusokba, nehéz és nem egyszer olyan tragikus élethelyzetekbe, amelyekre soha nem gondoltunk.

Az örökletes (szellemi - spirituális) romboló programoknak a felfedezésének és a személyi horoszkópok segítségével történő kimutathatóságának a jelentősége, valójában nem is annyira a betegség és konfliktus-okozó góccoknak a tudatosítás segítségével történő megszüntethetőségében - feloldási lehetőségében áll, hanem a kismamák várandósági időszaka, valamint a születés aktusa közben fellépő veszélyes és sokszor tragikus következményeket okozó szövődmények megelőzési és kiküszöbölési lehetőségében. Mert ugyanúgy, ahogy a személyi horoszkópban észlelt rombolási programok jellegének az értelmezésével, pontosabban: azoknak a konkrét életterületek megnevezésével, ahol ezek az irracionális spontán késztetések megnyilvánulnak, meg lehet előzni a betegségek kialakulását, ugyanúgy a várandóság és a szülés közbeni szövődmények fellépését is meg lehet előzni. - Így sikerült a feleségemnek orvosok nélkül, előbb az erdőben, majd téli időszakban otthon egészséges gyermekeket és egyre könnyebben szülnie, annak ellenére, hogy ő is és én is, már az édesanyáinkban létező élet- és gyermekellenes programok miatt, tragédiával határos módon jöttünk a világra.

Látható tehát, hogy egyetlen "tudománytalan"(!) ősprincípiummal: a Hold által megtestesített teremtés és az anyaság, a szülés és az utódgondozás szellemi őseréjével szembeni önkéntelen, vagy tudatosan folytatott ellenséges magtartás

micsoda drámákat és tragédiákat, illetve testi és lelki szenvedést eredményez a scientista ideológiák és koncepciók szerint élő civilizáció családjaiban és társadalmában, az utódok és a jövő generációk szintjén. Az ugyanis, hogy ma a civilizált nőknek egyre nagyobb része képtelen a magzat-foganásra és a magzatok természetes kihordására, illetve a gyermekszülésre és a szoptatásra és az, hogy azok a családok (vagy egyedül élő nők), akik nem adoptálnak (vásárolnak) az iparilag hátra maradt országokból - kontinensekről "importált" gyermekeket, kénytelenek kutyákkal, macskákkal és más házi állatoknak nevezett kedvencekkel pótolni az ösztönösen vágyott szülői minőség hiányzó szellemét, illetve az, hogy ugyanabból az okból kifolyólag, a termékenyülés természeti elemeitől: a virágportól (végülis az egykézű magyarországi polgárok jelentős hányadát nyaranta kínozó "parlagfű por" is virágpor!) szenved a nyugati civilizáció tagjainak ugyanakkora része, részben abból is következett, hogy a XX század elején az orvostudomány (humanista megfontolásokból) kezdte megfosztani a szülőnőket a szülési fájdalomtól. Az elején fájdalomcsillapítók adagolásával, majd egyre erősebb zsibbasztó szerek (epidurális injekciók) segítségével.

E szerfőlött humánus és szerfőlött tudományos eljárások következmény az lett, hogy az anyai ági generációkon át öröklődő (negatív) spirituális memória hatásaképpen, a kábított - zsibbasztott és alattott anyáktól született második generációs lénygyermek, felnőtt korukban tudattalanul és önkéntelenül iszonyodtak a gyermekszüléssel járó fájdalomtól, illetve attól, hogy egyáltalán gyermeket vállaljanak "ekkora áldozat" árán. Ennek a következménye az lett, hogy az így született, felnőtt hölgyeknek, csakugyan még intenzívebben kellett szenvedniük szülés közben, hiszen, mivel az ők születése idején az édesanyjuk meg volt fosztva a szülés szelleme közvetlen megtapasztalásától, az ők teste, generációról, generációra egyre képtelenebbé vált a szülési aktus véghez vitelére. Sebaj, mondták a tudós orvosok, ezeknek az eseteknek a praktikus, és mindenki számára előnyös megoldására ott van a császármetszés, ami viszont teljes egészében megfosztotta az anyákat a szülés aktusának a tudatos átélésétől és az így született lénygyermek többsége már hallani sem akar arról, hogy valamikor neki gyermeket kell szülnie. A tudományos folyamat mára oda "fejlődött", hogy egyes "igényesebb" nyugati szülészeti osztályokon és klinikákon, hetven százalékos a császármetszéssel "világra segített" újszülöttek száma.

Arról már kevés statisztika szól, hogy az így született lánygyermekből felnőtté vált hölgyek és azok férjei lesznek a mesterséges inszeminálási és ún. lombik-bébi programok testi és lelki gyötrelmeit végig szenvedő alanyai (és persze a messze az átlagon felül kereső az inszemináló nőgyógyász professzorok kliensei). De nem csak a szülészeti osztályokon, szülés előtt elzsibbasztott - elkábított és elaltatott nagyanyák unokái, ükunokái válnak képtelenné a magzatfoganásra, magzatkihordásra és a gyermekszülésre, hanem azok az utódok is, akiknek az anyai ági őseit az orvostudomány megtanított és rávette a fogamzásgátlás különböző eszközeinek a használatára, illetve a szerfőlött tudományos nevéen ismert (tessék kérem meghatódni a mágikus erejű, tudományos csoda - formulától!): a "családtervezésre". A tudományosan fogamzásgátló nők tudattalan elméjében ugyanis, az amúgy is létező, gyermek szülés ellenes (teremtés-ellenes) koncepciók, illetve gyermekellenes képzetekből alakult szellemi programok, még jobban megerősödnek, és ezeket a programokat az anyák önkéntelenül átadják a generációkat egymással összekötő, tudattalan spirituális memória révén az életük későbbi szakaszában (a lakásszerzés és a megfelelően gondolt munkahely, vagy férj megszerzése után, de főként a karrier felépítése után) "vállalt", rendszerint nehezen megfogható és még nehezebben megszülethető, esetleg éppenséggel császármetszéssel a világra hozott utódok spirituális struktúrájába.

És az ördögi kör így folytatódik tovább (ha kerül utód aki folytatja, mindaddig, ameddig valamelyik utódnak elege nem lesz a tudományos számárságból, meg nem világosodik és minden bátorságát összeszedve, rendszerint egy teljesen tudománytalan spirituális felkészülés után, neki nem fog természetesen (tudománytalanul) megszülni és ugyancsak tudománytalan szellemben felnevelni az utódait. Ilyen, ténylegesen hősiesnek nevezhető anyai - szülői magatartási formákra is akad manapság példa, akárcsak a mi baráti körünkben, persze, még nagyon ritkán.

Persze, a Hold által megtestesített spirituális öserőhöz való helytelen viszonyulások további módoszatai és következményei még sorolható lenne (ez például a jellegzetesen női - teremtői és táplálási szerveknek a mind inkább növekvő számú rákosodása is), de nem ez a célja a jelen beavatató-tanulmánynak. Azt viszont érdemes megemlíteni, hogy például a Nap által megtestesített princípiumhoz: az abszolút-tudatnak az emberi analogonjához, a személyi tudathoz, az öntudathoz - önértékeléshez és a mások személyiségéhez (a személyiség főbb jellemzőinek az érvényesítéséhez) való diszharmonikus viszonyulások következményei a szívbaj, a gerinc- és a mellkasi problémák, hogy a Mars által megtestesített célratörés- és nyers életenergia érvényesülési öselvének megfelelő emberi tulajdonságoknak a zavaros kezelése - megélése, vagyis a bátorság, (szenvedélyesség), céltudatosság, erélyesség, stb., rossz használata következménye mindaz ami a vérnek (a vér összetételének és a vérnyomásának) természetellenes módosulásaihoz, vagy a fej sérüléseihez vezet. Minderről (és a többi ösprincípiumhoz való téves viszonyulásoknak a következményeiről) bő tájékoztatást a betegségek és a balesetek szellemi okairól szóló, a 2003-ban "Utódok, szülők és szeretők az asztrológia tükrében" c. könyvemben megjelent tanulmányomban.

De ugyanolyan tévedés lenne az is, ha mindebből azt a következtetést vonnánk le, hogy a természettudományokat, mint az emberi természetben végzetes kárt okozó ismereti rendszereket (mint a kártevő modern ideológiáknak - pl. pozitívizmus, scientifizmus, stb. - táptalajt adó valóság-feltáró és valóságismeret szolgáltató kutatási tevékenységeket és elméleti rendszereket) el kell dobni és örökre el kell felejtetni. A természet-tudományoknak ugyanis, a spirituális bátorság és intelligencia, illetve a pozitív spirituális mentalitás terjesztése és érvényre juttatása mellett (Nézzük meg az első Holdra lépő személy, Neil Armstrong és a ruhájukra varrt dinamittal terrorizáló arab nők és férfiak

mentalitása közötti különbséget), éppen a spirituális ismeretszerzés területén lehet (és már van is) egyre nagyobb haszna, hiszen az általunk tömör és végleges anyagi állapotnak érzékelt természeti világ nem csak határállapota és határhelyzete a teremtésnek, hanem tökéletes tükre is! Amint korábban már említettem, a természet és a kozmikus (anyagi - energetikai) világegyetem vizsgálatából származó ismeretekből tökéletesen vissza lehet következtetni a szellemi világ alaptermészetére és a teremtésnek a kauzális és a spirituális (az ideavilág, vagy a mentális) dimenziók szintjein végbe menő folyamatokra. "Ami lent van, az megfelel annak, ami fent van, és mai fent van..."

A természettudományokra és az általuk szolgáltatott ismeretekre tehát tovább is szükség van, de nem mint életnyerési eszközöket szolgáltató rendszerekre (anyagi vallásos ideológiákra), hanem mint a kiegyenlítődései (megváltó-dási) törekvéseinket szolgáló, azokban biztos iránymutató anyagi információkat szolgáltató ismereti-rendszerekre. Mint a szellemi világ működési mechanizmusait tökéletesen leképező anyagi világnak a tulajdonságait és működési mechanizmusait egyre pontosabban leíró, és azokra "megbízható" információs rendszereivel tökéletesen visszakövetkeztetni képes ismereti rendszerekre, végső soron tehát, mint szellem-ismereti (beavatási) tudásrendszerekre.

Mindaddig viszont, amíg az emberiség nagyobb része az újabb tudományos technikai felfedezésektől és technológiai megvalósításoktól, a nagy misztikus technikai csodától, vagy tudományos formulától - akárcsak a vallásos szekták a saját képük (képzeletük) szerint elképzelt megváltó-messiástól - várja a korunk rákfenéitől való megszabadulást, a főlegesen szenvedés és tragédia marad és fokozódik. A civilizációban egyre nehezebbé és lehetetlenebbé váló szülővé válás útján elszenvedett kudarcok és a megtermékenyülés természeti elemeitől: a virágportól és a fűportól való szenvedők szaporodó száma, akárcsak a természet-szennyezés katasztrófális mértéke (- A spirituális szennyeződés, aminek a külső, természeti szennyezés csupán a következménye, annál jóval magasabb!) és ezzel együtt az emberiséget, valamint a föld egész élővilágát fenyegető ökológiai katasztrófa kilátása, mindössze a csúcsát képezik annak a tragédia-piramisnak, ami az emberiségnek a szellem-ideáit nyomja. És mindez annak az ostoba mentalitásnak a következtében, hogy egyre elvakultabban szeretné az életet és az egész földet berendezni, a természeti (anyagi) világnak a szellemi világgal szembeni elsődlegességébe és ezáltal az élet megnyerési lehetőségébe (az ontológiai káprázatba: a bűnbeesés szerinti, ma már tudományos rangra emelt materiális logikába) vetett tévhite szerint.

Mindennek a tudomása és figyelembevétel nélkül: a káprázat és a kábulatra való hajlamaink számba vétele és számontartása nélkül, illetve e tudásnak a saját hétköznapi életünkben való alkalmazása nélkül, igazából senki nem lehet boldog és egészséges, vagyis soha nem kerülhet abba a megváltott állapotba és sors-helyzetbe, amit Jézus a mennyek országának nevezett. A beavatottnak tehát, a természettudományok és a technika - technológia által biztosított, felszíni pragmatikus (és praktikus!) boldogság-csikarási és gyógyítási módszerek használata helyett, valamint az előbbinél sokkal nagyobb zavarokat okozó misztikus és mágikus praktikák és eljárások, vallásos és misztikus ámitási és önámítási szertartások és kultuszok gyakorlása helyett, az igazi keresztényi alapállást kell felvenni. Ez a spirituális és kauzális teremtő erőket megtestesítő természeti elemekkel és erőkkel való közvetlen (személyi és személyes) kapcsolatba kerülést, majd a belső és külső harmóniába kerülés folytonosságát kell biztosítsa, az egyetemes törvények megismerése és a személyes életfeladatok vállalása (sorsbeaváltás) közben.

Boldogok a zavartalan szellemi-igazságot szomjazó lelki szegények, mert övük a mennyek országa. Akinek van füle, hallja.

VIII.

A 2004-i, nyári tábor egy székelőföldi fenyvesek között meghúzó üdülőtelepen tartottuk, ahol a természetes életmódjuktól elidegenített medvék esténként és éjszakánként bejárnak a település különböző pontján elhelyezett szemétkukákhoz és a civilizált világ szemetéből lakmároznak. Bár én egyáltalán nem voltam kíváncsi a természetes életmódjukról leszokott kukázó medvékre, mivel jobban szeretem a ha a természeti környezetükben, természetesen viselkedve láthatom az állatokat, utolsó este, amikor egy barátommal a szabad ég alá és az erdő közelébe kihúzott sátram felé tartottunk, az elemlámpánkkal szembevilágítottunk egy ilyen, az ösvény mellett elhelyezett kukából lakmározó medvére. Ahogy azt sejtettem, számomra egészen elszomorító volt a látvány, már csak azért is, mert a medve számomra úgy mond amulett állat, mivel a medvével analógiában levő Bakban áll a személyi horoszkópomban sárkányfej. Az északi népeknél ugyanis a Medve ugyanazt jelképezi mint a Bak az európai-mediterrán állatövben: a Bölcsességet, illetve a spirituális tanítást, a spirituális tudást átadó tanítómestert. Ekkor megértettem, hogy azért kellett a kukázó medvével utolsó este mégis találkoznom és szembenéznom akaratom ellenére, mivel bármennyire is nehéz Erdélyben a XXI. század elején korrupció mentesen élni, nekem soha többet nem szabad, sem civilizált, sem misztikus keleti vagy nyugati szemét-konténerekben kotorászó szellemi tanítókkal közösséget vállalva, bármiféle közösségi ámitásban részt vennem.

Azon az estén tehát ünnepélyesen megfogadtam, hogy a Tarot Bolond ikonja által megtestesített szellemi utón haladok továbbra is, vagyis, hogy mind a materiális, mind a szellemi kukázóktól akkor is távol tartom magam ezentúl, még akkor is ha, a következő tíz évben sem nyílik lehetőség számunkra, itthon maradt és egészségesen élő gondolkozók számára, a tisztességes spirituális információ-áramoltatásra, a misztikus meséktől és hazugságoktól mentes táborokban történő, felelős előadások tartására. Inkább kevés pénzű, de a sorsomtól nem féltő és magamtól semmit el nem hártó éber Bolond maradok továbbra is, minthogy ámitó és önámító "szakember", de pláne misztikus terapeuta,

vagy, ahogy egy soproni könyvboltban hagyott névjegykártyán olvashattam: "jós és ezoterapeuta" legyek. Ha az utóbbi felelőtlenkedésben nem gátolna meg a lelkiismeretem, meggátolna az asztrológusi tapasztalatomból eredő tudat, hogy az olcsón elérhető boldog jövőt jósolgató terapeutákat - a hamis prófétákat! - sokkal durvább kezelésben részesíti a sorsuk, mint a kevés eszű huncutokat, vagy a naiv ártatlanokat.

A kereszténység ugyanis a reményteljes krízis eszmeköre, avagy a végleges "leszámolás a Világ és Isten között." És ebbe, a mindössze két ezer éve elkezdődött alkímiai leszámolásba, az ósdi kreacionista világ épp úgy beletartozik, mint a modern tudományos világ, de főképpen bele tartozik a miszticizmus világa.

Csíkszereda 2004. június 28 - szeptember 28.